Casa Centrală Regională Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VI
Nr. 2 (258)
Joi
11 ianuarie
1968
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

DIN SUMAR:

- 10 ANI DE LA MOARTEA DOCTORULUI PETRU GROZA (pag. 2)
- PRODUCȚIA SOLICITĂ — ȘTIINȚA RĂSPUNDE (pag. 3)
- Ancheta noastră: PODGORIA DEALU MARE POATE PRODUCE MAI MULT (pag. 4)
- NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE (pag. 5)
- Ecouri pe marginea unei propuneri: EDITAREA UNEI ENCICLOPEDII AGRICOLE ROMÂNEȘTI (pag. 5)
- REZULTATUL CONCURSULUI NOSTRU ILUSTRAT (pag. 6)
- VARIETĂȚI (pag. 7)

REALIZAREA PLANULUI
începe din momentul aprobării de către adunarea generală

Nicolae BELEA

șeful secției planificare și urmărirea planului din Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție

Ne aflăm în etapa cînd proiectele planurilor de producție și financiare întocmite de consiliile de conducere, sprijinite de consiliile agricole și uniunile cooperatiste și cu consultarea unui număr mai mare de cooperatori și cadre de conducere din cooperativele agricole, vor fi puse în discuția largă a adunărilor generale. Este momentul hotărîtor în care, avînd în față perspectiva unui nou an de muncă, țăranii cooperatori fac propuneri și hotărăsc ce anume se va produce și pe ce căi vor realiza producții și venituri sporite.

Indicatorii pe anul 1968 sînt elaborați pe baza sarcinilor izvorîte din planul cincinal și a realizărilor obținute în ultimii ani și reflectă sarcina trasată agriculturii cooperatiste de Conferința Națională a partidului, de ridicare a producției la nivelul resurselor și posibilităților de care dispune, în vederea asigurării aprovizionării populației cu produse agroalimentare, a industriei cu materii prime agricole și disponibilități crescînde pentru export. Caracteristic este faptul că, la majoritatea indicatorilor, sarcinile stabilite pe baza propunerilor făcute de cooperativele agricole sînt mai mari decît prevederile planului cincinal pentru anul 1968, ceea ce corespunde intereselor obștești ale unităților, intereselor statului și se integrează în sarcinile generale ale economiei naționale pentru acest an.

La recenta Sesiune a Marii Adunări Naționale s-a subliniat că, **în agricultură, atenția principală să fie îndreptată în continuare, spre producția de cereale, care, pe total agricultură, va trebui să ajungă, în acest an, la circa 14,2 milioane de tone, față de 10.9 milioane de tone cît s-a realizat în cincinalul precedent.** Este de la sine înțeles aportul pe care trebuie să-l dea cooperativele agricole la îndeplinirea acestei sarcini, dacă ținem seama că ele dețin în prezent ponderea suprafețelor cultivate cu cereale. S-a prevăzut, de asemenea, **ca, în 1968, cooperativele agricole să cultive cu legume o suprafață mai mare cu 20 la sută față de anul trecut, iar volumul producției-marfă ce se valorifică prin organizațiile comerciale să crească cu 60 la sută; vor spori și cantitățile de legume pe care cooperativele agricole le vor vinde direct pe piață.** De aceea, se impune ca întreaga suprafață cu legume să se cultive în condiții de irigare, să se extindă culturile succesive.

O mare atenție va trebui acordată folosirii din plin a marilor posibilități și rezerve de **îmbunătățire și sporire a producției de furaje**, atît prin creșterea ponderii trifolienelor la 50 la sută din suprafețele cultivate, cît și prin aplicarea unor măsuri adecvate acestui scop: extinderea irigațiilor, producerea de nutreturi în culturi succesive în zonele cu precipitații corespunzătoare, aplicarea de îngrășăminte naturale și chimice etc.

În sectorul creșterii animalelor, consiliile de conducere ale cooperativelor au sarcina să urmărească ca, **prin planul anual de producție, să se asigure o astfel de structură a efectivelor pe specii și în cadrul speciilor pe direcții de producție, care să valorifice în gradul cel mai mare și mai eficient condițiile concrete și resursele de bază furajeră existente în cooperative. În fiecare cooperativă trebuie să se urmărească ca speciei de animale, care are bune posibilități de dezvoltare, să i se asigure, prin plan, toate condițiile necesare dezvoltării ei la rangul unei ramuri de bază.**

Ținînd seama de marile resurse de materii prime, de forța de muncă disponibilă în anumite perioade din an și de tradiția existentă în anumite comune, **cooperativele agricole au posibilitatea ca, prin dezvoltarea activităților anexe, să obțină venituri sporite.** Există, de pildă, largi posibilități de prelucrare a diferitelor produse și de semiindustrializare a legumelor și fructelor, de dezvoltare a activității de producere a materialelor de construcție, în special a cărămizilor și varului, de confecționare a unor produse tradiționale, cum sînt împletiturile din paie, foi de porumb etc. De asemenea, **mari posibilități au cooperativele în dezvoltarea prestărilor de servicii la sate.**

Ca parte integrantă a planului de producție, planul financiar trebuie să stea, de asemenea, în atenția uniunilor cooperatiste, a consiliilor de conducere din unități. La rîndul lor, adunările generale sînt datoare să discute și să aprobe procentul în care se repartizează producția netă, veghindu-se la aplicarea prevederii statutare, ca **pentru fondul de acumulări să se repartizeze între 18—25 la sută, iar pentru fondul de consum, între 75—82 la sută, în funcție de nevoile de investiții ale fiecărei unități în parte și necesitatea asigurării unei creșteri continue a valorii zilei-muncă.**

Partea cea mai mare a veniturilor cooperativelor provine din valorificarea produselor prin organizațiile comerciale de stat. Ținînd seama de aceasta, în adunările generale cooperatorii vor analiza care sînt posibilitățile de sporire a producției și vor hotărî pe această bază valorificarea prin contract cu statul a unor cantități cît mai mari de produse agroalimentare.

La înscrierea prevederilor pentru investiții, se va avea în **vedere folosirea la întreaga capacitate a construcțiilor existente, precum și terminarea tuturor obiectivelor începute în anii precedenți. Investițiile să fie dirijate și spre dotarea noilor capacități create cu toate utilajele și instalațiile de deservire, pentru obținerea unor indici superiori de producție și productivitate.** În planul de investiții este bine să se înscrie construcții noi numai pentru dezvoltarea producției

(Continuare în pag. 3-a)

INTERVIUL NOSTRU

FOLCISTEINA OERIU „P" și „A"

În cadrul colectivului de chimioterapie al Academiei, profesor dr. docent Simion Oeriu și dr. Ion Oeriu, șef de sector, au realizat două noi produse denumite Folcisteina Oeriu „P", și Folcisteina Oeriu „A", complecși de cisteină cu puterea de a elibera, enzimatic, în organism, grupări chimice funcționale foarte reactive, cu acțiune de stimulare a proceselor vitale la plante și la animale.

— Cercetările experimentale preliminare privind acțiunea Folcisteinei „P" la plante, **ne-a precizat prof. dr. Simion Oeriu,** s-au efectuat de către catedrele de agrochimie, legumicultură și fiziologia plantelor, de la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București, de către Institutul de cercetări hortiviticole, Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice, Institutul de cercetări alimentare, Institutul de cercetări forestiere și de către numeroase unități din cadrul Consiliului Superior al Agriculturii — stațiuni experimentale agricole și hortiviticole, întreprinderi agricole de stat și cooperative agricole. În 1967 s-au efectuat, de pildă, experimentări în 25 de cooperative agricole și în 28 de întreprinderi agricole de stat, pe terenuri cultivate cu porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, orez, cartof, ardei, tomate timpurii, soia, lucernă, viță de vie.

— Ne puteți informa despre unele dintre rezultatele obținute?

— Cercetările au demonstrat că Folcisteina Oeriu „P" stimulează intensitatea proceselor metabolice cu rol în creștere și dezvoltare și în procesele de maturație la plante. Prin utilizarea acestui biostimulator, la unele plante s-au obținut sporuri de producție importante. La Conferința națională de fiziologie vegetală din octombrie 1967, în legătură cu cercetările respective au fost prezentate 14 comunicări.

Interviu consemnat de Al. RAICU

(Continuare în pag. a 5-a)

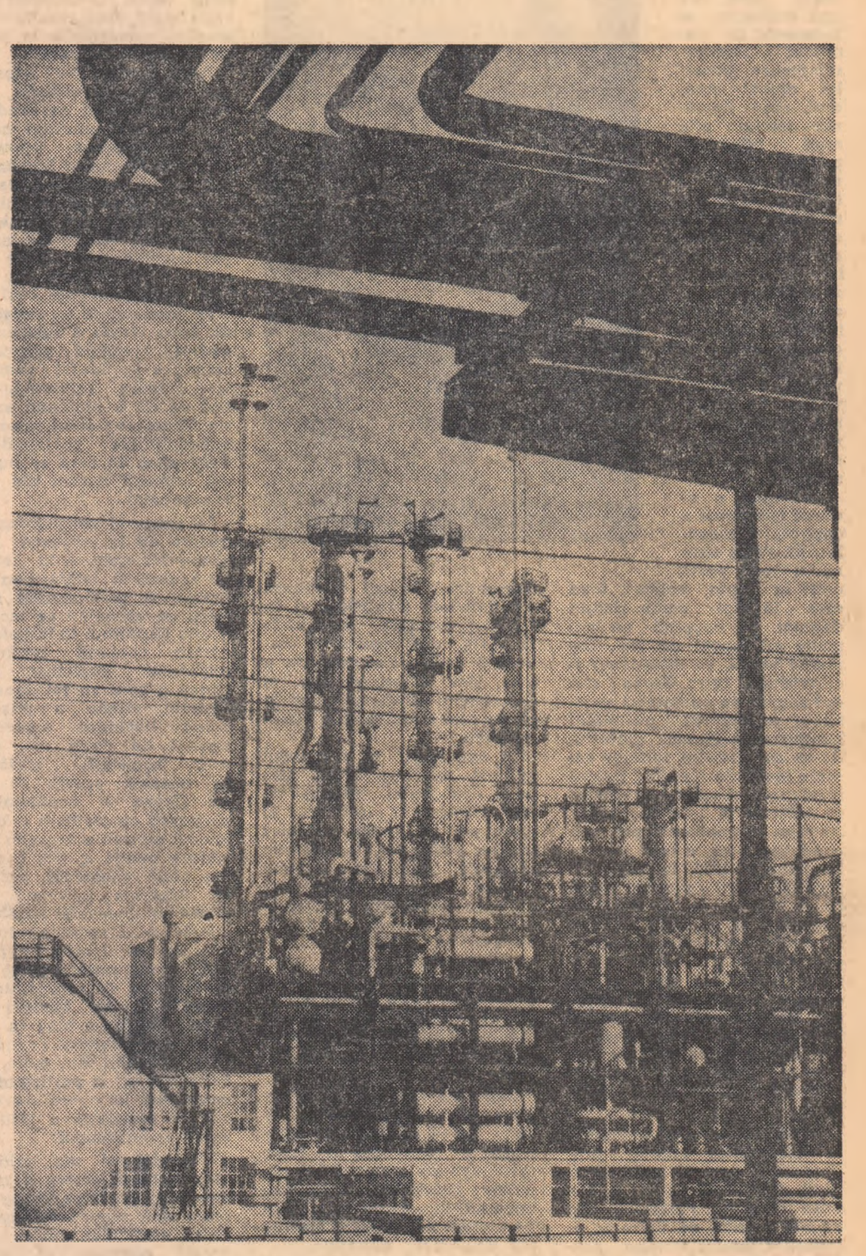

În acest an, agricultura va primi 633 000 de tone de îngrășăminte chimice în substanță activă, cantitate ce este cu 26 la sută mai mare decît cea din 1967. O contribuție însemnată la chimizarea agriculturii aduce și Combinatul din Piatra Neamț, al cărui aspect parțial este redat în fotografie.

Foto: AGERPRES)

Autogări, autobuze, drumuri...

Convorbire cu tovarășul Ștefan PAVEL, adjunct al ministrului transporturilor auto, navale și aeriene

— În etapa actuală de dezvoltare a satului contemporan, relațiile oamenilor pătrund în zone necunoscute ior înainte vreme, treburile zilnice solicitîndu-le într-un grad mult mai mare deplasări de la o comună la alte sau de la comună la oraș. În ultimii ani, statul nostru a luat măsuri pentru extinderea rețelei transporturilor călătorilor din mediul rural. Cîte asemenea trasee sînt organizate în prezent în țara noastră? Ce s-a realizat în acest domeniu în 1967 și ce perspective există în cadrul actualului plan cincinal? Acestea sînt primele întrebări ce vi le adresăm.

— Transportul cu autobuzele aparținînd M.T.A.N.A. s-a dezvoltat în ultimii ani atît sub raportul numărului de călători cît și a rețelei pe care circulă autobuzele. În anul trecut, s-a ajuns la cifra de 212 milioane de călători, ceea ce reprezintă un volum de peste trei ori mai mare față de anul 1960. Pentru a satisface cerințele de transport, în 1967 unitățile D.R.T.A. au fost dotate cu 800 de autobuze noi.

Pe unele trasee inaccesibile autobuzelor obișnuite (drumuri de munte cu pante mari, cu raze de curbură mică) s-au luat măsuri pentru construirea a 325 de autobuze speciale pentru înlocuirea autocamioanelor folosite în anii anteriori. În felul acesta parcul total de autobuze ale unităților noastre a ajuns la peste 4 500.

În scopul satisfacerii cerințelor publicului, anul trecut au fost deschise 262 de trasee noi (oum sînt: Găești — Cîndești Deal, Piatra Neamț — Vad, Făgăraș — Baholț, Brad — Șesuri, Rm. Sărat — Vișani, Suceava — Ciprian Porumbescu etc.). Rețeaua a crescut pînă în prezent la aproximativ 40 000 km.

— Cititorii noștri semnalează că pe unele circuite din țară au fost asigurate autogări moderne, cu personal corespunzător. Pe unele rute însă, autogările mai sînt necorespunzătoare.

— Mai întîi trebuie reținut faptul că în diferite regiuni s-a început construirea unor autogări noi, dotate la nivelul tehnicii actuale, cum sînt cele de la Constanța, Pitești, Brad. În 1968 sînt prevăzute a se construi autogări noi la Iași, Baia Mare și la Tîrnăveni. Pînă la sfîrșitul anului 1970 se vor construi 18 asemenea autogări moderne.

În vederea adăpostirii călătorilor care așteaptă autobuzele în stațiile din comune, s-a intervenit la Comitetul pentru Problemele Administrației Locale și la sfaturile populare regionale pentru construirea din contribuție voluntară a unor cabine de așteptare. În acest scop, am pus la dispoziția organelor respective schițe tip pentru

(Continuare în pag. a 6-a)

IARNA — PERIOADĂ ACTIVĂ
pentru legumicultori

Ing. Gheorghe STANCIU

director general în Consiliul Superior al Agriculturii

În anul acesta legumicultura va beneficia — ca și celelalte sectoare ale agriculturii — de un puternic sprijin tehnic și material. Acesta se concretizează în livrarea unor importante cantități de materiale care împreună cu inventarul existent va permite să se ajungă, în medie, la cel puțin 200 m² de răsadnițe (pentru fiecare ha de legume cultivate prin răsad) și la peste 2 100 ha de culturi protejate. Se vor asigura, în același timp, semințe din soiuri valoroase, precum și o cantitate sporită de îngrășăminte chimice și insecto-fungicide. Nu mai puțin de 300 de șasiuri autopropulsate, dotate cu mașinile necesare (cultivatoare, semănători, utilaje de combaterea dăunătorilor, nivelatoare, tăvălugi etc.), vor deservi pentru prima dată unitățile situate în principalele zone legumicole. Începînd din anul curent peste 300 de ingineri horticultori îndrumă, în exclusivitate, producția legumicolă din unități.

Există, cu alte cuvinte, create condiții mult mai bune decît în anul trecut pentru dezvoltarea legumiculturii. Datoria noastră, a tuturor, este de a pune în valoare la maximum baza tehnico-materială existentă în scopul realizării corespunzătoare a sarcinilor de plan.

Potrivit planului de stat al economiei naționale, în anul acesta va trebui să asigurăm o producție globală de 3 080 000 tone de legume, cu 30 la sută mai mare decît în 1967. Fără îndoială că realizarea unei astfel de producții nu este deloc ușoară. Să nu uităm însă că sarcinile pentru 1968 au fost cunoscute cu peste două luni înainte de începerea noului an, ceea ce a permis să se ia din vreme unele măsuri importante: **întocmirea planului de cultură și a schiței de amplasare a culturilor, pregătiri în vederea irigațiilor și fertilizării terenurilor, procurarea de materiale, se-**

(Continuare în pag. a 4-a)

Către cititori

Pășind în cel de-al 6-lea an de existență a revistei „AGRICULTURA SOCIALISTĂ", colectivul redacțional își propune ca, pe baza consultării largi a cititorilor, să întreprindă noi acțiuni pentru continua îmbogățire a tematicii și conținutului revistei. Dorim ca în anul 1968, revista „AGRICULTURA SOCIALISTA" să devină și mai interesantă și mai utilă pentru toți oamenii muncii din agricultură.

De aceea, adresăm cititorilor rugămintea de a ne răspunde în scris la următoarele întrebări:

1) Ce articole publicate în revista noastră în anul 1967 v-au plăcut în mod deosebit și de ce?

2) Care articole nu v-au trezit interesul?

3) Ce ați dori să citiți în anul 1968 în paginile revistei „Agricultura socialistă"?.

Comunicați-ne părerile și sugestiile dv. privind lărgirea tematicii actuale a revistei: propuneri de teme noi, de rubrici și acțiuni; informați-ne despre tot ce considerați că ar fi util să publicăm pentru ca revista să trezească interesul cititorilor de la sate, cărora li se adresează.

Scrieți-ne pe adresa: Revista „AGRICULTURA SOCIALISTA" Piața Scînteii nr. 1, București.

10 ani de la moartea doctorului Petru Groza

UN MARE FIU AL POPORULUI ROMÂN

La 7 ianuarie s-au împlinit 10 ani de la încetarea din viață a doctorului Petru Groza, fiu devotat al poporului român, personalitate marcantă a vieții politice din țara noastră. Figură luminoasă de democrat, pătruns de un înalt patriotism, Petru Groza a participat activ la lupta desfășurată de masele populare, sub conducerea Partidului Comunist Român, pentru eliberare națională și socială, aducîndu-și o contribuție dintre cele mai însemnate la instaurarea regimului democrat-popular, la construirea socialismului.

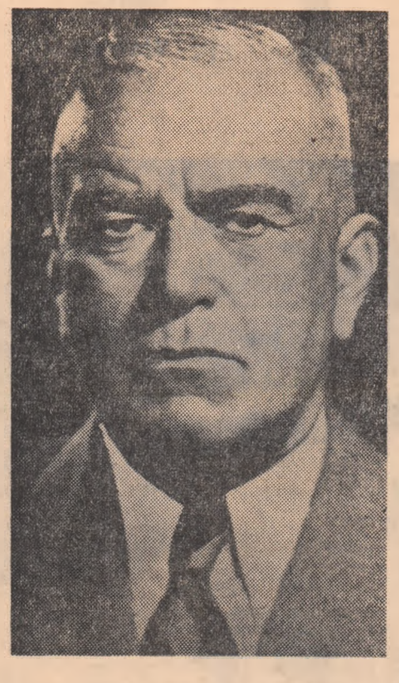

Intelectual de seamă, Petru Groza s-a afirmat în viața politică încă din anii studenției și îndeosebi în perioada imediat următoare primului război mondial, cînd România trecea prin mari frămîntări politice și social-economice. El a făcut parte dintre militanții politici ai vremii care, continuînd lupta împotriva asupririi naționale a românilor de către imperiul habsburgic, au avut un rol însemnat în unirea Transilvaniei cu România, în desăvîrșirea unității statale a poporului român.

Dovedind o adîncă înțelegere a aspirațiilor maselor, dr. Petru Groza a luat parte activ la lupta politică, fiind ales în mai multe rînduri deputat și ocupînd de mai multe ori funcții de stat. Om politic erudit, cu experiență și clarviziune, Petru Groza și-a dat seama de caracterul reacționar al politicii partidelor burghezo-moșierești, alăturîndu-se cu hotărîre forțelor sociale înaintate ale țării, pentru rezolvarea marilor probleme ce stăteau în fața poporului. Angajat în această luptă, sub conducerea sa a luat naștere în ianuarie 1933, în Țara Zarandului, ținut cu vechi tradiții de luptă pentru dreptate națională și socială, Frontul Plugarilor, organizație politică democratică a maselor țărănești. Candidînd din partea acestei organizații la alegerile parlamentare din decembrie 1933, dr. Petru Groza a fost ales senator, calitate pe care a folosit-o în sprijinul apărării intereselor celor mulți.

Împreună cu alte organizații democratice, grupări progresiste și oameni politici patrioți, Frontul Plugarilor a răspuns chemării Partidului Comunist Român de unire a eforturilor tuturor forțelor progresiste pentru făurirea unui front comun de luptă antifascistă, în condițiile în care se contura pericolul grav al ascensiunii fascismului susținut de Germania hitleristă.

Convins de faptul că Partidul Comunist Român, exponentul celei mai înaintate clase sociale — clasa muncitoare —, este forța politică hotărîtă să apere cu energie interesele naționale fundamentale ale poporului nostru, dr. Petru Groza a militat activ pentru realizarea Frontului popular, împotriva înfeudării țării Germaniei fasciste, pentru apărarea independenței și suveranității naționale. În anul 1935, Frontul Plugarilor a încheiat un acord cu organizații democratice conduse de P.C.R. — Blocul democratic, Uniunea Oamenilor Muncii Maghiari din România (MADOSZ) și cu Partidul socialist (Popovici). În 1936, ca rezultat al activității sale democratice, a fost ales vicepreședinte al Comitetului Național Român al Reuniunii Universale pentru Pace.

În anii negri ai războiului hitlerist, dr. Petru Groza și-a adus contribuția, alături de alți intelectuali patrioți, la lupta pentru unirea tuturor forțelor patriotice, în vederea scoaterii țării din războiul hitlerist, pentru întoarcerea armelor împotriva Germaniei fasciste și crearea unui regim de drepturi și libertăți democratice pentru masele populare. În fruntea Frontului Plugarilor, dr. Petru Groza a fost printre primii aderenți la Frontul Patriotic Antihitlerist creat din inițiativa P.C.R., în 1943.

După victoria insurecției armate din august 1944, dr. Petru Groza participă cu entuziasm și tenacitate la lupta revoluționară a poporului împotriva reacțiunii, pentru traducerea în viață a marilor deziderate naționale și sociale ale României eliberate.

Angajate în marile bătălii de clasă, muncitorimea și țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist Român, au înfăptuit reforma agrară, act revoluționar născut de vecuri, care a cimentat și mai puternic alianța muncitoresc-țărănească. Peste capul reacțiunii, masele populare, în frunte cu comuniștii, au ocupat rînd pe rînd prefecturile, alungînd de la conducerea acestora pe exponenții claselor exploatatoare.

Rod al eroismului poporului, condus de partidul comunist, la 6 martie 1945 a fost instaurat primul guvern democratic din istoria României, al cărui președinte a fost dr. Petru Groza. În această calitate el a desfășurat, cu o inepuizabilă energie, lupta pentru consolidarea regimului democratic, pentru traducerea în viață a programului guvernului muncitoresc-țărănesc pe care-l prezida.

Elanul și credința sa în victoria luptei revoluționare a celor mulți erau rezultatul încrederii nemărginite în popor ca făuritor al istoriei.

Petru Groza și-a exprimat convingerea că victoria este nemijlocit legată de conducerea de către partidul comunist a maselor populare. „Partidul Comunist Român — sublinia el —, ridicînd steagul luptei de eliberare de sub exploatare, a știut să adune sub steagul lui, alături de mișcarea muncitorească, toate mișcările țărănești care au urmat sîngerosului an 1907".

În îndelungata sa activitate, dr. Petru Groza a susținut neabătut politica marxist-leninistă a partidului comunist în problema națională, politică ce dă o profundă expresie frăției poporului român cu naționalitățile conlocuitoare, drepturilor de care se bucură toți oamenii muncii din patria noastră.

În procesul revoluționar de trecere de la revoluția burghezo-democratică la revoluția socialistă, înlăturarea monarhiei și proclamarea republicii au constituit un moment istoric important în înfăptuirea căruia, conform hotărîrilor partidului comunist, Petru Groza a avut un rol deosebit. Poporul român a pășit pe calea lichidării exploatării omului de către om, a făuririi societății socialiste. În această operă, dr. Petru Groza a continuat să slujească cu credință și devotament eforturile maselor muncitoare pentru a zidi societatea nouă, socialistă, aplicînd cu fidelitate în viață linia Partidului Comunist Român de construire a socialismului și ridicare a bunăstării materiale și culturale a poporului. În funcțiile de președinte al Consiliului de Miniștri (pe care a deținut-o pînă în 1952) și de președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, dr. Petru Groza a participat cu entuziasm la opera de înflorire și propășire a țării pe calea socialismului.

Omagiul cel mai cald pe care poporul nostru îl aduce memoriei dr. Petru Groza este lupta fără preget, sub conducerea partidului, pentru progresul continuu al patriei noastre pe calea socialismului și comunismului, spre binele și fericirea celor ce muncesc.

Conf. univ.
dr. Mihai FĂTU

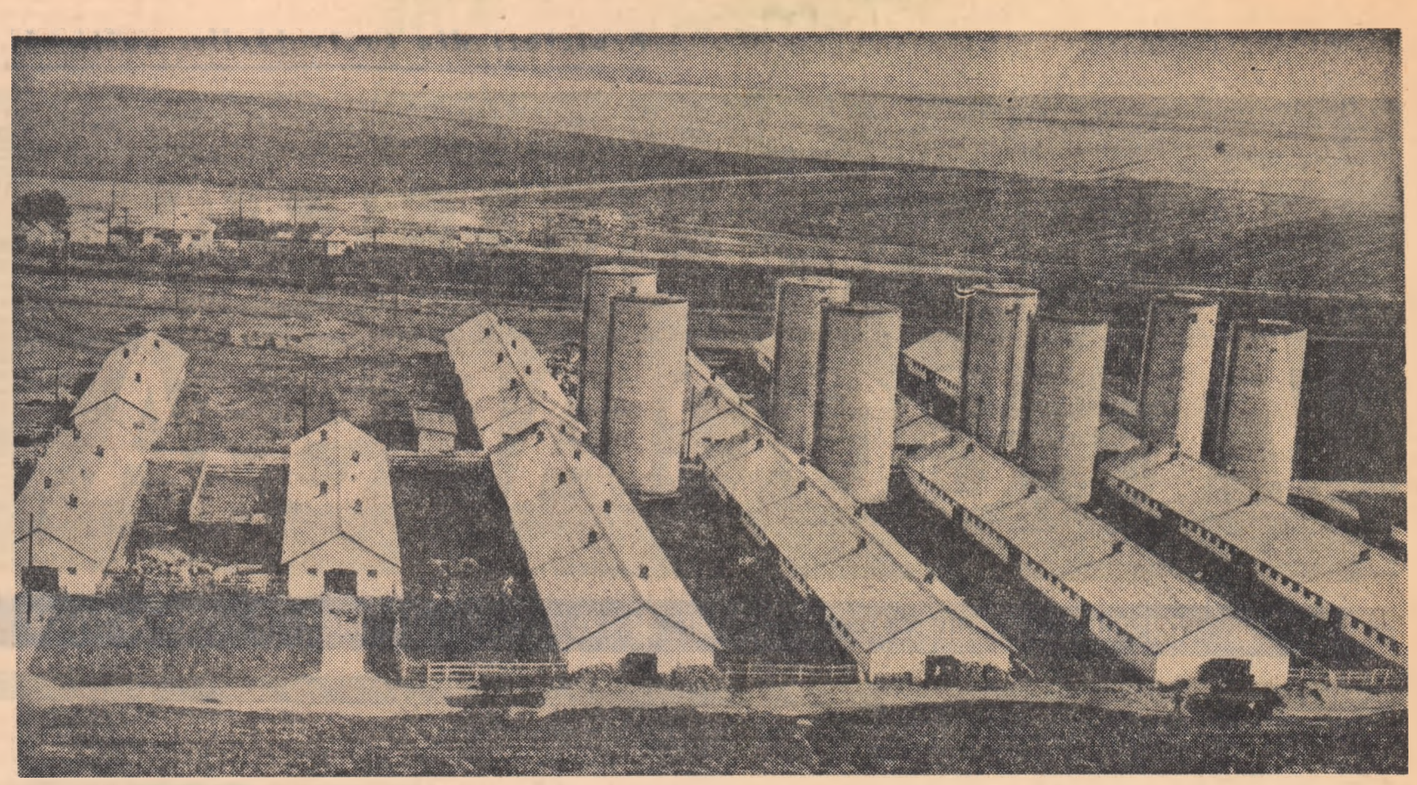

„Fabrica" de lapte de la Robănești. Din ferma zootehnică a întreprinderii agricole de stat de aici sînt trimiși zilnic spre Craiova sute de hectolitri de lapte

Foto : AGERPRES

PUNCTE DE VEDERE

FINANȚARE ȘI CREDITARE MAI EFICIENTE PRIN BĂNCILE SPECIALIZATE

Între instrumentele hotărîtoare, care condiționează desfășurarea în bune condiții a întregului circuit productiv, un loc important îl ocupă finanțarea investițiilor și creditarea producției ; ele mobilizează forțele și rezervele menite să asigure activității productive o eficiență economică sporită.

În noua structură organizatorică a agriculturii de stat — bazată pe ferme și întreprinderi — unitățile au o mai mare independență productivă, operativă și gestionară. Prin Hotărîrea Plenarei C. C. al P.C.R. din 27—28 martie 1967 s-a stabilit și instituirea unui sistem de finanțare și creditare mai simplu, mai apropiat de specificul producției agricole.

Potrivit Directivelor C. C. al P.C.R. adoptate de Conferința Națională a partidului, finanțarea și creditarea investițiilor, în noul sistem, se vor face prin banca de specialitate și se bazează pe : fonduri alocate de la bugetul de stat, credite acordate de bancă, fonduri constituite din beneficiile întreprinderilor (dintr-o cotă planificată de 1—2 la sută) și din credite de mică mecanizare. În funcție de importanța și mărimea investiției vor putea fi folosite, diferențiat, toate aceste fonduri. Astfel, fondurile bugetare vor fi utilizate în construirea unor obiective considerate hotărîtoare pentru agricultură și care depășesc posibilitățile unei singure întreprinderi. Obiective de mare amploare, cum sînt lucrările de hidroameliorații și irigații, de exemplu, vor fi finanțate din aceste fonduri.

Lucrările de modernizări, amenajări de proporții mai mici vor fi finanțate din credite acordate de banca specializată. Asemenea credite banca le va acorda pe baza unei documentații din care să rezulte eficiența economică a creditului, asigurarea condițiilor de executie a lucrării în timp scurt, aprovizionarea cu materii și materiale, cu forță de muncă, precum și asigurarea desfacerii produselor. Creditele se acordă cu dobînzi mici, care să acopere cheltuielile ocazionate de administrarea lor. Rambursarea creditelor se face din surse proprii constituite la bancă din amortismentele plătite și beneficiile prelevate.

Completările de utilaje, investiții mici pentru îmbunătățirea proceselor tehnologice se vor efectua din beneficiul întreprinderii (cota de 1—2 la sută) constituit la dispoziția organului tutelar și distribuit de acesta. Lucrările productive cu efecte imediate în creșterea producției și reducerea cheltuielilor vor fi finanțate din credite de mică mecanizare rambursabile în 3—5 ani de la punerea în funcțiune a obiectivelor respective. Aceste credite se vor rambursa, de asemenea, din beneficiul realizat de întreprindere.

Bugetul de stat va dota întreprinderile cu mijloacele circulante proprii necesare desfășurării procesului de producție în condiții optime, iar creșterile de mijloace circulante se vor face pe bază de credite de producție de la banca finanțatoare de ramură, cu respectarea regulilor de garanție materială și a rambursării la termen. Sporirea mijloacelor circulante proprii se va face și pe calea reținerii unor sume din beneficiile realizate peste plan de întreprinderi. Necesitatea ca metodele de finanțare și creditare să fie simple impune reducerea categoriilor de credite, diferențierea lor făcîndu-se pe baza dobînzilor aplicate, a termenelor de rambursare etc. Creditarea diferențiată creează premisa unei discipline financiare și contractuale care să asigure utilizarea eficientă a mijloacelor de producție, precum și introducerea unui regim rațional de aprovizionare conform cu nevoile de producție planificate, evitîndu-se astfel stocurile supranormative de materii, materiale și produse finite. Se creează adică baza unui regim de gestiune economică proprie, care va asigura reconstituirea într-un termen scurt a mijloacelor consumate pentru obținerea producției.

Aplicarea măsurilor restrictive — dobînzi majorate — de către banca finanțatoare va obliga întreprinderea la mai multă atenție în conducerea proceselor economice, iar majorarea mijloacelor circulante prin reținerea unei părți din beneficiul realizat va duce la mobilizarea tuturor rezervelor de producție pentru realizarea și depășirea beneficiului planificat.

Considerăm că prin instituirea unui sistem de autofinanțare rațional și stimulativ este posibilă restrîngerea creditelor la numai trei categorii : credite curente de producție pe termen scurt ; credite pentru producție și cheltuieli anticipate ; credite pentru nevoi temporare.

— Creditele curente de producție pe termen scurt ar putea acoperi cheltuielile reclamate de lucrările curente pentru producție, de aprovizionare și desfacere (în limitele planului), inclusiv de modificările și suplimentările survenite pe parcursul execuției planului anual.

— Rezultatele productive viitoare — lucerniere, amendarea și fertilizarea terenurilor, îmbunătățiri și amenajări funciare, care privesc producția mai multor ani — vor trebui, după părerea noastră, să fie finanțate din credite pentru producție și cheltuieli anticipate.

— Creditele pentru nevoi temporare ar urma să se folosească la efectuarea unor acțiuni și lucrări neprevăzute în plan : aprovizionări prin decalare, producție-marfă fără posibilități imediate de realizare, cheltuieli urgente ce nu privesc a fi acoperite ulterior din alte surse, precum și pentru efectuarea reparațiilor capitale care ar greva cheltuielile de producție pe timpul rambursării lor.

Deosebit de important este să se stabilească precis caracterul și condițiile fiecărei categorii de credite în așa fel ca să se acorde numai sumele absolut necesare și să se evite astfel imobilizarea lor și plata de dobînzi sporite. Diferențierea dobînzilor trebuie făcută precis, pentru a se înlătura arbitrariul în aplicarea lor.

Condițiile de acordare a creditelor este bine să fie cît mai simple și operative pentru a se evita atît deturnarea de fonduri, cît și renunțarea la unele credite, din cauza prea multor formalități necesare pentru obținerea lor.

Reorganizarea sistemului bancar și înființarea unei bănci specializate pentru agricultură — Banca Agricolă — care să fie încadrată cu specialiști cu o bogată experiență în mecanismul economic vor avea un rol deosebit de important în finanțarea și creditarea acestei importante ramuri de producție materială.

Ovidiu BALIBANU
cercetător științific principal la Institutul de cercetări pentru economie agrară

DE CE „ÎMBĂTRÎNESC" UNELE MAȘINI AGRICOLE ÎNAINTE DE VREME ?

Începînd cu acest an, unitatea noastră, ca, de altfel, toate stațiunile de mașini și tractoare din țară, își va desfășura activitatea pe principiul gestiunii economice proprii. Ceea ce caracterizează acest mod nou de organizare este introducerea amortismentului mijloacelor fixe în calculul prețului de cost. Așadar, pentru a deveni rentabili trebuie să realizăm un venit mai mare decît totalul cheltuielilor, inclusiv amortismentele. O cale principală de obținere a unor venituri suplimentare constă în intensificarea gradului de folosire a mașinilor. Pentru a rezolva acest deziderat este necesar ca întregul parc de mașini și tractoare să se afle în perfectă și permanentă stare de funcționare.

Este cunoscut faptul că la tractoare vîrsta industrială este stabilită, potrivit unor riguroase calcule matematice, la opt ani, timp în care ele trebuie să execute un anumit volum de lucrări. Studiul de rentabilizare pe care l-am întocmit anul trecut ne-a arătat că majoritatea tractoarelor, deși au atins vîrsta industrială, nu au fost casate, deoarece s-a constatat că ele mai pot fi folosite peste durata de serviciu stabilită inițial. Au existat însă și cazuri în care unele mașini, deși nu au executat volumul de lucrări prevăzut, au „îmbătrînit" înainte de vreme, necesitînd cheltuieli de reparații suplimentare.

Am la îndemînă un exemplu. Tractorul cu șanța 69, cu durata de serviciu de șapte ani, a executat un volum de lucrări de 4 962 de hantri. În această perioadă, cheltuielile cu reparațiile s-au cifrat la 31 600 de lei. Un alt tractor, șanța 168, cu o durată de serviciu tot de șapte ani, a efectuat un volum de lucrări cu aproape 50 la sută mai mic decît primul, în schimb valoarea reparațiilor s-a ridicat la 33 630 de lei.

Analizarea amănunțită a cauzelor care au condus la o asemenea situație ne-a permis să tragem o serie de concluzii deosebit de importante. O primă constatare : pe tractorul cu șanța 69 au lucrat, în toți cei șapte ani, doi tractoriști, iar pe cel cu șanța 168, cinci. În timp ce mecanizatorii de pe primul tractor activează și astăzi în unitatea noastră, nici unul din cei cinci mecanizatori care au lucrat pe tractorul cu șanța 168 nu se mai află în stațiune. S-au semnalat destule cazuri cînd, pe un singur tractor, au lucrat șapte și chiar opt mecanizatori. **Fluctuația cadrelor, pe de o parte, nivelul de pregătire scăzut al unor mecanizatori, pe de altă parte, au influențat cît se poate de rău asupra modului de exploatare a utilajului agricol.** Nici șefii brigăzilor de tractoare nu s-au preocupat în suficientă măsură de felul în care mecanizatorii execută lucrările de întreținere, de nivelul tehnic și calitativ al acestora.

Planul de măsuri pe care l-am întocmit o dată cu dezbaterea cifrelor de plan pe 1968 prevede, printre altele, sarcini precise cu privire la exploatarea judicioasă a parcului de mașini și tractoare, la evitarea schimbărilor dese de mecanizatori. Am luat, de asemenea, măsura ca **la fiecare brigadă de tractoare să existe grafice de întreținere a utilajului și panouri care să prezinte cît mai sugestiv operațiile tehnice ce trebuie executate.** O serie de măsuri se referă la intensificarea controlului asupra brigăzilor, la introducerea de metode tehnice moderne de alimentare a tractoarelor, de completarea truselor de scule etc.

În ansamblul acestor preocupări ne izbim însă de o serie de necazuri, pe care singuri, fără sprijinul organelor de resort, nu le putem rezolva.

Nu spun o noutate că zestrea de oțel a stațiunilor de mașini și tractoare în valoare de miliarde de lei stă tot timpul anului sub cerul liber. Oricît ne-am strădui noi să conservăm utilajul, totuși nu reușim să înlăturăm decît în foarte mică măsură influența nefastă a intemperiilor. Acum doi ani, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție și Consiliul Superior al Agriculturii au inițiat o acțiune amplă cu privire la organizarea sediilor brigăzilor de tractoare. Acțiunea însă nu a fost finalizată. **Mașinile agricole stau încă sub zăpadă, nu există măcar o simplă încăpere unde tractoriștii să poată efectua întreținerea mașinilor sau măcar a unor ansamble sau piese mai pretențioase. Nu ne gîndim la niște construcții costisitoare, ci la un șopron simplu, ieftin. S-ar putea apela cu succes la materialele plastice, la foliile de polietilenă, de exemplu.**

Despre importanța unui filtru pentru buna funcționare a unui motor și prelungirea vieții acestuia nu mai este cazul să vorbim. Cu toate acestea, de ani de zile așteptăm să se rezolve problema modului de spălare a filtrului grosier de la motorul D 36 M, problemă pe care nu o putem soluționa în cadrul unității noastre. Este bine ca Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii și uzina de tractoare să se preocupe mai mult decît pînă acum de îmbunătățirea actualelor filtre de motorină și de ulei. Sugerăm ideea confecționării unor filtre care să aibă perioade de spălare și schimbare cît mai mari. În acest fel s-ar putea înlătura risipa de materiale și pierderea a prețioase ore de lucru.

Propunem, de asemenea, să fie analizată posibilitatea realizării unor filme speciale cu teme legate de întreținerea și repararea tractoarelor, filme pe care să le putem prezenta, periodic, tractoriștilor.

Nu ar fi lipsit de interes, credem, dacă forul nostru tutelar, respectiv Departamentul mecanizării din Consiliul Superior al Agriculturii, ar introduce și în S.M.T. un sistem premial pentru executarea de întrețineri de „foarte bună" calitate a utilajului, așa cum, în prezent, se procedează la șoferi.

Ne aflăm, în aceste zile de început de an, într-o intensă activitate pentru pregătirea utilajului care va lucra în campania agricolă de primăvară. Spre deosebire de anii precedenți, repararea tractoarelor și a celorlalte mașini agricole se execută la un nivel calitativ superior. Avem astfel certitudinea că în anul 1968 vom contribui și mai mult la obținerea unor recolte bogate în cooperativele agricole de producție pe care le deservim.

Nistor TERENTE
inginer șef al S.M.T. Hemeiuși, regiunea Bacău

În a doua jumătate a anului

PRIMELE AUTOTURISME ROMÂNEȘTI

În cursul acestui an, la Pitești va începe montajul primului lot de autoturisme românești. Pentru început vor fi asamblate turisme Renault-8 Major, tip 1968, cu piese livrate de cunoscutele uzine franceze. R-8 este înzestrat cu motor Sierra de 1 100 cmc, plasat în spate, rezervat pînă acum lui R-10 Major. El are 43 CP și dezvoltă o viteză maximă de 135 km pe oră, fiind corespunzător condițiilor de drum din țara noastră. Deși performanțele sale îl situează la nivelul clasei mijlocii de autoturisme, R-8 are dimensiunile unui automobil mic, el avînd totuși un interior spațios. Banchetele — 2 locuri în față, rabatabile, și 3 în spate — asigură o călătorie comodă. Semnalizatoarele, claxonul, farurile sînt acționate de la volan. Actul de naștere al primului automobil R-8 Major, de proveniență românească, va fi semnat de noua uzină de autoturisme de la Pitești în a doua jumătate a anului.

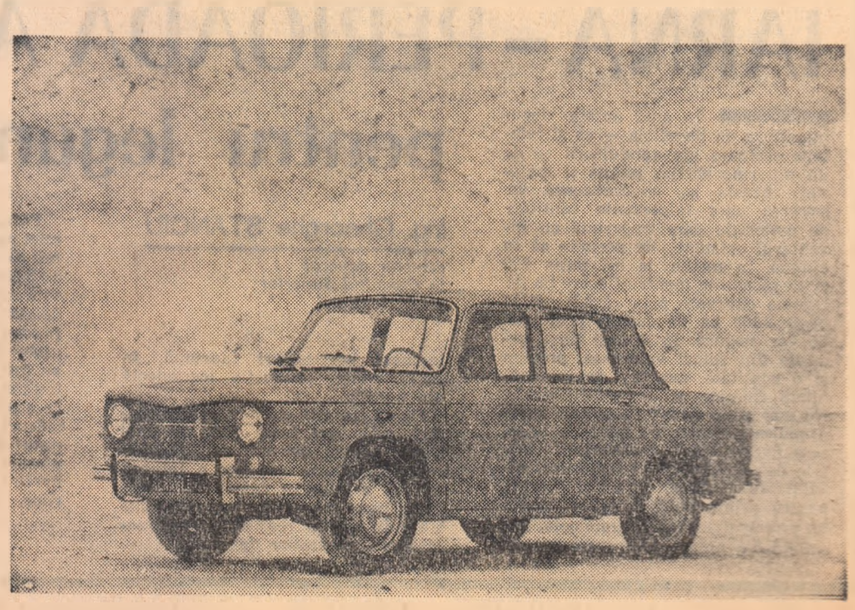

Perfecționarea sistemului de evidență contabilă în cooperativele agricole

Recent, în cadrul unei sesiuni științifice desfășurate la Institutul agronomic din Iași, sub auspiciile Consiliului Național al Cercetării Științifice, a avut loc o discuție pe tema „Producția solicită — știința răspunde" ; s-au dezbătut probleme ale evidenței contabile, care, în ultimul timp, au făcut obiectul unor cercetări științifice.

PRODUCȚIA SOLICITĂ — ȘTIINȚA RĂSPUNDE

La discuții au luat parte : Victor COSTIN, șef de laborator, și Octavian PLATON, cercetător principal, de la Stațiunea experimentală agricolă Podu Iloaie ; Ion AGACHI, lector la catedra de contabilitate și analiză economică a Facultății de studii economice ; inginer Mircea CHIORPEC, președintele cooperativei agricole de producție Comarna ; inginer Gheorghe OARZĂ, de la cooperativa agricolă Goldești ; Dumitru IUREA, contabil șef al cooperativei agricole Podu Iloaie ; Oprea STĂNIȘOR, instructor regional cu probleme de finanțare-creditare ; Vasile AVRAM, director adjunct la sucursala Iași a Băncii Naționale ; Gheorghe NISTOR, șef de serviciu în Direcția regională de statistică Iași.

Ing. M. CHIORPEC : Știm că în atenția oamenilor de știință, a cercetătorilor în domeniul economiei agrare stau și problemele evidenței contabile. Lucrînd într-o cooperativă agricolă mă interesează în ce măsură cercetătorii și cadrele din învățămîntul superior agricol și economic din regiunea noastră s-au preocupat de aceste probleme și care sînt părerile lor despre actualul sistem de evidență contabilă care se practică în cooperativele agricole. **Poate el satisface nevoile conducerii științifice a producției agricole ?**

O. PLATON : Încercînd să dau un răspuns la această întrebare, doresc să atrag atenția asupra necesității ca în discuția noastră să se țină seama de gradul de dezvoltare a cooperativelor. Sînt în regiune cooperative bine dezvoltate, care au fost constituite cu aproape 20 de ani în urmă. Dintre acestea, unele au început de cîțiva ani să țină o evidență contabilă în care calculează prețul de cost al producției. Dar cele mai multe dintre cooperative nu fac încă acest lucru. Ținînd seama de aceste realități, pe baza observațiilor făcute în ultimul timp în cîteva cooperative bine dezvoltate, sînt înclinat să spun că **actualul sistem de evidență contabilă, în care nu se calculează prețul de cost, nu satisface și nu va putea satisface cerințele unei conduceri științifice a producției agricole.** Am în vedere sarcinile ce se pun în prezent și care în viitor vor fi pentru cooperativele noastre mai mari și mai complexe.

D. IUREA : În ce direcții considerați că se manifestă insuficiențele actualului sistem ?

V. COSTIN : Cred că evidența contabilă practicată în prezent este lipsită de indicatorii economici care să corespundă unei înalte eficiențe în valorificarea resurselor de care dispun cooperativele. Ea nu procură date pentru calcularea prețului de cost și a rentabilității. Uneori oferă chiar date eronate, cum sînt, de pildă, cele privind calculul consumurilor materiale din producție proprie. Evidența contabilă, așa cum se practică ea în prezent, nu calculează cheltuielile anticipate, rezumîndu-se numai la înregistrarea sumelor încasate, a veniturilor obținute în anul curent. Adăugînd la acestea faptul că are un foarte mare volum de formularistică, ceea ce încetinește ritmul informării, trag concluzia că ea sesizează tîrziu efectele unor fenomene economice. Fiind tardivă, nici deciziile ce urmează să le ia consiliile de conducere nu pot fi fundamentate științific. De aceea, cred că îmbunătățirea sistemului actual de evidență este imperios necesară.

O. STĂNIȘOR : În acest sens, vă este, desigur, cunoscut că Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție a inițiat, încă din anul trecut, largi consultări. **Aici a fost exprimată ideea calculării în cooperativele agricole a prețului de cost și a rentabilității. Cum considerați că se poate face acest lucru în practică ?**

I. AGACHI : În regiunea noastră sînt nouă cooperative care, de trei ani, experimentează calculul prețului de cost și al rentabilității. Consider că a sosit timpul ca acest experiment să fie lărgit la un număr cît mai mare de cooperative, bineînțeles din cele consolidate economic și care dispun de cadre de economiști cu pregătire și practică îndelungată în cooperativele agricole. Calculareа prețului de cost va duce la cunoașterea muncii materializate și a muncii vii cheltuite pentru obținerea producției. S-ar putea ști, în acest fel, în ce raport rațional se valorifică producția obținută. În acest fel, cooperatorii, cunoscînd costul producției și prețul de valorificare al ei, ar fi direct interesați în reducerea cheltuielilor. **Cred că este absolut necesar ca organele de resort din Uniunea Națională să elaboreze cît mai curînd o metodologie de calcul a prețului de cost în cooperativele agricole.**

O. PLATON : Un mod de calcul judicios ar fi, după părerea mea, cel practicat în I.A.S., aplicîndu-se, bineînțeles, un coeficient de transformare. Prețul de cost se poate, deocamdată, calcula în unele cooperative pe sectoare — zootehnie, legumicultură, viticultură etc. Volumul mare de lucrări din contabilitatea cooperativelor cere ca, într-un viitor cît mai apropiat, să se introducă pe scară largă mașini de calcul, manuale sau electrice, al căror număr, în prezent, este cu totul insuficient.

D. IUREA : Cum s-ar putea ține mai ușor și mai operativ evidența muncii și a decontărilor ?

V. AVRAM : Din studiul efectuat de bancă, timp de cîțiva ani, asupra evidenței contabile, am ajuns la concluzia că volumul formularisticii este extrem de mare. O serie de documente de evidență primară și de registre se suprapun. Un calcul sumar : într-o cooperativă cu 200 de vaci și 2000 de oi, cum sînt multe în regiunea Iași, numai înregistrările pentru producție și reproducție necesită 32 000 de operațiuni, la care lucrează 3—4 oameni. Aceasta înseamnă foarte mult, dacă ținem seama că unitățile au și alte sectoare — vegetal, legumicol, vitipomicol etc., care necesită și ele un important volum de evidență. Reducerea formularisticii, eliminarea acelor formulare și registre care se suprapun va face mai operativă evidența muncii și a decontărilor și ea se impune a fi realizată de urgență.

O. PLATON : În ceea ce privește documentele de evidență tehnic-operativă, socotesc potrivită folosirea fișelor. Cred, de asemenea, că în evidența contabilă la cooperative se poate introduce și lucra cu sistemul șah. În raionul Hîrlău, cooperativele agricole îl folosesc mai de mult și cu rezultate bune. Din observațiile făcute în acest raion, volumul lucrărilor de contabilitate în sistem șah este cu 30 la sută mai mic.

I. AGACHI : Pentru simplificare este bine să fie înlăturate și unele paralelisme ale actualului plan de conturi. De exemplu, evidența producției să fie ținută într-un singur cont. La grupa conturilor de cheltuieli, conturile sintetice pot fi, de asemenea, restrînse.

Ing. Gh. OARZĂ : Ca inginer agronom sînt deseori solicitat să prezint contabilității date pentru întocmirea dărilor de seamă, care sînt înaintate organelor de statistică. **Cum ar trebui exploatate aceste dări de seamă în scopul îmbunătățirii activității economice, pentru conducerea științifică a producției ?**

Gh. NISTOR : Neîndoielnic analiza dărilor de seamă statistice pe care le întocmește aparatul contabil din cooperative poate duce la obținerea unor elemente concludente pentru conducerea științifică a producției. Din păcate însă, consiliile de conducere, inginerii, contabilii nu dau atenția cuvenită întocmirii acestor dări de seamă, folosesc în mică măsură datele din documente. Cînd afirmăm acest lucru, ne bazăm pe considerentul că atunci cînd solicităm uneori de la unități note explicative sau analitice despre unele aspecte mai importante cu privire la îndeplinirea planului de producție, obținem cu greu aceste date și numai după repetate și îndelungi insistențe. Aceasta arată că în unitățile cooperatiste nu se fac analize în care să se folosească datele economice din documentele contabile, că aceste documente, în bună parte complicate, creează greutăți în sintetizarea lor. Pentru conducerea științifică a producției este necesară urmărirea în dinamică a principalilor indicatori economici, pe un an sau, comparativ, pe mai mulți ani. Or, aceasta nu se poate face decît cu ajutorul unei evidențe simple, științific elaborată și tot științific exploatată.

La masa rotundă au fost abordate și alte probleme de importanță deosebită pentru conducerea economică a cooperativelor agricole de producție. Utilitatea problemelor puse, a răspunsurilor și părerilor exprimate va putea fi demonstrată în măsura în care ele vor fi studiate cu atenție și aplicate în practică. Este de remarcat că studiile și observațiile făcute de cercetători, precum și de cadrele din învățămîntul superior economic au dus la descoperirea unor efecte negative din domeniul evidenței contabile. Dar, totodată, s-a dovedit și inconsistența unor cercetări, dat fiind caracterul întîmplător, neorientarea lor practică pe unități și pe probleme bine conturate. Pentru cercetarea științifică rămîne și în viitor ca sarcină studierea acelor fenomene, care, cunoscute pe deplin, să poată fi corectate și folosite în scopul întăririi economice și organizatorice a cooperativelor agricole de producție.

Discuție consemnată de Nicolae RUSU

Timp de cîteva luni, în coloanele revistei noastre au fost dezbătute probleme legate de perfecționarea sistemului de evidență contabilă în cooperativele agricole de producție. Numărul mare de scrisori sosite la redacție, problemele ridicate, propunerile făcute și argumentarea lor temeinică a dovedit importanța deosebită pe care o acordă cadrele de economiști din cooperativele agricole evidenței contabile, ca factor de bază în dezvoltarea economică a unităților, în administrarea și apărarea integrității avutului obștesc.

Redacția socotește că în momentul de față este necesar să se tragă unele concluzii și să se dea răspunsuri la problemele ridicate în discuția ce a fost purtată — concluzii care vor fi publicate în numărul viitor al revistei.

POȘTA REDACȚIEI

La redacția revistei au continuat să sosească scrisori în care colaboratori și corespondenți ai noștri și-au spus părerea și au făcut propuneri în legătură cu îmbunătățirea sistemului de evidență contabilă în cooperativele agricole de producție. Răspundem, pe această cale, unora dintre tovarășii care ne-au făcut cunoscute sugestiile lor.

Am luat notă de propunerile făcute de tovarășul Puia Gruia, șeful serviciului plan de la Consiliul agricol raional Bozovici, cu privire la simplificarea planului de producție și financiar, precum și de cele în legătură cu planul de conturi.

Au fost reținute, de asemenea, propunerile tovarășilor Pavel Maghiar, instructor contabil șef la Uniunea raională Șimleul Silvaniei, Ieronim Neagu, vicepreședinte la Uniunea raională Sighișoara, și Gheorghe Popescu, de la Uniunea raională Cislău, cu privire la reducerea numărului de documente pentru calcularea și evidența zilelor-muncă.

În scrisorile tovarășilor sus-amintiți am găsit propuneri interesante și în legătură cu reducerea formularisticii din evidența contabilă, precum și modele de formulare. Sugestiile cu privire la simplificarea evidenței primare în zootehnie făcute de tovarășul Ilie Rădulescu, contabil șef la cooperativa agricolă Vitănești, raionul Alexandria, tind tot spre reducerea numărului de registre și a operațiunilor de evidență. Redacția a primit astfel de sugestii de la un mare număr de colaboratori.

Optînd pentru simplificarea contabilizării cheltuielilor și veniturilor cooperativelor agricole, tovarășul Constantin Mihai, metodolog principal în Ministerul Finanțelor, propune înlocuirea celor 18 conturi cu care se ține în prezent evidența veniturilor și cheltuielilor cu un singur cont. Evidența sintetică a acestuia ar urma în acest caz, să se țină cu ajutorul fișei sintetice tip C.A.P. în desfășurătorul căreia cheltuielile și veniturile să fie detalcate pe sectoare de activitate. (Cultura plantelor, creșterea animalelor, secțiile anexe, din activitatea administrativă). În felul acesta, subliniază colaboratorul nostru, rezultatele sectorului respectiv se vor putea cunoaște mai operativ, rolul informațional al contabilității crescînd într-o măsură însemnată. Se adaugă la aceasta și reducerea volumului de muncă și al consumului de materiale.

Propunerile privind evidența retribuției suplimentare, precum și a operațiunilor cu casa de pensii, făcute de tovarășul Gheorghe Murgu, contabil șef la cooperativa agricolă de producție Prilipeț, regiunea Banat, au fost, de asemenea, reținute. Tovarășul V. Cucoș, contabil șef la cooperativa Mețca, raionul Pașcani, face în scrisoarea sa propuneri cu privire la evidența activității gestionarilor de produse (e vorba de produsele care se vînd prin chioșcuri), precum și despre necesitatea introducerii de fișe pentru evidența mijloacelor fixe. Nu mai puțin interesantă este propunerea sa de a se generaliza în toate cooperativele forma de înregistrare prin sistemul maestru șah, pe care o practică în cooperativa unde lucrează de peste trei ani.

Problemele ridicate în discuții, propunerile făcute de colaboratorii și corespondenții care au participat la discuția susținută în coloanele revistei noastre pe tema perfecționării sistemului de evidență contabilă în cooperativele agricole sînt în prezent obiectul unui studiu atent și amănunțit al specialiștilor în problemele evidenței contabile de la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, urmînd a fi, în ultimă instanță, concretizate în instrucțiuni care vor stabili sistemul cel mai potrivit de evidență contabilă în unitățile cooperatiste.

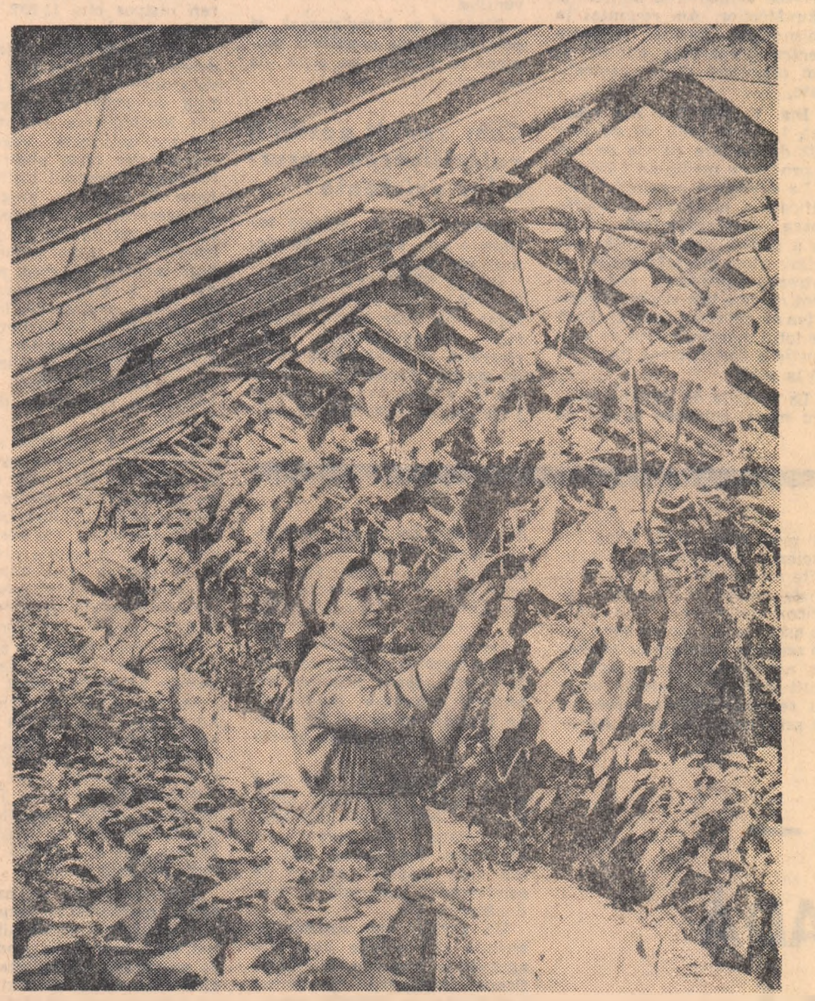

Cooperatorii agricoli din Mădăraș, regiunea Crișana, obțin cu regularitate venituri însemnate din valorificarea legumelor cultivate în sere. Ca urmare, în anii viitori suprafața ocupată de aceste construcții se va mări cu încă 4 hectare.

Foto : AGERPRES

REALIZAREA PLANULUI

(Urmare din pag. 1)

prevăzute în planul cincinal și numai pentru acele obiective care corespund nevoilor reale ale cooperativei. Se va urmări **ca fondurile de investiții să fie concentrate pe 2-3 obiective mari, evitîndu-se dispersarea lor pe obiective mici, costisitoare și lipsite de eficiență economică. La stabilirea obiectivelor de investiții productive este necesar să se acorde prioritate irigațiilor, plantațiilor intensive de vii și pomi, mecanizării în zootehnie, electrificărilor, alimentărilor cu apă etc., toate avînd o înaltă eficiență economică. Totodată, este bine să se prevadă numai acele obiective pentru care este asigurată baza materială și documentația tehnică de execuție și pentru care există garanția că vor fi terminate și date în funcțiune în acest an.**

Cunoașterea și punerea în aplicare a unor asemenea măsuri vor face ca planul de producție și financiar al cooperativelor să oglindească cît mai fidel cu putință posibilitățile reale ale fiecărei unități, pentru ca neajunsurile semnalate în anii precedenți să fie înlăturate.

Conținutul planului de producție și financiar va trebui explicat în amănunțime cooperatorilor, pentru a-i antrena la discutarea lui și la descoperirea tuturor posibilităților de înfăptuire a prevederilor. Numai în acest fel planul de producție și financiar va fi emanația gîndirii și voinței colective, va constitui un mijloc de mobilizare a tuturor cooperatorilor la muncă pentru sporirea producției agricole și obținerea unor venituri cît mai mari.

După aprobarea planului de către adunarea generală, să se treacă neîntîrziat la **defalcarea lui pe brigăzi în mod diferențiat**, în funcție de realizările din anii trecuți și de condițiile concrete de muncă ale fiecărei formațiuni de lucru, de baza materială, de forța de muncă, de gradul de calificare a membrilor săi.

O dată cu planul de producție și financiar, adunările generale ale cooperatorilor vor trebui să ia cunoștință și să aprobe și **planul de măsuri tehnico-organizatorice, menit să contribuie la traducerea în viață a sarcinilor de producție.** Ele vor exprima, ca și planul de producție și financiar, mijloacele și condițiile reale de care dispune unitatea respectivă, înlăturîndu-se acele practici dăunătoare de a se înscrie prevederi generale, care nu folosesc nimănui. De mare însemnătate este ca uniunile cooperatiste să îndrume consiliile de conducere pentru o cît mai judicioasă organizare a echipelor și brigăzilor de producție, pentru utilizarea cu maximum de randament a mijloacelor tehnice de care dispun cooperativele, folosirea cu pricepere a cadrelor calificate, precum și pentru școlarizarea unor cadre tinere care să lucreze în sectoarele de bază ale unităților.

Caracterul obligatoriu al realizării indicatorilor prevăzuți în plan va trebui să constituie ideea călăuzitoare în întreaga activitate desfășurată de uniunile cooperatiste și de consiliile de conducere din fiecare unitate, pentru ca îndeplinindu-l să știm că am tradus în viață sarcinile importante pe care partidul le pune în fața agriculturii cooperatiste.

AU CUVÎNTUL FRUNTAȘII

Numai după trei ani...

NOTA REDACȚIEI : Publicăm scrisoarea tovarășului Ioan Văsi, președintele cooperativei agricole din comuna Cața, regiunea Brașov. Cuprinsul scrisorii sale este semnificativ pentru ceea ce am putea numi gînd și faptă de gospodari. De aceea, ne-am îngăduit să dăm scrisorii un supratitlu. Rîndurile de mai jos îl justifică din plin. Precizăm doar că producția medie de lapte de vacă în cooperativele agricole din regiunea Brașov a fost, în anul 1967, de cca 1 900 litri ; a cooperativei de unde am primit scrisoarea — 2 974 de litri. Explicația acestei diferențe se găsește în cele ce urmează.

Cu patru ani în urmă, cooperativa noastră se număra printre ultimele unități din raion, în ceea ce privește producția de lapte pe vacă furajată. Astăzi sîntem prima cooperativă pe raion la producția de lapte de vacă și printre primele pe regiune.

Rămînerea în urmă a zootehniei nu mai putea dăinui la nesfîrșit și iată cum am început să acționăm. Într-o adunare generală, anume convocată, am cerut cooperatorilor să-și spună fiecare părerea, să propună ce consideră că trebuie să facem pentru ca zootehnia să devină o adevărată ramură de bază în activitatea cooperativei noastre. Din această adunare, ca și din alte discuții ocazionale, am desprins obiectivele spre care trebuia să ne îndreptăm eforturile.

În primul rînd, la fermele zootehnice să fie repartizați numai cooperatori pricepuți, cu dragoste pentru meseria de crescător de animale. În al doilea rînd, să trecem neîntîrziat la o selecție riguroasă a animalelor, pentru ca în cel mai scurt timp posibil întreaga turmă de bază să fie formată numai din vaci cu o producție anuală de peste 3 000 de litri de lapte. Alți cooperatori au propus să extindem suprafețele cultivate cu plante furajere valoroase, mai ales cu lucernă și trifoi, să începem o acțiune largă pentru îmbunătățirea pășunilor și fînețelor, modernizarea construcțiilor zootehnice, introducerea apei în grajduri, extinderea mecanizării etc.

Și am trecut la treabă.

Astfel au fost înlocuiți cu oameni destoinici îngrijitorii care, cu tot sprijinul acordat, s-au dovedit necorespunzători. În vederea unei selecții riguroase a animalelor am solicitat și sprijinul consiliului agricol raional. În comună a fost organizată o circumscripție veterinară, iar pe lîngă inginerul agronom al cooperativei ni s-a repartizat și un inginer zootehnist. Am trecut la lotizarea vacilor după producție ; viețelele obținute de la vacile cu producție mare au fost grupate în loturi de selecție și date în primire celor mai buni îngrijitori. Așa am reușit ca din numărul total al vacilor să avem în prezent peste 50 la sută numai exemplare cu o producție anuală de peste 3 000 de litri de lapte. Acțiunea de selecție continuă, pentru a avea în următorii ani numai vaci cu o producție anuală de 3 500 — 4 000 de litri de lapte.

În vederea asigurării unei puternice baze furajere, am extins an de an suprafețele cultivate cu lucernă și trifoi. Aceste suprafețe au crescut de la 206 hectare în 1964 la 325 hectare în 1967. În 1968, suprafețele cu lucernă și trifoi vor crește la 335 de hectare. Am trecut la organizarea de acțiuni pentru îmbunătățirea pășunilor și fînețelor naturale. E suficient să arăt că în fiecare din ultimii trei ani întreaga suprafață de 1 500 ha de pășune a fost curățată, grăpată. Anul trecut am administrat pe pajiștile naturale și 20 tone de îngrășăminte chimice, iar prin tîrlire cu oile și cu bovinele au fost fertilizate circa 200 de hectare. La toate grajdurile au fost montate uși și ferestre noi, s-au reparat ieslele, iar podelele au fost acoperite cu scînduri de stejar peste care, în timpul stabulației animalelor, se așterne un strat gros de paie.

Dacă cu cîțiva ani în urmă, cînd ploua, era foarte greu să te apropii de grajduri din cauza noroiului, astăzi toate drumurile de acces sînt pietruite. Am transportat aici nu mai puțin de 200 de vagoane cu piatră și pietriș. Apa a fost introdusă în toate grajdurile. De asemenea, s-a terminat electrificarea adăposturilor. Am instalat și linii de decovil, iar într-un viitor apropiat vrem să introducem elevatoare pentru evacuarea gunoiului.

Drept rezultat al acestor măsuri, producția medie de lapte obținută de la fiecare vacă furajată a crescut de la 1 616 litri, în 1964, la 2 974 de litri, în anul pe care l-am încheiat, față de producția medie planificată de 2 400 de litri.

În felul acesta am reușit să valorificăm în plus la contract 140 000 de litri de lapte. Am realizat și sarcinile anuale de plan la îngrășarea și livrarea porcilor, precum și la tineretul taurin. Veniturile bănești realizate din sectorul zootehnic sînt de circa 2,5 milioane de lei, ele reprezentînd peste 50 la sută din totalul veniturilor bănești obținute pe cooperativă.

Sectorul zootehnic a devenit cu adevărat ramură economică de bază a cooperativei noastre. În prezent în fermele de animale avem peste 900 de bovine, din care jumătate vaci și juninci gestante, peste 200 de porcine, din care 50 de scroafe de prăsilă, peste 3 000 de ovine etc.

În anii viitori, ținînd seama de condițiile prielnice de care dispunem, sectorul zootehnic va cunoaște o dezvoltare și mai puternică.

Aș vrea să mai subliniez încă un factor hotărîtor care a contribuit la dezvoltarea sectorului zootehnic, la creșterea continuă a producției animale. E vorba de **aplicarea retribuirii suplimentare.** În anul 1966, de exemplu, numai îngrijitorii de la cele două ferme de vaci au primit drept retribuție suplimentară pentru depășirile de plan suma de 42 000 de lei. În anul 1967 depășirile fiind și mai mari, bineînțeles că retribuția suplimentară va fi mai mare. De retribuție suplimentară beneficiază toți îngrijitorii, atît cei de la fermele de bovine, cît și cei de la fermele de porcine și ovine.

Ioan VĂSI
președintele cooperativei agricole din comuna Cața, raionul Rupea, regiunea Brașov

INFORMAȚII

Noi unități cu profil hidroameliorativ

În primele zile ale noului an au fost înființate cinci întreprinderi de mecanizare și transporturi pentru lucrările de îmbunătățiri funciare cu sediile la București, Constanța, Brăila, Craiova și Timișoara, precum și o întreprindere de hidromecanizare și transporturi navale cu sediul la Cernavodă. De asemenea, la aceeași dată, a luat ființă Trustul de construcție pentru îmbunătățiri funciare — Crișana, care va executa lucrări de îndiguiri, desecări și irigații în regiunile din vestul țării, și a fost organizată în București întreprinderea de instalații și montaje pentru lucrări de îmbunătățiri funciare.

Activitatea noilor întreprinderi este coordonată și îndrumată de Centrala pentru mecanizarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare care, ca și întreprinderile, este organizată pe principiul gestiunii economice proprii.

Din ramuri anexe

În peste 60 de cooperative agricole de producție din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară se practică meșteșuguri tradiționale locale. Paiele de grîu, pănușile de porumb, papura, stufful, sorgul, lemnul devin astfel o prețioasă materie primă pentru realizarea unei varietăți de obiecte, care se bucură de apreciere atît în țară, cît și în străinătate. Recent, cooperativa agricolă din Chendul Mare a primit o comandă de la o firmă din S.U.A. pentru confecționarea a 10 000 de coșuri de diferite mărimi din împletituri de pănuși de porumb. Cooperativa agricolă din Ceuașul de Cîmpie are de livrat în Olanda 12 000 de coșuri din papură de diferite mărimi și modele. Alte numeroase cooperative vor expedia pe bază de comenzi făcute de firme străine o mare gamă de produse realizate în secțiile anexe.

În cursul anului 1967, activitățile anexe au adus cooperativelor agricole un venit de aproape 60 milioane de lei, de două ori mai mult decît în 1966.

Bunii viticultori acordă o grijă deosebită viței de vie și în timpul iernii. Iată-l pe inginerul Ion Anton, șeful fermei a 12-a de la Întreprinderea agricolă de stat Odobești, verificînd starea de vegetație a plantației.

Foto : D. CONSTANTINESCU

ANCHETA NOASTRĂ

PODGORIA DEALUL MARE POATE PRODUCE MAI MULT

Pe harta viticolă a țării, regiunea Ploiești se înscrie cu podgorii și centre viticole binecunoscute, cu o veche tradiție. Riesling-ul și Cabernet-ul Sauvignon de Dealul Mare, Tămîioasa de Pietroasele și altele — vinuri unanim apreciate — se bucură de o faimă care a depășit de mult hotarele țării. Reprezintă însă producțiile de struguri ce se obțin în regiune întregul potențial al plantațiilor ? Cum pot fi mai eficient utilizate posibilitățile existente ? Răspund : ing. Oleg NEREUȚĂ, vicepreședinte al consiliului agricol regional, dr. ing. Iuliu LASZLO, director adjunct științific al Institutului de cercetări pentru viticultură și vinificație de la Valea Călugărească, ing. Nicolae BAHRIM, tehnolog șef al Întreprinderii agricole de stat Urlați, și ing. Vasile MATEI, de la cooperativa agricolă de producție Gura Vadului, raionul Mizil.

Ing. O. NEREUȚĂ : Aproape 33 000 de hectare cultivate cu viță de vie ne situează între primele cinci mari regiuni producătoare de struguri și vin. Viitoarele plantații vor consolida acest loc fruntaș. Acțiunea de extindere a sectorului viticol trebuie însă strîns împletită cu sporirea continuă a producției la hectar. Noi n-am reușit aceasta în prea mare măsură. Producția medie de circa 4 400 kg struguri înregistrată anul trecut este și ea concludentă. Chiar avînd în vedere, în sprijinul justificării ei, grindina, ale cărei efecte nefaste nu pot fi ignorate, n-o putem considera, totuși, mulțumitoare. Alături de grindină, au diminuat producția medie și **întreținerea necorespunzătoare a plantațiilor, întîrzieri în combaterea bolilor și dăunătorilor, nerecoltarea la timp** — lipsuri tehnice de care consiliile agricole regional și raionale nu pot fi absolvite.

Experiența anului trecut a adăugat noi date în sprijinul concluziei că **relația producție-agrotehnică** nu poate fi ignorată. Un singur exemplu : aplicînd, în complex și în mod diferențiat, întreaga gamă de lucrări specifice plantațiilor viticole, membrii cooperativei agricole de producție din comuna Timbolești au recoltat, în medie, de pe 557 de hectare, cîte 8 874 kg de struguri la ha.

Ing. N. BAHRIM : Cele peste 1 000 de hectare cu vie pe rod de care dispune unitatea noastră și, corespunzător, sarcinile mari ce-i revin, ne obligă la preocupări susținute. Importantă este, între altele, asigurarea, în plantațiile viticole, a unei **densități corespunzătoare.** La noi acțiunea a început mai de mult. Pînă în toamna acestui an, în toate plantațiile care rămîn în producție încă 15—20 de ani, vom asigura, prin completarea golurilor, o densitate de 100 la sută.

O altă cale ce ne va asigura și în viitor producții sporite este fertilizarea. Din cauza lipsei potasiului, pînă acum am făcut o fertilizare unilaterală. Începînd din acest an, plantațiile noastre vor beneficia și de aportul potasiului. În toamnă am administrat 196 de tone de superfosfat și 138 de tone de potasiu.

O parte din acțiunile noastre au fost îndreptate spre rezolvarea unor probleme ce privesc combaterea bolilor și dăunătorilor. Am renunțat la obișnuitele bazine utilizate pentru prepararea soluției și am organizat stații centralizate.

Ing. V. MATEI : Am realizat, în anul 1967, de pe cele 332 de hectare cu vie pe rod o producție medie de 7 050 kg. La depășirea producției planificate a participat și **îngrășarea extraradiculară**, aplicată pentru prima dată. Am administrat îngrășămintele, pe întreaga suprafață, concomitent cu cele trei stropiri împotriva manei și oidiumului. Față de lotul martor, sporul de producție a fost cuprins între 15-20 la sută.

La solurile de struguri pentru masă, cultivate la noi pe 42 de hectare, am **extins operațiunile în verde.**

La Institutul de cercetări pentru viticultură și vinificație am încercat o sinteză a discuțiilor privind acest important factor : agrotehnica aplicată în plantațiile viticole.

Dr. ing. I. LASZLO : Trebuie să recunoaștem că foarte multe dintre lucrări se mai fac încă în virtutea obișnuinței, a unui anumit tradiționalism, aș spune. De ce, de exemplu, o lucrare așa de importantă ca **tăierile** se efectuează, cel mai ades, așa cum se știe din moși-strămoși ? Știința a precizat, și practica a confirmat **necesitatea executării lor diferențiate,** în funcție de grupa de soiuri, avînd în vedere o serie de factori bine cunoscuți de specialiștii din unități.

Nu pentru că nu i se cunoaște importanța, dar, în virtutea aceleiași obișnuințe, **se neglijează, în cele mai multe cazuri, arătura de toamnă în vii.** Pentru culturile de cîmp, lucrarea a devenit obligatorie. De ce nu este considerată la fel și pentru plantațiile de viță de vie ?

Producțiile de struguri ce se obțin în regiune sînt diminuate și de **combaterea cu întîrziere a diferitelor boli și dăunători. Se fac,** frecvent, tratamente curative și nu preventive.

Pierderi se înregistrează și prin întîrzierea recoltării, moment ce încheie un ciclu de eforturi.

Cum vedeți posibilă valorificarea resurselor existente ?

Răspunsurile la această întrebare au cuprins, firește, multiple aspecte. Spicuim :

Ing. O. NEREUȚĂ : Mă gîndesc, în primul rînd, la asigurarea unei baze tehnice-materiale corespunzătoare. **Este restrînsă și insuficientă gama de mașini.** Plantăm cu viță de vie în regiune, în medie anual 1 500 de hectare. Pentru desfundarea terenului, cooperativele agricole dispun doar de 9 tractoare grele, iar pentru efectuarea diferitelor lucrări de întreținere de numai 21 de tractoare și nici acestea dotate corespunzător cu setul de mașini. Lipsesc, de asemenea, utilajele pentru executarea combaterii dăunătorilor. Sînt cooperative agricole care nu dispun nici măcar de un vermorel pentru fiecare hectar de vie.

Este un fapt binecunoscut că viitoarele plantații poartă amprenta felului în care au fost îngrijite în primii trei ani de la plantare, a modului în care au fost pregătite pentru producție. Probleme mari și nu ușor de rezolvat ridică instalarea sistemului de susținere. Materialul de susținere este insuficient. Nu se pot asigura nu numai stîlpii de beton, dar nici materialul lemnos pentru spalieri. Avem în regiune 500 de hectare cu viță de vie, plantații în anul trei, care nu au asigurate sistemul de susținere

Vreau să ridic și o chestiune care vizează direct producția de struguri de masă. Sînt în zonele de șes unele terenuri mai frămîntate, diferite coaste, terenuri nisipoase care ar putea fi eficient valorificate prin plantarea cu viță de vie din soiuri pentru masă. N-aș vrea să se înțeleagă că pledez pentru plantarea viței de vie în plină cîmpie, în Bărăgan. Nu, în nici un caz. Am însă în vedere numai terenurile la care m-am referit. Este, consider, o cale de sporire a producției de struguri de masă pe care n-ar trebui să o ignorăm. Cu o investiție specifică mică, s-ar putea realiza producții mai mari. Este grăitor exemplul membrilor cooperativei agricole de producție din comuna Smeeni, care au reușit să obțină, dintr-o plantație înființată pe un teren nisipos cîte 11 632 kg de struguri la hectar.

Ing. N. BAHRIM : Întreprinderea agricolă de stat Urlați va ajunge, în 1980, la o suprafață de 3 000 de hectare cu vie. Mecanizarea este deci cu atît mai solicitată. **Asigurarea tractoarelor grele pentru desfundarea terenului (utilate cu lame de buldozer, pluguri) și a necesarului de tractoare cu întregul set de mașini pentru întreținerea plantațiilor, trebuie considerată, cred, problema nr. 1.** Este necesară, de asemenea, **asigurarea, încă de la începutul a fondurilor conform documentației. Conform documentației și în funcție de fonduri trebuie să se asigure și repartițiile de materiale.**

Dr. ing. I. LASZLO : Viticultura țării noastre se află, aș spune, în fața unui eveniment mare : se așteaptă primele mașini (un început, care va fi dezvoltat). De aceea, se impune ca viitoarele plantații să asigure un grad ridicat de mecanizare. Rentabilizarea culturii viței de vie trece, în mod obiectiv, prin noile sisteme de cultură mai intensivă a viței de vie. Este un lucru la care trebuie să gîndim atent.

La Consiliul Superior al Agriculturii, ing. **Florea Georgescu,** director în Direcția generală a producției horticole, a făcut cîteva precizări :

- **Atenția trebuie să fie îndreptată spre consolidarea plantațiilor tinere, în așa fel ca din anul al patrulea via să intre din plin pe rod.**
- **Perspectivele pe care le oferă mecanizarea impun o sistematizare a plantațiilor pe rod, ce se mențin în producție. Se va studia posibilitatea lărgirii intervalelor între rînduri, schimbarea orientării lor pe curbele de nivel etc.**
- **Întrucît în regiunea Ploiești, în zonele consacrate viticulturii, ponderea o dețin suprafețele unde via de vie nu trebuie îngropată, este bine să se promoveze cu mai mult curaj noile sisteme moderne de cultură.**

Anchetă realizată
de Elena VASILESCU

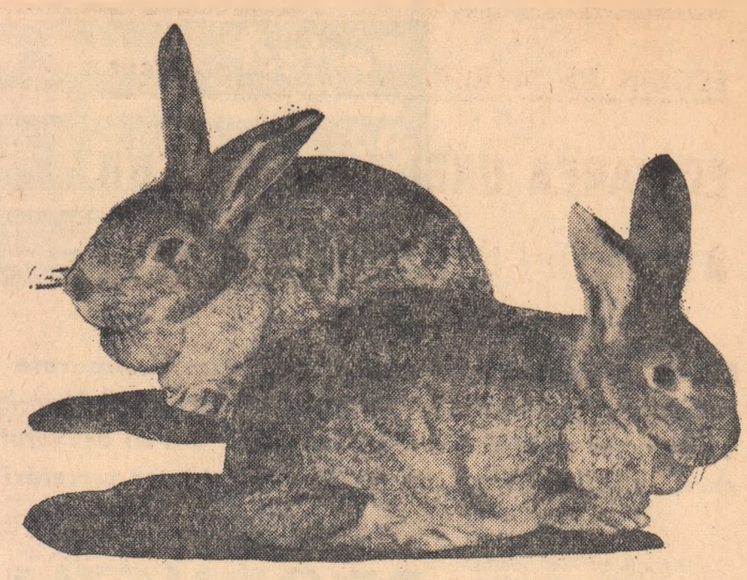

CREȘTEȚI IEPURI ? AVEȚI NUMAI DE CÎȘTIGAT !

Este vorba de o îndeletnicire relativ nouă în țara noastră : **creșterea iepurilor.** Dacă în trecut, puținii amatori creșteau doar iepuri Angora pentru lîna pufoasă și călduroasă a acestora, azi se cresc în special rasele pentru carne, mult solicitate atît pentru consumul intern, cît și pentru export.

Problema rentabilității creșterii iepurilor interesează atît pe gospodarii satelor, pe cei din suburbiile orașelor, cît și unitățile socialiste. Se constată însă, că, în general, nu s-a reușit ca producția să fie în așa fel organizată încît să aducă beneficii substanțiale.

Este avantajos să creștem iepuri ? Categoric, da. Cunicultura e o îndeletnicire ușoară, plăcută, care nu pretinde investiții și cheltuieli mari. Dintre animalele mici, alături de păsări, iepurii se pretează la cea mai convenabilă exploatare (se înmulțesc repede, sînt puțin pretențioși la calitatea hranei și valorifică bine numeroase furaje și resturi vegetale din gospodărie). Un kilogram de carne de iepure se poate obține cu un consum de unități nutritive de două ori mai mic decît unul de bovine adulte. Carnea iepurilor de casă este albă, gustoasă, ușor digestibilă (asemănătoare celei de curcan) și de o apreciată valoare alimentară. Ea reprezintă o sursă sigură și ieftină de proteine animale. În sfîrșit, subprodusele : blănițe, piei, păr, urechi, labe, constituie o bună sursă de materii prime pentru industrie.

Cum se știe, cooperativele de consum asigură în mod permanent preluarea oricăror cantități de carne de iepure pentru care oferă prețuri stimulatorii și alte avantaje. Tot ele asigură preluarea de iepuri de rasă, destinați experiențelor științifice, la prețul de 50 de lei pentru un iepure de 2,5 kg.

Considerăm necesar să amintim cîteva din particularitățile biologice ale iepurilor — specifice creșterii lor în captivitate :

Ca descendent direct al iepurelui sălbatic de pădure sau de vizuină, iepurele domestic preferă zonele semiaride de coline, cu terenuri uscate, invadate de stejeriș, salcîmi, tufe, ferite de vînturi și cu o bogată floră spontană. Este un rozător neîntrecut, consumă permanent și niciodată nu este sătul. După cum osul de ros este plăcerea cînelui, tot astfel ramurile și crăcile verzi (de salcîm, salcie, plop etc.) constituie preferința iepurelui. El caută aceste „delicatese" atît pentru a-și toci dinții și a preveni diareea (efect ce se datorește substanțelor astringente — tanin, din ramuri și crăci), cît, mai ales, pentru valoarea nutritivă și rolul de biostimulatori în digestie.

Prolificitatea iepurilor este proverbială. Fătările se înlănțuie cîte 4—5 și chiar mai multe pe an, fiecare din ele cu o medie de 6—7 pui.

În ceea ce privește productivitatea raselor de carne (Uriașul belgian, Marele alb, Neo-zeelandezul, Chinchilla), acestea se remarcă printr-un însemnat spor de creștere : încă de la vîrsta de 4 luni, iepurele cîntărește 2,5—3,5 kg și este bun pentru consum.

Cu toată rusticitatea și lipsa lui de pretenție în alegerea hranei, iepurele este, totuși, un animal sensibil — îndeosebi la curent, soare, umiditate, zgomot etc. și susceptibil la diferite boli, împotriva cărora se impun măsuri stricte de profilaxie.

Iată deci, destul de sumar, unele aspecte legate de creșterea iepurilor. Pentru reușită, această îndeletnicire trebuie organizată ținîndu-se seama de cîteva condiții : **de mediu** (terenuri izolate, înierbate, curate, ferite de vînturi, împrejmuite de pîlcuri arborescente sau tufișuri), în adăposturi și padocuri care oferă o bună cazare ; **o nutriție corespunzătoare** (furaje concentrate, suculente, fîn de lucernă, ierburi, buruieni, frunze, ramuri și crăci verzi). Pentru asigurarea acestor condiții este nevoie, de bună seamă, în primul rînd de **pasiunea crescătorului.**

În gospodăriile personale de la sate și din suburbiile orașelor, creșterea iepurilor se prezintă sub forme diferite. Astfel, amatorii încep cu 2—3 iepuri de prăsilă, a căror producție poate satisface consumul familial în tot cursul anului. Crescătorii care țin 8—10 iepuri de prăsilă ajung să-și formeze o preocupare suplimentară în timpul liber și surplusul producției îl valorifică prin cooperativele de consum. Adevăratii crescători sînt însă acei care au efective de prăsilă mai mari (20—30 de bucăți și chiar mai mult). Cu asemenea efective, prin valorificarea cărnii de iepure, un crescător poate realiza lunar cel puțin 2 000 de lei.

În unitățile socialiste, cunicultura este organizată și se dezvoltă sub forme diferite, caracteristic fiind faptul că se cresc efective mult mai mari : 100—900 de iepuri matcă.

Din analiza economică a celor mai caracteristice forme de creștere a iepurilor se constată că creșterea iepurilor în gospodăria personală de la sate este deosebit de rentabilă, iar crescătoriile din unitățile agricole pot fi, de asemenea, rentabile dacă se asigură un efectiv matcă de minimum 200 de iepuri.

Cîștigurile aduse de creșterea iepurilor recompensează întrucît cheltuielile, cu condiția pe care încă o dată o subliniem : **eforturile ce se depun să fie dublate de pasiune, pricepere și simț gospodăresc.**

Ing. Gh. I. GHELASE

IARNA — PERIOADĂ ACTIVĂ

(Urmare din pag. 1)

minte, îngrășăminte și insectofungicide, încheierea contractelor etc. În colaborare cu Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, Consiliul Superior al Agriculturii a elaborat un plan comun cuprinzînd măsuri menite să asigure nu numai sporirea și eșalonarea producției legumicole, ci și valorificarea ei superioară, în vederea îmbunătățirii aprovizionării populației.

Asigurîndu-și la timp cele necesare, numeroase unități au trecut la efectuarea primelor lucrări în sectorul legumicol. **La cooperativele agricole din Vidra și Adunații-Copăceni, regiunea București, Bucov și Bărcănești, regiunea Ploiești, Goicea Mare, regiunea Oltenia, Curtici și Tomnatic, regiunea Banat, Tichilești, regiunea Galați, bunăoară, au fost pregătite paturile calde pentru primele semănături ; în același timp se lucrează intens la construirea solariilor ce urmează să intre în curînd în producție.** Cu mult interes se preocupă de asigurarea bazei producției legumicole și întreprinderile agricole de stat Dudu regiunea București, Fîntînele regiunea Banat, Dunărea regiunea Galați, Medgidia regiunea Dobrogea și altele.

În ansamblu însă, stadiul în care se află la ora actuală pregătirile și lucrările în sectorul legumicol nu poate fi considerat mulțumitor. Există încă serioase rămîneri în urmă în aprovizionarea tehnico-materială a cooperativelor agricole. De vină sînt atît unitățile agricole, cît și cele de aprovizionare. **În regiunile Cluj, Ploiești, Hunedoara, Maramureș, Argeș etc. comenzile depuse de cooperative nu acoperă în întregime cantitățile de material lemnos repartizat pentru producția legumicolă, ceea ce va duce la întîrzieri în aprovizionare.** După cum se știe o parte însemnată din cheresteaua pentru răsadnițe este livrată de industria forestieră sub formă prelucrată (rame și tocuri) ; în această perioadă se prevede totodată asigurarea unor importante cantități de alte materiale pentru răsadnițe și solarii : dulapi, prefabricate din beton, geam, polietilenă etc. **Din păcate, în unele regiuni — Galați, Iași, Ploiești și Oltenia, de exemplu — ritmul livrării cherestelei, a lemnului de construcții și a altor materiale se menține foarte scăzut.** Unitățile de producție așteaptă mai mult sprijin atît din partea furnizorilor, cît și a oficiilor și bazelor de aprovizionare ale Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

Paralel cu impulsionarea livrărilor și respectarea termenelor prevăzute în contracte se impune mai multă atenție calității produselor destinate legumiculturii. Unitățile furnizoare trimit uneori cooperativelor agricole cherestea subdimensionată sau scurtături, polietilenă perforată, de culori diferite, îngustă etc., „evidențiindu-se" în această privință D.R.E.F. Hunedoara, Bacău și Banat, precum și Fabrica de mase plastice din Iași.

În aceste zile eforturile trebuie concentrate și spre urgentarea construirii de noi răsadnițe și solarii. Încetineala cu care se desfășoară această acțiune este datorată mai ales ritmului lent de prelucrare a materialelor existente. **Pînă la începutul lunii ianuarie a anului curent în regiunile Crișana, București, Argeș și Ploiești fuseseră construite răsadnițe noi în procente ce oscilau între 3—16 la sută din prevederile de plan.**

Pentru aprovizionarea cu semințe s-au asigurat din vreme repartiții fiecărei regiuni. În mod firesc însă, după încheierea contractelor, la anumite sortimente au mai apărut unele necesități. **Consiliile agricole sînt datoare să se ocupe de asigurarea întregii cantități de semințe necesare unităților.** La arpagic și usturoi, legume mult cerute pe piață, unde nu se poate asigura necesarul de semințe numai prin Agrosem, **să se ia măsuri pentru a se folosi la maximum toate cantitățile existente în unități.**

Este recomandabil, de asemenea, ca în anul acesta **să se practice pe suprafețe cît mai mari cultura de ceapă de apă și ceapă Ceaclama.** Se știe că ceapa Ceaclama a fost puțin răspîndită pînă acum, cu toate că prezintă avantaje deosebite : producții mari, duble față de ceapa de arpagic, și mai bine eșalonate (ajunge la maturitate la 30—40 zile după ceapa de arpagic) etc.

Experiența anului trecut a demonstrat cît de necesară este extinderea irigațiilor pentru realizarea sarcinilor de plan în legumicultură. Se pare însă că nu toate unitățile au tras învățămintele cuvenite. **În regiuni mari producătoare de legume (București, Dobrogea, Galați, Banat, Oltenia și Ploiești) amenajarea suprafețelor noi în mod practic nici nu a început.** În zilele bune de lucru din perioada următoare **se impune grăbirea ritmului lucrărilor, astfel ca pînă la 10—15 martie întreaga suprafață destinată producerii de legume marfă să fie amenajată sau reamenajată pentru irigat.**

La toate cele arătate pînă acum se vor mai adăuga, bineînțeles, instruirea cadrelor, completarea și organizarea brigăzilor legumicole, stabilirea unor măsuri eficace de cointeresare materială a producătorilor etc.

Un sprijin mai substanțial trebuie să-l acorde consiliile agricole și organele de valorificare dezvoltării producției legumicole pe loturile personale ale membrilor cooperatori și ale producătorilor individuali. De un real folos în această privință pot fi întîlnirile specialiștilor cu producătorii, în care să li se explice acestora, amănunțit, avantajele pe care le pot obține prin valorificarea legumelor cu statul. Este necesar, totodată, să se acorde cultivatorilor ajutorul tehnic necesar : semințe de soi, îngrășăminte chimice, insectofungicide, ambalaje etc.

Ne aflăm într-o perioadă cînd în legumicultură se cere efectuat un volum mare de lucrări. De felul cum vor fi organizate și conduse depinde în mare măsură atît cantitatea, cît și calitatea producției. Consiliile agricole, în colaborare cu uniunile cooperatiste, sînt chemate să contribuie din plin, printr-o îndrumare competentă, continuă, la dezvoltarea legumiculturii — ramură intensivă a agriculturii noastre.

Cursuri de pregătire pentru legumicultori

În această perioadă, Consiliul Superior al Agriculturii organizează o serie de cursuri și instructaje menite să contribuie la răspîndirea metodelor moderne în legumicultură. Se află în curs de desfășurare instruirea, pe probleme privind producerea tomatelor pentru export, a peste 140 de ingineri din cooperative agricole mari producătoare, aflate pe raza Capitalei și în regiunile Ploiești, Dobrogea, Argeș, Oltenia, Banat, Crișana și Galați.

Între 16—20 ianuarie un număr de 75 de specialiști horticoli de la consiliile agricole regionale și raionale vor participa la instructajul privind problemele noi ale legumiculturii.

Printre acțiunile de pregătire a cadrelor se înscrie și cursul de specializare în exploatarea serelor moderne, care s-a desfășurat la I.A.S. Ploiești și Arad cu ingineri din cooperativele agricole.

De asemenea, împreună cu Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție s-a organizat în stațiuni experimentale și întreprinderi agricole de stat, școlarizarea a 600 de legumicultori din cooperative agricole.

Extinderea metodelor moderne și îmbunătățirea tehnologiei de producere a semințelor de legume constituie obiectul unui instructaj, organizat la Casa agronomului de Institutul de cercetări pentru legumicultură și floricultură. Cu acest prilej, specialiști din stațiunile experimentale agricole, întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole mari producătoare de semințe de legume își completează cunoștințele cu ultimele noutăți în ceea ce privește mecanizarea lucrărilor, aplicarea erbicidelor selective, producerea semințelor hibride de mare productivitate, recoltarea și păstrarea acestora. Subliniind rezultatele bune obținute de unele unități, participanții au dezbătut și cauzele unor fenomene negative observate la unele culturi, propunînd măsuri eficiente pentru înlăturarea lor, astfel ca în acest an să se obțină semințe de legume de cea mai bună calitate.

ÎN OBIECTIV

O propunere

Din Suceava ni se propune o soluție pe care o considerăm judicioasă. Membrii cooperatori din aproape toate unitățile regiunii au încheiat contracte să livreze anul acesta circa 90 000 de porci îngrășați și 30 000 de capete tineret taurin. În suma de avantaje ce se acordă prin lege contractanților de animale individuali, este și aceia că ei pot cumpăra din fondul central anumite cantități de porumb. În practică, beneficiarii cumpără porumbul de la bazele de recepție, care adesea nu sînt în comuna unde ei locuiesc. Și tot adesea, ei cumpără din porumbul pe care propria lor cooperativă l-a transportat la bază pentru a-și onora contractul încheiat.

Propunerea vizează înlăturarea unor deplasări și operațiuni inutile. Anume, se propune ca pe baza unui tabel cuprinzînd numele contractanților de animale individuali, eliberat de oficiile întreprinderii regionale de industrializare a cărnii, cooperativa agricolă din localitatea beneficiarilor să poată elibera acestora cantitățile de porumb la care au dreptul conform legii. La rîndul său, cooperativa urmează să predea bazei de recepție tabelul, justificînd cantitatea de porumb livrată membrilor, banii încasați de la aceștia și restul cantității de porumb pînă la acoperirea integrală a obligațiilor contractuale.

Supunem propunerea forurilor în drept.

A fost odată...

A fost odată un tractor. Se numea K.D. 35. Și cum toate în lumea asta au un sfîrșit, n-a scăpat de acest implacabil destin nici tractorul amintit. Ne-am despărțit de el fără sentimentalisme, fiindcă tipuri superioare i-au luat locul. Ici-colea, pe la școlile profesionale de mecanici agricoli, cîte un exemplar a supraviețuit tipului. Dar și această relicvă, botezată material didactic, a dispărut cu vremea.

A dispărut fizic ; în programa analitică K.D. 35 a rămas. Metalul s-a dovedit deci mai puțin rezistent decît programa ai cărei alcătuitori nu par să marcheze trecerea timpului decît prin petrecerile de Revelion. Dulce viață !

Dar cum toate au un sfîrșit, cu siguranță că vom putea spune : „A fost odată o programă..." Întrebarea-l : cînd vom spune ? Astăzi, mîine sau peste zece ani ?

Vreme potrivită !

De ce or fi construite aceste încăperi ? Nu încercați să descoperiți misterul cerînd lămuriri președinților cooperativelor agricole din Brabova, Cîntura sau Gogoșița, raionul Craiova ! Înseamnă să forțați ușă deschise ! Fiecare vă va da același răspuns : „Avem la fiecare capăt de grajd asemenea camere. Ele sînt destinate îngrijitorilor de animale : să se spele, să-și schimbe hainele de acasă

cu cele de protecție, să se odihnească după lucru..."

La drept vorbind, e de mirare cum de se mai ține minte rostul încăperilor cu pricina. Murdare, nevăruite, fără sobe, cu cîte o bancă șchioapă sau nici cu atît, „camerele pentru îngrijitori" sînt, se înțelege, ocolite de cei cărora le-au fost destinate.

Nu cumva, lucrînd, fie și numai cîteva zile, în formele de animale, tovarășii din consiliile de conducere ale cooperativelor amintite ar prinde și ei ce e aceea protecția muncii ? Vremea e tocmai potrivită : iarna s-a așezat temeinic. Mai vine și primăvara cu ploile și noroaiele ei !

Pentru cine vor ridica mîna ?

Cu doi ani în urmă, în adunarea generală a cooperativei agricole de producție din Unțești, raionul Birlad, cîteva sute de mîini ridicate exprimau dorința unanimă a cooperatorilor ca în fruntea consiliului de conducere să fie ales, ca președinte, cooperatorul Cazimir Constantin. Oamenii au crezut atunci în cinstea și vrednicia acestuia și i-a dat investitura pentru gospodărirea averii de milioane de lei a cooperativei.

Dar, cel ales a înșelat buna credință a consătenilor săi. La revizia contabilă făcută în toamna anului trecut au fost dovedite lipsuri de produse și materiale din gestiunea cooperativei în valoare de peste 30 000 de lei, pe care le însușise președintele. De data aceasta nu s-au mai ridicat sute de mîini, ci numai una singură, cea a justiției, care i-a arătat calea spre locul unde respectivul își va ispăși pedeapsa.

Acum în cooperativă se fac pregătiri pentru adunarea generală, care va alege consiliul de conducere și pe președintele său. Cu siguranță de data aceasta cooperatorii din Unțești vor ridica mîinile după o mai înțeleaptă și mai matură chibzuință.

ECOURI PE MARGINEA UNEI PROPUNERI:

EDITAREA UNEI ENCICLOPEDII AGRICOLE ROMÂNEŞTI

Propunerea exprimată, nu de mult, în paginile revistei „Agricultura socialistă" de ing. Ion PERŞINARU nu a rămas fără ecou. Alţi susţinători ai ideii au scris redacţiei, exprimîndu-şi punctul de vedere. Le dăm cuvîntul.

Acad. Eugen RADULESCU — rector al Institutului agronomic din Bucureşti :

O enciclopedie agricolă românească ? Da. E o dorinţă mai veche a slujitorilor zeiţei Ceres, dar şi o necesitate actuală dintre cele mai acute.

În general, nu ne putem plînge de sistemul informaţional din agricultură. Se publică anual nenumărate lucrări de mai mare sau mai mică proporţie şi însemnătate, avem un centru de documentare special pentru problemele agriculturii, se difuzează larg, prin toate verigile propagandei agricole, cunoştinţele specifice acestui domeniu de activitate. Totuşi, după părerea noastră, se simte nevoia unei lucrări enciclopedice, de mai largă utilitate, care să închidă, dacă putem spune aşa, acest lanţ informaţional, să sintetizeze cunoştinţele şi realizările actuale din agricultură. O lucrare care să servească pentru o informare operativă şi unitară, nu numai specialiştilor, ci tuturor celor care prin profesia lor au tangenţă cu agricultura ori, pur şi simplu, doresc să-şi perfecteze cultura generală.

Fiind menită să umple un gol informaţional de mult resimţit, editarea unei enciclopedii agricole ar constitui, totodată, o operă naţională de prestigiu.

Prof. dr. V. VELICAN — membru corespondent al Academiei — Institutul agronomic Cluj :

Au trecut 30 de ani de la apariţia primului volum din cele patru ale Marii Enciclopedii Agricole, editată de revista Pagini Agrare şi Sociale, de sub direcţia regretatului ing. C. Filipescu. Asigurîndu-şi colaborarea unui număr de 200 de specialişti din ţară şi a 15 personalităţi de seamă din străinătate, C. Filipescu a reuşit să dea la lumină o valoroasă operă, care, cu toate scăderile inerente, a umplut la timpul său un mare gol în documentarea agricolă.

Tipărită într-un număr relativ redus de exemplare, ea este astăzi puţin accesibilă numărului mare de specialişti din agricultură şi silvicultură. Pe de altă parte, progresul tehnico-ştiinţific din cei 30 de ani, ca şi marile transformări ale agriculturii noastre au creat o bogată terminologie necuprinsă în amintita enciclopedie, iar un procent destul de însemnat din terminologia folosită este perimat.

Iată de ce se impune editarea unei noi enciclopedii agricole.

Avînd un început făcut, munca de redactare va fi mai uşoară, iar colaboratori se vor putea găsi mai lesne decît acum 30 de ani. Rămîne să fie luată iniţiativa de către Consiliul Superior al Agriculturii şi Secţia de ştiinţe agricole şi silvice a Academiei şi să se constituie un comitet de redactare.

Octavian ZUS — tehnician la cooperativa agricolă de producţie Siret, regiunea Suceava :

Şi noi cei ce lucrăm în sectorul zootehnic aşteptăm cu mult interes apariţia unei enciclopedii agricole. Cine să o întocmească ? Un foarte larg colectiv în care, alături de profesori universitari, cercetători, să-şi dea contribuţia şi specialişti cu experienţă din unităţile de producţie. Ce să cuprindă ? Îmi permit să fac cîteva propuneri, referindu-mă, bineînţeles, la sectorul la care lucrez : descrierea raselor de animale din diferite regiuni ale ţării, ale raselor importate, prezentarea unor medicamente de largă circulaţie, ale metodelor superioare de creştere a animalelor etc.

Ing. Daniel CIUCĂ — I.A.S. Stupina, regiunea Dobrogea :

Elaborarea unei enciclopedii agricole româneşti, iată o propunere pe care o împărtăşesc şi o susţin din toată inima. E o lucrare pe care „o văd" realizată în 4—5 volume, într-un stil accesibil în egală măsură tehnicienilor, cît şi inginerilor şi specialiştilor cu cele mai diverse profile : agronomi, horticultori, zootehnişti, hidrotehnicieni, veterinari, constructori etc., care sînt preocupaţi într-un mod sau altul de problemele agriculturii. Scrisă, deci, simplu, clar, original, viitoarea enciclopedie agricolă naţională ar constitui o sursă de documentare de nivel superior atît în ţară, cît şi peste hotare.

Ing. Valentin BUCATARU — cooperativa agricolă de producţie Hăbud, regiunea Ploieşti :

Avem nevoie de o lucrare pe care să o poată consulta în mod util orice brigadier, orice şef de fermă, dar care să poată sta cu cinste şi în orice bibliotecă academică din lume.

Corespunzător diverselor ramuri ale agriculturii, enciclopedia ar putea fi împărţită în capitole mari : agricultura generală, horticultura, mecanizarea, zootehnia, medicina veterinară. Aş vrea să găsesc în aceste capitole date pornind de la începuturile fiecărei ramuri şi pînă la cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi practicii în domeniul respectiv. Consider că nu vor putea lipsi evenimentele care au revoluţionat agricultura ţării şi nici figurile marcante a căror activitate i-au determinat, prin activitatea lor, mersul ascendent.

Cheia îşi găseşte concurenţi

IZOENZIMELE şi rezistenţa

În fiecare moment, în plante, ca în orice organism viu, se petrec multiple reacţii chimice : amidonul se transformă în dextrină şi maltoză, zaharoza în glucoză şi fructoză, grăsimile în alte substanţe cu molecule simple şi aşa mai departe. Rezultatul final al acestor procese : creşterea şi dezvoltarea. Dar niciuna din transformările arătate nu ar fi posibilă fără prezenţa enzimelor, biocatalizatori, aceste substanţe naturale, răspunzătoare de toate procesele vitale care se petrec în organisme. Amilaza sau invertaza, lipaza sau tripsina determină, fiecare în parte, o anumită reacţie, o anumită activitate enzimatică, de degradare sau sinteză.

Folosind o metodă dintre cele mai moderne — electroforeza — cercetătorii secţiei de fiziologie şi biochimie de la I.C.C.P.T. — Fundulea studiază, în prezent, izoenzimele. E vorba de acele enzime care, deşi înlesnesc aceeaşi reacţie, diferă între ele prin structura moleculei proteice şi prin unele proprietăţi. Prin electroforeză — care determină migrarea izoenzimelor la un pol sau altul — se realizează separarea lor. S-au pus astfel în evidenţă izoenzime diferite nu numai de la specie la specie, dar şi de la soi la soi, de la un organ la altul al plantei, în funcţie de faza de dezvoltare şi condiţiile de creştere. S-a urmărit şi în unele cazuri, s-a constatat, o anumită regularitate între prezenţa şi numărul unor izoenzime şi anumite însuşiri ale plantei, ca rezistenţa la ger, secetă, agenţi patogeni etc.

Confirmarea, în continuare, a acestor date furnizate de electroforeză va da posibilitate cercetătorilor să studieze datele problemei şi în sens invers : să găsească posibilitatea de a induce (determina) în plantă izoenzimele răspunzătoare de reacţiile care conferă rezistenţa necesară la anumiţi factori exteriori.

În fotografie : I. Brad, şef de laborator la I.C.C.P.T. — Fundulea, în timpul examinării zimogramei peroxidazelor din grîul atacat de rugină.

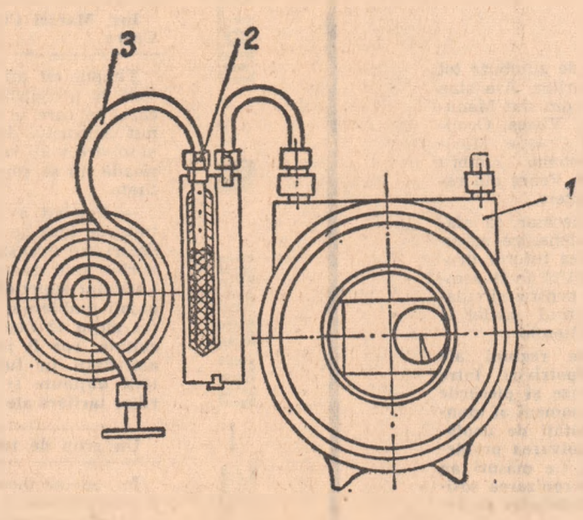

Ani de-a rîndul, specialişti din ţară şi de peste hotare au căutat, fără însă a se ajunge la concluzii definitive, să stabilească starea tehnică a motoarelor şi deci necesitatea introducerii acestora în reparaţii fără să le demonteze în prealabil. Importanţa problemei apare şi mai evidentă dacă ne gîndim la implicaţiile procesului de demontare şi montare a unui motor : consum de forţă de muncă, scoaterea din exploatare a motoarelor pe un timp îndelungat, distrugerea pieselor etc.

Această problemă a constituit una din preocupările principale ale cercetătorilor de la I.C.M.A. care au ajuns în acest sens, la concluzii edificatoare, remarcîndu-se cea care are la bază aprecierea stării tehnice după cantitatea de gaze ce trec în carterul motorului. Ca aparatură (vezi figura) se foloseşte un înregistrator obişnuit (1) cu care se determină cantitatea de gaze consumate. Pe înregistrator se montează un filtru (2) format dintr-un tub metalic perforat, acoperit cu tifon şi un furtun flexibil (3). Pentru efectuarea determinării, aparatul înregistrator se racordează (după pornirea acestuia şi încălzirea apei din radiator la 80—90 °C, iar a uleiului la 70 °C) la gura de umplere cu ulei a carterului motorului.

Se aşteaptă pînă cînd rezervorul aparatului se umple cu gaz (circa 5 minute), după care se procedează la efectuarea măsurătorilor propriu-zise. Ordinea măsurătorilor este următoarea : fixarea poziţiei indicatorului aparatului şi punerea în funcţiune a cronometrului ; după trecerea prin aparat a 50 cmc de gaze, cronometrul se opreşte ; se determină turaţia arborelui prizei de putere cu motorul mergînd în gol la un regim de turaţie maximă. În cazul în care cantitatea de gaze ce trece prin carter la o rotaţie a arborelui de 1000 rot/min ajunge la peste 12—15 l este necesară înlocuirea segmenţilor unui piston sau a întregului set. În timpul determinărilor efectuate s-a asigurat o bună etanşare a furtunului debitmetrului cu gura de umplere de la carterul motorului. Starea tehnică a grupului piston-cilindru se mai poate determina şi după compresia dezvoltată de fiecare cilindru sau pe bază acustică.

În primul caz se demontează pe rînd cîte un injector. În locul injectorului se introduce un altul astfel transformat încît să poată îndeplini rolul de supapă de admisie. Supapa de admisie se racordează la un manometru cu posibilităţi de înregistrare de pînă la 40 kgf/cmp. În tot acest timp, motorul lucrează la turaţia normală, timp în care se înregistrează presiunea maximă în fiecare cilindru în scopul constatării stării tehnice a lor.

Metoda acustică are la bază determinarea stării tehnice prin măsurarea creşterii zgomotelor sau vibraţiilor dezvoltate de motor, pe măsura exploatării lor. Dacă oscilaţiile sonore, măsurate cu ajutorul unui stetoscop electric sau electronic indică limita maximă admisă, aceasta constituie semnalul unei stări tehnice necorespunzătoare a motorului.

Dr. ing. Gh. ZAMFIR
şef de laborator la I.C.M.A.

Autograf bibliografic

„GENETICA"

Convorbire cu conf. univ. dr. Petre RAICU de la Institutul de biologie „Tr. Săvulescu" al Academiei.

Redacţia : Recent a apărut în librării noul dumneavoastră manual de genetică. Cui se adresează această carte şi ce noutăţi cuprinde ?

P. RAICU : Progresele realizate în ultimii ani în acest domeniu sînt de-a dreptul impresionante, chiar şi pentru specialişti. Este o adevărată avalanşă de descoperiri privind : bazele biochimice ale ereditaţii, codificarea informaţiei genetice, reglajul genetic, sinteza naturală şi artificială de proteine, mecanismul molecular al procesului mutagen etc. Aceste descoperiri au revoluţionat imaginea noastră privind ereditatea organismelor şi au contribuit la conturarea unei noi ştiinţe — **biologia moleculară.**

Manualul de „Genetică" cuprinde cunoştinţele clasice şi moderne din acest domeniu. Lucrarea se adresează în primul rînd studenţilor — biologi, medici, agronomi — dar consider că poate fi utilă şi specialiştilor.

Redacţia : Vă rugăm să ne spuneţi în ce măsură lucrarea cuprinde cunoştinţe de genetică aplicată ?

P. RAICU : Nu trebuie uitat că genetica nu este numai o ştiinţă fundamentală, ci are implicaţii practice în numeroase domenii. Cele mai noi descoperiri în acest domeniu deschid perspective nebănuite în crearea de soiuri şi rase noi de plante şi animale. De aceea în lucrare există mai multe capitole, cum sînt cele privind consangvinizarea, hibridarea, heterozisul, inducerea de mutaţii, poliploidia etc., în care sînt expuse nu numai principiile teoretice, tehnicile şi metodele de lucru, ci şi realizările cele mai de seamă pe plan mondial şi în ţara noastră.

DIN CARNETUL LECTORULUI

O CERINŢĂ PRIMORDIALĂ — ATRACTIVITATEA TEMELOR

În toamna aceasta am fost investit pentru a unsprezecea oară cu titlul de lector. Sînt, cum s-ar zice... profesor cu stagiu. Experienţa acumulată în această activitate mă ajută să organizez din ce în ce mai bine procesul de învăţămînt în ansamblu, ca şi fiecare lecţie în parte. Anul acesta, bunăoară, conduc un cerc de aprofundare a cunoştinţelor axat pe agrotehnica grîului, a sfeclei de zahăr şi a cartofului, culturi specifice unităţii noastre.

Ceea ce aş vrea să subliniez încă de la început este însemnătatea pe care o prezintă alcătuirea judicioasă a tematicii cursului. Mi-am dat seama că dacă tematica este neinteresantă ori repetă lucruri deja cunoscute, întreaga activitate de învăţămînt este pur şi simplu formală. De aceea, am căutat să introduc o seamă de lecţii cu iz de inedit, care să-i atragă pe cursanţi, să le suscite interesul. Aşa, de pildă, una din teme se referă la folosirea erbicidelor. Alta are ca obiect o metodă şi mai nouă, şi anume aplicarea ca stimulator de creştere la cultura grîului şi a sfeclei de zahăr a Folcisteinei Oeriu „P". Ţin să precizez că atît în cazul erbicidelor, cît şi al Folcisteinei, am organizat în anul trecut loturi experimentale şi demonstrative, în aşa fel încît la lecţiile respective voi putea prezenta şi anumite rezultate şi aspecte specifice din unitatea noastră.

De altfel, am grijă ca fiecare dintre lecţiile predate să fie organic legată de condiţiile specifice ale cooperativei, lucru pe care îl consider, de asemenea, extrem de important. Una din lecţiile predate recent, de exemplu, a avut ca temă întrebuinţarea cu eficienţă maximă a îngrăşămintelor chimice şi naturale. Deoarece despre îngrăşăminte mai vorbisem şi în anii trecuţi, am insistat mai puţin în descrierea lor, oprindu-mă îndeosebi asupra modului de aplicare, a dozelor etc. Mai mult chiar, în raport de datele oferite de cartarea agro-chimică a solurilor cooperativei, am calculat împreună cu cursanţii nevoia de diferite substanţe fertilizante a fiecărei tarlale în parte, operaţie care i-a atras foarte mult pe membrii cercului.

Am insistat asupra tematicii. Fireşte că aceeaşi atenţie o acord pregătirii lecţiei, expunerii cu claritate a problemelor. Obişnuiesc ca pentru fiecare temă să studiez în prealabil anumite materiale, pe care le recomand şi cursanţilor, şi să-mi întocmesc un sumar plan al lecţiei.

Pe lîngă planşe, mulaje, mostre de plante etc., un mare accent pun pe utilizarea în timpul lecţiilor a proiecţiilor. Ca modalitate de predare, găsesc că cea mai adecvată pentru această formă de învăţămînt este expunerea liberă a temei, urmată de discuţii. Cînd consider că anumite lucruri trebuie neapărat reţinute, fac apel la tabla de scris ori dictez. De asemenea, am obiceiul ca, înainte de a începe o nouă lecţie, să fac împreună cu cursanţii o scurtă recapitulare a celei anterioare. În felul acesta cunoştinţele de bază se cimentează, elucidîndu-se, totodată, eventualele neclarităţi. Faptul că la cele 4 lecţii ţinute pînă în prezent frecvenţa a fost de aproape sută la sută, îmi dă certitudinea că lecţiile de la învăţămîntul agrozootehnic îi interesează pe cei 32 de cursanţi.

Ing. Constantin BOGDAN
de la cooperativa agricolă din Codlea, regiunea Braşov

NOUTĂŢI ŞTIINŢIFICE

Grîu moale ramificat

Varietăţi de grîu cu spic ramificat există, dar se întîlnesc foarte rar. Literatura le menţionează la speciile Triticum turgidum (grîu englezesc) şi Triticum diccocum. E un caracter care, „grefat" speciilor preţioase de grîu folosite în cultură pe suprafeţe mari (Tr. aestivum ssp. vulgare) ar revoluţiona producţia.

Începînd din acest an, un astfel de grîu cu spicul ramificat a intrat în colecţia grădinii botanice a Institutului agronomic din Cluj. Este vorba nu de o curiozitate, ci de rodul cercetărilor pe care le întreprinde de opt ani conf. dr. V. Naghiu de la catedra de genetică şi ameliorare. Utilizînd influenţa temperaturilor joase, polenizări alogame şi hibridări interspecifice libere, el a obţinut o linie de grîu moale cu spic ramificat, linie la care această însuşire e fixată ereditar. Ea s-a menţinut chiar şi în condiţii total opuse celor care, în unele cazuri, determină apariţia acestui caracter.

Grîu cu spic obişnuit (Bezostaia)

Linia de grîu moale cu spic ramificat, obţinută la Cluj.

Aşa cum se vede şi în fotografie, spicul e nearistat. La majoritatea călcîielor se găsesc 1—3 spiculeţe cu cîte 2—5 flori (şi nu doar un spiculeţ ca la grîul obişnuit) şi o ramificaţie primară a rahisului cu 3—10 călcîie, care, în unele cazuri, dă ramificaţii secundare. Ramificarea maximă e în treimea de mijloc a spicului. Datorită acestui caracter, numărul total al florilor dintr-un spic e de 90—160. Aceeaşi ramificare a spicului se întîlneşte şi la fraţii secundari.

După obţinerea transmiterii ereditare a acestei însuşiri preţioase, cercetările continuă pentru a se studia şi stabili însuşirile agro-economice ale noii linii.

Hexacloran cu un conţinut bogat în izomer gama

La Combinatul chimic Borzeşti se află în curs de aplicare măsuri eficiente pentru ridicarea calităţii produselor destinate agriculturii, ce se fabrică aici. Printre acestea amintim înlocuirea barbotoarelor de la blazele de antrenare după un profil bine întocmit. În acest fel se înlătură posibilitatea coborîrii şarjelor neantrenate care au un conţinut mare în benzen. S-a obţinut astfel hexacloran cu un conţinut mai bogat în izomer gama şi mai scăzut în benzen şi, în acelaşi timp, cu o umiditate mai mică.

Tot în cadrul secţiei de producere a insectofungicidelor se montează în prezent o coloană emailată în care se va face antrenarea continuă a masei de reacţie. În acest fel se va elimina conţinutul de apă din hexacloran şi se vor îmbunătăţi condiţiile de lucru în această fază.

Se prevede astfel ca, în acest an, conţinutul de izomer în hexacloran să se ridice la peste 30 la sută.

Microelementele în alimentaţia animalelor

După cum se ştie, majoritatea furajelor sînt deficitare într-o seamă de microelemente (oligoelemente). Avînd în vedere însemnătatea lor, specialiştii de la secţia de alimentaţie a Institutului de cercetări zootehnice au urmărit stabilirea deficitului acestora din diferite nutreţuri, a vîrstei şi fazelor fiziologice în care animalele din diverse specii au mai multă nevoie de ele, a modalităţilor de înlăturare a carenţelor etc.

Bunăoară, folosindu-se în ultimii doi ani, în hrana puilor, în condiţiile de creştere din Dobrogea, 19 diferite combinaţii de microelemente, s-a ajuns la concluzia că cele mai necesare oligoelemente sînt cobaltul, prezent în cantitate foarte redusă în furaje, manganul şi iodul. Socotind necesarul de cobalt drept unitate (1), cele mai bune rezultate s-au obţinut cînd celelalte elemente au participat în următoarele proporţii: 3,2 cupru, 34,7 mangan, 25 zinc, 24 fier, 2 magneziu, 0,5 iod. De remarcat că puii care au primit suplimentul de microelemente au avut la valorificare, la vîrsta de 67 de zile, un plus de greutate distinct semnificativ faţă de martor de 110,3 la sută ; consumul de hrană a fost redus cu 1.6 la sută, iar preţul de cost al puilor mai scăzut cu 10,5 la sută.

S-au stabilit, de asemenea, cantităţile şi rolul important al manganului, deficitar şi el în unele nutreţuri. Rezultatele experienţelor sînt de un real folos industriei de nutreţuri combinate, pentru întocmirea judicioasă a reţetelor.

FOLCISTEINA OERIU „P" şi „A"

(Urmare din pag. 1)

Eficienţa deosebită a Folcisteinei „P" se poate constata, de exemplu, din faptul că prin tratarea puieţilor de măr, plop etc. cu produsul respectiv, aceştia îşi asigură condiţii cu mult mai bune de fixare pe terenurile degradate, ceea ce deschide largi posibilităţi recuperării acestor categorii de soluri existente pe suprafeţe mari în ţara noastră. Prin folosirea Folcisteinei „P" la tomate se pot obţine roşii extratimpurii necesare exportului şi consumului intern în cantităţi mai mari. Prin tratarea seminţelor de porumb cu Folcisteina „P", plantele se dezvoltă mai repede, rezistă mai bine la căldurile excesive din vară, recoltarea se poate face mai devreme ca de obicei, terenurile pot fi eliberate şi pregătite din nou, în condiţii mai bune. Demn de relevat e amănuntul că pentru tratarea seminţelor de porumb necesare însămînţării unui hectar, cheltuiala suplimentară nu se ridică la mai mult de 2—3 lei.

— Dar biostimulatorul Folcisteina Oeriu „A" ?

— Într-o şedinţă publică, ţinută nu de mult la secţia de fiziologie animală de la Institutul de biologie au fost, de asemenea, prezentate următoarele lucrări : Folcisteina Oeriu „A", factor de stimulare a procesului de creştere şi dezvoltare la purcel ; Grupările tiolice S.H., factor de stimulare a procesului de creştere şi descreştere a organismului animal ; Acţiunea Folcisteinei „A" asupra vitezei absolute de creştere a organismului animal.

Cercetările au scos în evidenţă, de pildă, că Folcisteina Oeriu „A" stimulează creşterea la purcei cu 9—19 la sută, în funcţie de tratament. De remarcat este şi acţiunea acesteia în reglarea echilibrului hormonal, care, fiind tulburat, în unele cazuri duce la sterilitatea vitelor. Prin folosirea Folcisteinei „A" se poate regla procesul de ovulaţie şi gestaţie. Rezultatele cercetărilor întreprinse la Staţiunea experimentală Dobrogea au demonstrat că Folcisteina „A" administrată vitelor sterile, sub formă de injecţii, exercită o acţiune favorabilă : după tratament din 10 vaci sterile, 9 au devenit gestante. Folcisteina se poate utiliza, în asemenea cazuri, şi prin dizolvarea ei sub formă de praf în apa de băut. Experienţele respective au scos în evidenţă că prin acest tratament 5 din 12 vaci sterile au devenit gestante.

Rezultatele cercetărilor privind utilizarea acestor biostimulatori au fost prezentate şi la al VII-lea Congres internaţional de gerontologie din Austria, la al V-lea Congres internaţional de chimioterapie care a avut loc la Viena şi la Simpozionul din Milano, organizat în primăvară de către Societatea italiană de zootehnie. Peste tot ele au fost primite cu un deosebit interes.

Găsindu-şi aplicarea practică în sectoare atît de importante pentru economia ţării, cercetările întreprinse contribuie la rezolvarea unor probleme de mare actualitate pentru producţia agricolă.

UN SAT ÎN BĂRĂGAN

◤ Urmaşii vitejilor de la Plevna ◤ În urmă cu 20 de ani ◤ Doi brigadieri ◤ Temeiuri de sporire a producţiei

Lacul Gălăţui îşi resfiră larg braţele. Aici — în margine de Bărăgan — s-a aşezat comuna Independenţa, cu satele ei — Potcoava şi Vişini.

Multe pagini din istoricul comunei coincid cu paginile tulburătoare ale istoriei ţării noastre. „Actul de naştere" este legat de împroprietărirea înfăptuită sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza. Numele comunei se leagă însă de războiul din 1877. În primăvara anului trecut, cînd ţara întreagă a sărbătorit 90 de ani de la scuturarea jugului otoman, locuitorii comunei Independenţa au simţit mîndria de a fi urmaşii vrednici ai celor care s-au bătut cu vitejie la Plevna, la Griviţa, la Vidin.

Dar în zilele în care am trecut hotarele acestei aşezări, în iarna aceasta, ei se aflau în preajma altei aniversări: douăzeci de ani de cînd patria — cu Bărăganul ei roditor, cu Carpaţii falnici şi bogaţi, cu molcomele dealuri moldovene, cu podişul transilvan, cu grădina dintre Dunăre şi mare, cu pămînturile ei binecuvîntate şi cu pădurile-i de schele şi furnale — a devenit Republică.

Totdeauna aniversările sînt un prilej de bilanţ, iar bilanţul e în acelaşi timp şi uşor şi greu de făcut. Uşor pentru că realizările sînt evidente. Greu, pentru că fiecare din ele îşi are istoria sa, cu frămîntări, şi îndoieli, şi nădejdi... şi cine mai poate ţine minte cîte au fost.

Încercarea de a reconstitui ce a fost comuna Independenţa în urmă cu 20 de ani se realizează cu multă greutate. Poate că oamenii vor să uite ceea ce a fost întunecat; acum, ei au alte griji mai importante. Stau de vorbă cu tovarăşul Ion Alexe, *preşedintele sfatului popular comunal.*

— Cum arăta satul odinioară? Ia, acolo, un sat săracuţ, cu case fără garduri, cu o coşmelie de şcoală, unde dimineaţa se adunau copiii, iar învăţătorul satului le arăta pe tablă literele alfabetului; ea se mai păstrează şi acum ca o relicvă a trecutului, iar cei 1 130 de elevi din comună au la dispoziţie şcoli noi, luminoase, cu laborator, cu 21 de săli de clasă.

Fiindcă discutăm despre creşterea nivelului de trai, secretarul sfatului popular, Tudor Vasile, *ia creionul în mînă şi înnegreşte o hîrtie cu cifre grupate pe coloane. Pentru ilustrare, reţin cîteva: numărul locuitorilor în 1947 — 1 900, în 1967 — aproape 3 000; locuinţe în 1947 — 740, în 1967 — 947 (din care jumătate noi sau refăcute total); aparate de radio în 1947 — 1, azi 640. Pentru televizoare, garnituri de mobilă, aragaz, motorete, spectacole de cinema, n-a mai avut termen de comparaţie.*

Cîmpia aceasta mănoasă, care înconjoară satul din trei părţi, n-a aparţinut acestor oameni. Pămîntul era a lui Radu Fleva, al moşieriţei Frunzoaica, al lui Mitică Iatan şi a altor moşieri. În 1952, s-a înfiinţat cooperativa agricolă cu cîţiva oameni. Azi, cooperativa este axa în jurul căreia gravitează întreaga viaţă economică, socială şi culturală a satului. Pe cele peste 2 200 de hectare, oamenii obţin recolte bogate. La grîu, s-au realizat în 1967 — 2 520 kg, la porumb — 2 827, la floarea-soarelui — 1 850 kg.

Inginerul Terente Mustaţă *îşi aminteşte că la început lumea fugea de zootehnie.*

— Era şi greu. Toată munca se făcea manual, în condiţii dificile. Acum s-au construit grajduri noi, electrificate, s-a adus apa pînă în grajd, oamenii muncesc, ca să zicem aşa, în halat şi papuci. S-au obţinut rezultate bune, din 1965 pînă azi de pildă am reuşit să dublăm producţia de lapte.

A intrat în obişnuinţă ca lunar să se plătească un avans băneşc, astfel că oamenii nu mai aşteaptă toamna să-şi cumpere cele trebuitoare. Dacă socotim că valoarea zilei-muncă a depăşit în anul care a trecut cei 20 de lei planificaţi şi că oamenii au învăţat să se gospodărească mai chibzuit, înţelegem cum de au apărut semnele bunăstării şi în această comună.

Poate că e o prejudecată ideea că înfăţişarea cuiva se armonizează cu îndeletnicirea sa. Dar văzînd-o pe Despina Sîrbu, *brigadieră, înţelegi că există un sîmbure de adevăr în această afirmaţie. Despina Sîrbu a condus ani de zile brigada pomiviticolă. De pe cele 15 ha cu vie şi 15 cu pomi, a obţinut recolte mulţumitoare. Pentru hărnicia ei, a fost aleasă preşedintă a comisiei femeilor. Acum conduce o brigadă pentru ramuri anexe şi dovedeşte multă pricepere şi spirit organizatoric. Nu de mult a născut doi gemeni. Am impresia că maternitatea i-a acordat un plus de vitalitate, de frumuseţe. Vorbind despre ea, ceilalţi nu uită să amintească că, în calitate de preşedintă a comisiei femeilor, se ocupă şi de activitatea grădiniţei de copii, în care oameni de-o şchioapă, cu şorţuleţe ca cerul de vară, învaţă poezii şi reguli de igienă.*

— La noi, oamenii au casa plină de copii — spune ea zîmbind. Peste 80 de femei au primit medalii şi ordine ca mame vrednice, avînd opt pînă la zece copii.

Cît timp s-a desfăşurat la Bucureşti finala concursului „Cine ştie agricultură, cîştigă", am urmărit dialogul dintre examinatori şi concurenţi şi am apreciat în mod deosebit pe unul din tinerii participanţi, Ilie Constantin, *care concura la legumicultură, pentru siguranţa cu care stăpînea materia. M-am bucurat să-l întîlnesc aici pe brigadierul Ilie Constantin, care conduce sectorul legumicol, cu bune realizări în producţie. Aşa am putut să-l cunosc îndeaproape, să-l aud vorbind nu numai despre rezultatele muncii, dar şi despre copiii lui, Marian, „flăcău" de 8 ani, şi Elena, cea mică, de 5 ani. Împreună cu el am mers prin sat, am privit casele noi, şcoala, căminul cultural, magazinul, dispensarul veterinar, care au schimbat înfăţişarea comunei. De la el am aflat un amănunt: cooperativa agricolă a instalat în satul Potcoava un televizor nou în dimineaţa zilei de 6 decembrie, iar oamenii adunaţi în faţa micului ecran au urmărit deschiderea Conferinţei Naţionale a Partidului Comunist Român.*

Atenţia pe care documentele Conferinţei Naţionale o acordă dezvoltării agriculturii, ramură de bază a economiei noastre, a făcut să crească şi hotărîrea cooperatorilor din această comună din cîmpia Bărăganului de a aduce pe masa ţării mai multe pîini mari, rotunde şi albe.

Tania LOVINESCU

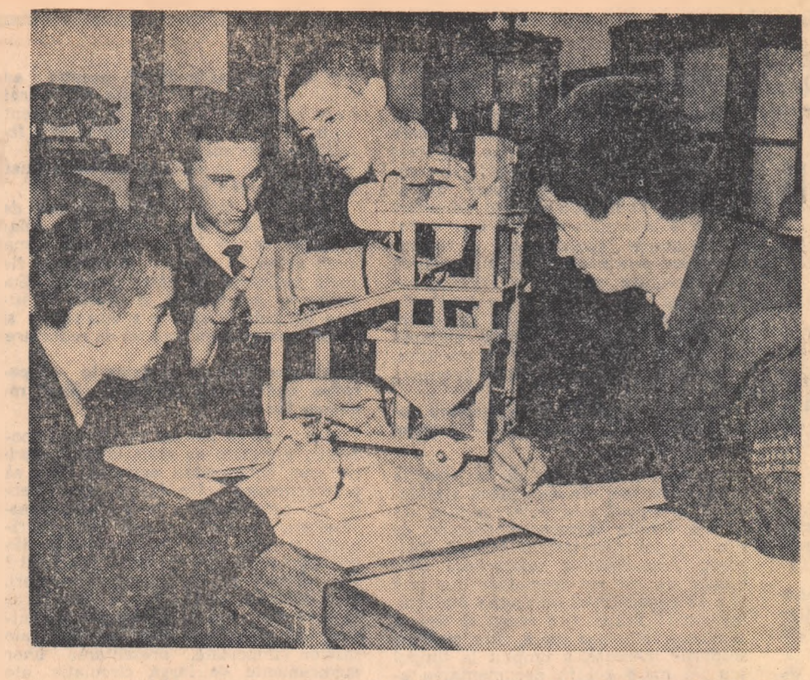

Văzute de aproape, mecanismele nu par cîtuşi de puţin complicate. Elevii Liceului agricol din Călăraşi dispun de machete, mulaje şi alte materiale didactice care îi ajută să se pregătească temeinic în viitoarea lor profesie.

Foto: AGERPRES

AUTOGĂRI, AUTOBUZE, DRUMURI...

(Urmare din pag. 1)

construcţia unor asemenea cabine adaptabile specificului regiunilor.

— Există o concordanţă între acţiunile întreprinse pentru modernizarea parcului de autobuze şi o mai bună întreţinere a drumurilor pe care circulă acestea?

— Ţinîndu-se seamă de afluenţa crescîndă a numărului de călători şi de starea drumurilor, M.T.A.N.A. a întocmit un studiu cu privire la tipurile de autobuze ce vor fi construite în viitor. Studiul a scos în evidenţă necesitatea construirii unor autobuze echipate astfel încît să permită sporirea vitezei de circulaţie.

Firește, paralel, se vor face şi lucrări de îmbunătăţire a drumurilor. În actualul cincinal se vor moderniza şi se vor acoperi cu îmbrăcăminţi asfaltice uşoare, circa 8 000 km de drumuri.

În cadrul acestei acţiuni, au fost deja date în circulaţie trasee importante cum sînt: Brăila — Slobozia — Călăraşi; Tg. Jiu — Rm. Vîlcea; Ostrov — Constanţa; Piatra Neamţ — Roman; Suceava — Botoşani — Dorohoi etc. Pînă în 1970 vor fi terminate şi traseele: Reghin — Topliţa — Gheorghieni — Miercurea Ciuc; Arad — Beiuş — Oradea; Călăraşi — Oltenita — Giurgiu — Zimnicea — Tr. Măgurele — Corabia — Bechet; Teiuş — Copşa Mică; Albeşti — Urziceni; Bacău — Vaslui; Tg. Frumos — Paşcani — Moţca; Tg. Frumos — Hîrlău — Botoşani; Baia Sprie — Sighet — Borşa; Brăila — Rm. Sărat etc.

Datorită însă drumurilor neîntreţinute, cu gropi, lipsite de parapete de protecţie şi de indicatoare rutiere, circulaţia autobuzelor pe unele trasee se face anevoios. Acest lucru produce frecvente defectări ale autobuzelor, fapt ce influenţează negativ preţul de cost al transporturilor şi modul de deservire a călătorilor.

Multe din cererile îndreptăţite cu privire la deschiderea de noi trasee nu au putut fi rezolvate favorabil, datorită tocmai acestui aspect. De exemplu, traseul Orşova — Cornereva nu s-a putut prelungi pînă la Valea Ohabei, datorită unui pod care nu suportă sarcini mai mari de 2,5 tone şi aşezării acestuia într-o curbă cu o rază de numai 7,5 m; traseul de la oraşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Brătila din regiunea Bacău nu s-a putut de asemenea deschide datorită drumului accidentat.

Unele localităţi izolate, lipsite de alte mijloace de transport, nu pot fi deservite prin curse de autobuze tot datorită stării drumurilor. Aşa stau lucrurile în comune cum sînt Mădulari din raionul Rm. Vîlcea, Ocolişul Mic din raionul Oraştie, Miculeşti din raionul Strehaia. Zimbru din raionul Gurahonţ, Feneş din raionul Caransebeş şi altele.

Considerăm deci necesar ca sfaturile populare să intensifice măsurile pentru amenajarea tuturor drumurilor principale astfel încît acestea să devină apte pentru circulaţia autobuzelor, ajutînd astfel la buna deservire a cetăţenilor.

— Întrucît în unele regiuni ale ţării se constată nepotriviri între sosirile unor autobuze şi plecările trenurilor, numeroşi oameni ai muncii semnalează greutăţi de deplasare, întîrzieri în rezolvarea problemelor ce-i preocupă. Ce măsuri au fost luate pentru sincronizarea sosirilor şi plecărilor autobuzelor cu reţeaua C.F.R.?

— La elaborarea noului mers al autobuzelor pentru anul în curs, care va intra în vigoare la 26 mai 1968, se prevăd, pe baza proiectului de mers al trenurilor, legături bune între transporturile auto şi cele ce se efectuează pe calea ferată. Deoarece Ministerul Căilor Ferate a stabilit însă un program de circulaţie al trenurilor diferit pentru vară şi iarnă, iar M.T.A.N.A. editează mersul autobuzelor cu o valabilitate de un an, s-au luat măsuri ca, acolo unde se produc modificări în mersul trenurilor, să se modifice şi mersul autobuzelor.

— Buna deservire a călătorilor depinde în mare măsură şi de atitudinea şoferilor şi taxatorilor, de pregătirea, conştiinciozitatea şi corectitudinea lor. Sînt prevăzute măsuri pentru o tot mai bună rezolvare a acestei importante probleme?

— În acest scop au fost luate măsuri eficiente de organizare a activităţii în autogări şi de îndrumare a personalului de bord şi a celui de mişcare.

Pentru a preveni aglomeraţiile la casele de bilete, în autogări s-a mărit numărul de case şi s-au îmbunătăţit orariile de funcţionare, în raport cu variaţia traficului de călători la diferite ore. S-au luat, de asemenea, măsuri pentru o mai eficientă informare a publicului, atît în ce priveşte circulaţia autobuzelor cît şi a altor mijloace de transport, iar personalul de mişcare şi casierii din autogări sînt şcolarizaţi şi examinaţi periodic.

Convorbire consemnată de R. ALEXANDRU

REZULTATUL CONCURSULUI NOSTRU ILUSTRAT

„Ştiţi să răspundeţi"?

Desigur, fiecare participant la concursul nostru ilustrat „Ştiţi să răspundeţi?" va citi cu nerăbdare şi emoţie rîndurile de faţă, sperînd să-şi vadă numele trecut pe lista cîştigătorilor.

Speranţa este justificată, deoarece foarte mulţi dintre concurenţi — ingineri, cooperatori, tehnicieni, preşedinţi de cooperative agricole, contabili, tractorişti, studenţi, activişti de la uniunile cooperatiste, cadre didactice şi elevi de la liceele agricole etc. — au dat răspunsuri exacte la majoritatea întrebărilor. Aceasta a determinat redacţia ca desemnarea cîştigătorilor concursului să o facă prin tragere la sorţi, premiile revenind următorilor tovarăşi:

1. **Un aparat de radio cu tranzistori „Mamaia" — Ştefan MUŞAT** — student, Facultatea de agricultură din cadrul Institutului agronomic „N. Bălcescu" — Bucureşti.

2. **O bicicletă „Carpaţi" — Ilie MOLDOVAN** — student, Facultatea de agricultură a Universităţii din Craiova.

3. **Un aparat de fotografiat — Ing. Costache NICOLAE** — de la cooperativa agricolă din comuna Brădeanu, raionul Buzău, regiunea Ploieşti.

4. **Un ceas de mînă — Dumitru M. PROOROC** — student, Facultatea de agricultură a Universităţii din Craiova.

5. **Trusă stilou-creion — Ing. Maria MOLDOVAN**, de la cooperativa agricolă Voiceşti, raionul Drăgăşani, regiunea Argeş.

6. **Cîte un abonament pe anul 1968 la revista „Agricultura socialistă" au primit următorii participanţi:**

Alexandru ELISEI — student la Facultatea de agronomie Iaşi; Gheorghe ANGHELESCU — tehnician, Buzău; Ing. Ilinca Şt. MUŞAT — de la cooperativa agricolă Blăjani, raionul Buzău; Andrei S. STOIAN — pensionar, comuna Nucet, raionul Tîrgovişte; Ing. Mircea BULEA — de la cooperativa agricolă Mireasa, raionul Medgidia; Ing. Paul MORARU — de la cooperativa agricolă Băceşti, raionul Negreşti; Ing. Nichifor OPREAN — vicepreşedinte la Uniunea raională Sighişoara a cooperativelor agricole; Iosef ZAVILA — tehnician la Uniunea raională Gura Humorului a cooperativelor agricole; Vasile VASILIU — tehnician agronom, Gura Humorului şi Gheorghe AMZA — tehnician agronom — Hîrşova.

Redacţia adresează mulţumiri tuturor participanţilor şi felicită călduros pe cîştigători.

Premiile vor fi înmînate cîştigătorilor la locul de muncă.

LA SEMNALUL REVISTEI

Motive de reflecţie

De la direcţia generală de resort din Ministerul Industriei Alimentare am primit răspuns la articolul „Din nou constatări amare despre preluarea sfeclei de zahăr", publicat în nr. 48 al revistei.

Spicuim din răspunsul primit: „Din verificările făcute la baza de recepţie Vişina Veche a rezultat că, într-adevăr, tehnicianul Dumitru Toma a înscris, în două adeverinţe de primire, cantităţi de sfeclă mai mici decît s-a constatat pe cîntar, ceea ce constituie o abatere gravă de la îndatoririle de serviciu". „...Pentru abaterea săvîrşită, tehnicianul a fost pedepsit cu retrogradare pe trei luni; au fost luate, de asemenea, măsuri de despăgubire a cooperativelor agricole cărora li s-au înscris cantităţi în minus".

Sîntem de acord cu o asemenea măsură care va constitui, de bună seamă, un avertisment pentru cei tentaţi să lucreze necinstit. După cum subscriem şi la următoarea apreciere: „Din verificarea făcută, a mai rezultat că atît o parte din procentatorii fabricii (Fabrica de zahăr şi uleiOltenia — n.n.), cît şi delegaţi la bazele de recepţie ai cooperativelor agricole nu se conformează instrucţiunilor elaborate în comun de Consiliul Superior al Agriculturii, Uniunea Naţională a Cooperativelor Agricole de Producţie şi Ministerul Industriei Alimentare".

Uniunile cooperatiste şi consiliile agricole sînt chemate să organizeze instruirea mai temeinică a valorificatorilor din cooperativele agricole pentru a se înlătura orice neajunsuri în valorificarea producţiei-marfă a unităţilor agricole.

Mai bine mai tîrziu decît deloc

În raidul-anchetă publicat în nr. 44/1967 al revistei noastre cu privire la modul în care au fost asigurate condiţiile de întreţinere a animalelor pentru perioada de stabulaţie în cooperativele agricole de producţie din regiunea Crişana au fost semnalate o serie de deficienţe. În răspunsul primit din partea Consiliului agricol regional se arată că la cooperativele agricole din Lugaş, Parhida şi Oşorhei s-au luat măsuri pentru văruirea adăposturilor, repararea geamurilor şi uşilor, terminarea instalaţiilor de apă, prepararea şi buna gospodărire a furajelor etc.

Fără cuvinte

În articolul intitulat „Şi totuşi există motive de îngrijorare", apărut în nr. 40 din 5 octombrie 1967 al revistei „Agricultura socialistă", erau scoase la iveală o seamă de deficienţe privind realizarea efectivelor de animale-mamă în cadrul cooperativelor agricole din regiunea Mureş-Autonomă Maghiară. Răspunzînd redacţiei, consiliul agricol regional ne aduce la cunoştinţă că, în urma analizelor efectuate, au fost întreprinse acţiuni concrete în fiecare unitate agricolă în vederea sporirii numărului de animale şi îmbunătăţirii structurii turmei de bază.

Printre altele, se menţionează că s-a acţionat în mod susţinut pentru o mai bună organizare a procesului de reproducţie la animale, au fost constituite loturi de viţele de prăsilă în toate cooperativele agricole şi se dă o atenţie tot mai mare trecerii la momentul optim a animalelor dintr-o categorie într-alta.

Critica a fost însuşită

În răspunsul său, în legătură cu articolul „Organizarea îngrăşătoriilor de taurine bate pasul pe loc", publicat în nr. 41/1967 al revistei noastre, în care se analiza situaţia existentă, la acea dată, în unele unităţi cooperatiste din regiunea Galaţi, Uniunea regională Galaţi a cooperativelor agricole de producţie „şi însuşeşte pe deplin critica adusă în articolul publicat". În planul de măsuri comun pentru anul 1968, stabilit în colaborare cu consiliul agricol regional, se arată în răspuns, se preconizează ca printr-o mai bună organizare a acestei acţiuni peste 80 la sută din tineretul taurin destinat livrării să provină din îngrăşătorii organizate.

S-a făcut lumină

Printr-o scrisoare, un grup de cooperatori din Valea Glodului, raionul Fălticeni, ne-au semnalat că instalaţiile energetice din comună sînt defecte, iar forurile în drept nu intervin operativ pentru remedierea defecţiunilor. Conţinutul scrisorii a fost adus la cunoştinţă Întreprinderii regionale de electricitate Suceava. Ing. Emil Barbu, directorul I.R.E., ne-a comunicat: „Sesizarea este întemeiată. Din cauza unor defecţiuni ivite la grupul electrogen, microcentrala din Valea Glodului nu a funcţionat o perioadă de timp. La defecţiunile de ordin tehnic s-au adăugat superficialitatea şi lipsa de răspundere manifestate în muncă de salariaţii subunităţilor noastre.

În urma măsurilor luate de I.R.E. Suceava s-a restabilit funcţionarea normală a instalaţiilor energetice din comună. Cei vinovaţi de tărăgănarea reparaţiilor, mecanicul de la microcentrală şi şeful centrului mixt energetic Fălticeni, au fost sancţionaţi. Mulţumim cooperatorilor şi redacţiei pentru ajutorul acordat".

DIALOG: REDACŢIE — CITITORI

Ing. Laura MATEI — de la cooperativa agricolă Arbore, raionul Rădăuţi:

Întrucît sînteţi absolventă de învăţămînt superior, provenită din cîmpul muncii, aţi fost încadrată între limitele salariului de inginer II şi nu cu salariul de stagiar. În acest caz indemnizaţia de instalare acordată potrivit H.C.M. nr. 918/1960 este egală cu salariul lunar de încadrare.

Ispas BEBE — tehnician veterinar — comuna Plenita, raionul Calafat:

După cum am fost informaţi rezultă că după absolvirea şcolii tehnice veterinare aţi refuzat să lucraţi la cooperativa agricolă Brădeşti, cu care aţi încheiat contract. Din această cauză, cooperativa respectivă vă cere să-i achitaţi suma de 9 300 de lei, ce reprezintă cheltuielile făcute cu şcolarizarea dv.

Ing. Gheorghe Fl. DUMITRESCU — de la cooperativa agricolă Giurgeni, raionul Feteşti:

Perioada lucrată la Secţia agricolă, fiind mai mare de 90 de zile, întrerupe vechimea în unităţi de producţie agricolă. De aceea în cazul dv. la calcularea sporului vi se ia în considerare vechimea în ani întregi, începînd cu luna iunie 1962, cînd aţi revenit în unitatea de producţie.

Absolvirea cursurilor post-universitare are drept scop perfecţionarea pregătirii economice a cadrelor inginereşti. Cunoştinţele căpătate la aceste cursuri sînt de un real folos în activitatea specialiştilor care lucrează în cadrul cooperativei agricole. Precizăm că potrivit actualelor reglementări, fiind inginer economist, puteţi beneficia de o indemnizaţie echivalentă cu 70 la sută din indemnizaţia de doctor, adică 210 lei lunar.

Nicolae GOGOAŞE — comuna Mihăeşti, raionul Rm. Vîlcea:

La solicitarea redacţiei, Direcţia generală a creşterii animalelor din Consiliul Superior al Agriculturii a dat indicaţii laboratorului veterinar Piteşti să trimită urgent în comuna dv. un specialist care să stabilească precis diagnosticul bolii şi tratamentele corespunzătoare. Dacă se întîrzie cu rezolvarea acestei probleme, vă rugăm să ne informaţi.

Ing. Marcel COTORBAI — Bistriţa, regiunea Cluj:

Timpul cît aţi urmat facultatea de horticultură se consideră vechime în muncă numai în cazul în care în această perioadă vi s-a menţinut contractul de muncă şi în 90 de zile de la absolvire v-aţi reîncadrat în muncă. **Această perioadă nu se consideră însă vechime în specialitate.**

— Potrivit avizului nr. 2850/1967 al Comitetului de Stat pentru Probleme de Organizare şi Salarizare, transmis consiliilor agricole în luna aprilie anul trecut, **absolvenţii institutelor de învăţămînt superior care au avut calitatea de angajaţi (indiferent în ce activitate) o perioadă de cel puţin 12 luni înainte de a fi admişi în facultate, vor fi încadraţi chiar de la începutul activităţii în funcţii corespunzătoare specialităţii obţinute şi salarizaţi între limitele salariilor tarifare ale acestor funcţii.**

Un grup de tehnicieni din raionul Aiud:

În vederea încadrării în cooperativele agricole a tehnicienilor şi maiştrilor rămaşi disponibili prin reorganizarea unităţilor agricole de stat şi care au o bună pregătire şi experienţă mai îndelungată în producţia agricolă, s-a recomandat cooperativelor agricole ca aceştia să fie angajaţi pe bază de contract de muncă, cu toate drepturile prevăzute pentru salariaţi în Codul Muncii.

Ion BOLOGA — tehnician, consiliul agricol raional Sînnicolau-Mare:

Raticidele care se găsesc în comerţ (antan şi rozan) se fabrică pe baza unor reţete verificate şi avizate de Ministerul Sănătăţii, Institutul de igienă — secţia deparazitări, dezinsectizări şi deratizări. Numai după experimentarea produselor sub aspectul eficacităţii asupra dăunătorilor şi a lipsei de nocivitate pentru om se aprobă fabricarea lor şi punerea la dispoziţia cumpărătorilor.

Ing. Mircea ADRIANA — cooperativa agricolă Loloiasca, raionul Mizil:

Consiliul agricol regional Ploieşti, căruia ne-am adresat, ne face cunoscut că problema ridicată de dumneavoastră în scrisoarea trimisă redacţiei v-a fost rezolvată pozitiv de către filiala Mizil a Băncii Naţionale. Urmează să vă adresaţi consiliului agricol raional respectiv pentru a primi premiul ce vi se cuvine.

Gheorghe BOŞTINĂ — localitatea Urlaţi, regiunea Ploieşti:

Redacţia noastră consideră utilă pentru cititori publicarea cu regularitate în paginile revistei a rubricii „Din programul de radio şi televiziune". Aşadar, doleanţa dumneavoastră corespunde pe deplin dorinţei noastre de a vă prezenta număr de număr acest program. Se întîmplă însă, la drept vorbind destul de rar (de 3—4 ori în tot anul 1967), să nu-i putem publica din motive tehnice independente de noi. Vă asigurăm că şi în viitor vom face tot posibilul pentru a publica fără întreruperi programul de radio şi televiziune.

VARIETĂŢI

Hibrid om – şoarece

Imaginaţi-vă acea epruvetă, în care se află cultivat cu substanţe nutritive, cel mai neobişnuit ţesut la care s-ar putea gîndi cineva: un ţesut ale cărui celule sînt un hibrid între celule umane şi celule de şoarece.

O uniune ciudată, prima de acest fel, destul de greu de conceput pentru o minte nu îndeajuns obişnuită cu surprizele gîndirii ştiinţifice a zilelor noastre!

Realizare a unor cercetători americani, aceşti hibrizi reprezintă, după cît se pare, calea spre descifrarea unor enigme pe care natura le păstrează, deocamdată, cu străşnicie. De pildă, felul în care acţionează virusurile asupra omului. De ce celulele hibride om-şoarece nu sînt atacate de virusul poliomelitei, în timp ce omul — se ştie — are mult de suferit de pe urma acestei boli?

Savanţii speră să înţeleagă care este factorul determinant în îmbolnăvirea omului.

Acesta este un exemplu. Speranţele sînt însă şi mai mari. Ele vizează zonele cele mai intime ale mecanismelor genetice. Pentru ştiinţă, dezvăluirea acestor taine ar însemna o victorie uriaşă.

De la lume adunate

O REPTILĂ CU TREI OCHI

Există în Noua Zeelandă o reptilă stranie, numită de indigeni „Tuatava". Ea este ultimul descendent al giganţilor preistorici, ca dinozaurul şi ihtiozaurul. Acest animal, ai cărui strămoşi au trăit acum 180 de milioane de ani, e înzestrat cu un al treilea ochi, acoperit cu o membrană foarte subţire, dar care posedă, intacte, nervul optic, retina şi pupila.

RECORD DE VITEZA

Doi cercetători de la Facultatea de ştiinţe din New York afirmă ca musca Cephonemya, care măsoară doi centimetri lungime, bate toate recordurile de viteză cunoscute în lumea animală: ea zboară în medie cu 400 m pe secundă, ceea ce înseamnă 1 400 de kilometri pe oră. Zburînd fără oprire „Cephonemya" ar putea face înconjurul globului pămîntesc în 24 de ore.

CEA MAI MARE ŢIGARĂ DIN LUME

În oraşul Bunde (Westfalia) există un „Muzeu al fumului" care, printre alte exponate interesante, posedă o ţigară lungă de 1,70 m şi cu un diametru de 45 cm. Fumînd cîte o oră pe zi, ar trebui un an şi 245 de zile spre a fi prefăcută în scrum. Probabil că de aceea nimeni nu se încumetă...

RECUNOŞTINŢA

D-na Inge Svensson, din Borlange (Suedia), tocmai se pregătea să plece de acasă, cînd un porumbel ţinînd în cioc o hîrtie s-a apropiat de ea şi a dat drumul hîrtiei la picioarele ei. Ridicînd-o, ea a observat că era vorba de o hîrtie de cinci coroane. „Cred că porumbelul a vrut să-mi mulţumească pentru că i-am dat să mănînce în fiecare dimineaţă", a declarat nu fără umor d-na Svensson.

DISCUL

Benone Sinulescu, apreciatul interpret al muzicii populare moldoveneşti, a cărui frumoasă voce impodobeşte cintecul românesc, fapt mult îndrăgit de iubitorii folclorului nostru, a înregistrat, în acompaniamentul orchestrei lui George Vancu, piesele „Într-o joi de primăvară", „Cîntă cucul şi mierliţa", „Ce tot plîngi mîndruţo-a jale" şi „Mîndra mea cu ochi frumoşi" (E.P.C.-870).

Olga Stănescu imprimă o autentică savoare cintecelor: „De-aş trăi ca bradu-n munte", „Dorule, puiule", „Cine-a lăsat dragostea" şi „Puiul mamei, puişor". Dirijorul Nicolae Băluţă, în fruntea orchestrei sale o însoţeşte pe solistă cu multă discreţie. (E.P.C.-871).

Cintecele lui Ion Blăjan sînt de mult cunoscute din emisiunile de la Radio şi de la Televiziune. Va fi o bucurie pentru amatorii muzicii sale să-l poată asculta în „Jele mi-i maico şi-am plîns", „Mîndro, la voi la Pălan" „Mîndro dorul tău de-aseară" şi „Cucule, pănuşă verde". Dirijorii George Vancu şi Radu Voinescu, în fruntea orchestrei de muzică populară a Radioteleviziunii, susţin cu brio recitalul lui Ion Blăjan. (E.P.C.-876).

Orchestra lui Victor Predescu acompaniază cu multă sîrg pe cîntăreţul, poate mai puţin cunoscut, dar despre care se va vorbi în curînd, Dumitru Constantin, în interpretarea melodiilor: „Asară m-am miniat", „Fetele din Berecsău", „Merg fetiţele la mure" şi „Mîndra mea-i harnică fată". Valoarea solistului este mult pusă în evidenţă, nu numai de darurile vocii sale, dar şi de frumuseţea excepţională a repertoriului său. (E.P.C.-878).

V. M.

Cuvinte încrucişate

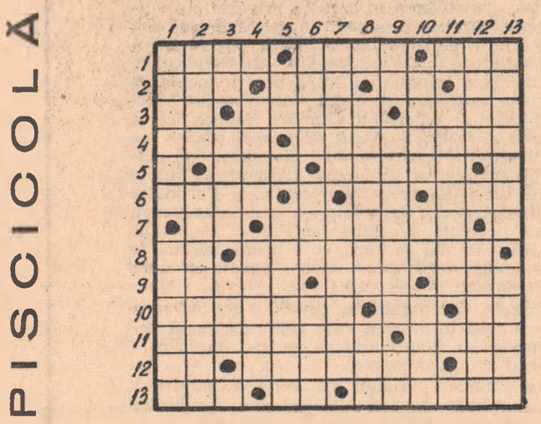

ORIZONTAL: 1) Traulere şi pescadoare — Sprijin (fig.) — Midia care... înaintează în mare; 2) Plasă de prins peşte — Refren pe fir — ...de mare, lung şi ascuţit — Întrebare; 3) Pe portativ — Împletitură ... în temă — De aceeaşi mărime; 4) Şi-a pierdut coada... pescuind (pl) — Spinare de morun sau de nisetru, sărată şi afumată (pl); 5) Mediu tematic — Peşte de baltă din familia crapilor; 6) Ouă de peşte — Pronume — Diminutiv feminin; 7) Hectar — Terasă acoperită; 8) Raport geometric — Vas special pentru vînătoarea cetaceelor; 9) Răsăritean — Legendă — La limită!; 10) Peşti de rîu, cu botul proeminent — Abis! — Aluminiu; 11) Mamifere, asemănătoare cu balena, care trăiesc în mările calde — Folosită la pansamente; 12) Coadă de ţipar! — Peşti mari din Marea Neagră, preţuiţi pentru carnea şi icrele lor — Dar; 13) Apă curgătoare — Dinşii — Lacuri artificiale.

VERTICAL: 1) Imitaţii de peştişori... folosiţi de undiţari pentru a prinde peştii răpitori — Se ocupă cu... tema; 2) Zgîrcit — Ţipari; 3) Val... nesfîrşit — A prepara peşte — Soi de zahăr; 4) Lulele — Peşte răpitor de apă dulce, cu carne albă, gustoasă; 5) Articol — Marginea ciurului şi a baniţei; 6) Ca un ţir... — Sîrguinţă — Măcinaţi (fig.); 7) Peşte din familia crapului, cu solzi mici — A înmina; 8) Şef al unei echipe de pescari (pl) — Pescuiţi... în final; 9) Posesiv — Luntre pescărească cu fundul lat (reg.) — Soare pe Nil; 10) Peşte de apă dulce cu botul lung şi ascuţit — Prepoziţie — Anunţ; 11) Mîncare luată în fugă (pl); 12) Macaglu — Pescarul... din cunoscutul cîntec satiric; 13) Pasăre din Deltă, mare consumatoare de peşti — Stîrnesc rîsul.

George MARINĂ

Dezlegarea jocului din numărul trecut

PROVERBE ROMÂNEŞTI

ORIZONTAL: 1) Îndemînatic; 2) Nea — Oţelari; 3) Vorba — TE — EN; 4) An — Ars — Sfat; 5) T— Craul — Ala; 6) Alai — Dulce; 7) Tarla — Nae — P; 8) IST — Imaş — MA; 9) Tei — I — Amor; 10) Ali — Mult — Est; 11) Intim — Aduce.

CONTESA ALBĂ

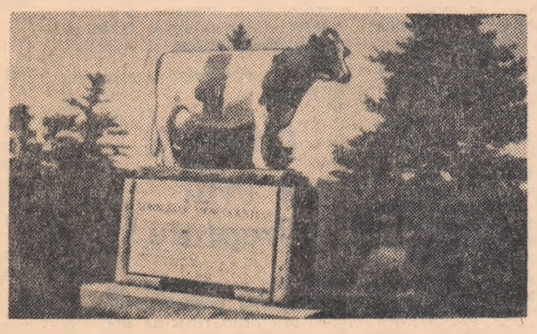

A murit la o vîrstă fragedă. Nici nu împlinise 17 ani, cînd a părăsit pentru totdeauna această lume în care şi-a dovedit marile însuşiri, ajungînd chiar campioană mondială.

„Contesa albă" — cum a fost numită — a trăit în Canada, în apropierea oraşului Woodstock, din provincia Ontario. Acolo, pe nesfîrşitele pajişti, printre pilcurile de copaci, a dat măsura marilor daruri cu care a fost hărăzită. Şi, tot acolo, i-a fost înălţat „contesei" un monument, în mărime naturală, pe soclul căruia scrie: *„În cinstea „Contesei albe" din Springbank, 81 871, campioană mondială la producţia de lapte, cu cel mai ridicat conţinut de grăsime; a cucerit campionatul mondial la 14 ianuarie 1933, cînd cantitatea totală de grăsime din laptele ei a atins 3 830 de kilograme. După trei ani şi jumătate, cînd a murit, „Contesa albă" dăduse 4 513 kilograme de grăsime, în 103 530 de kilograme de lapte".*

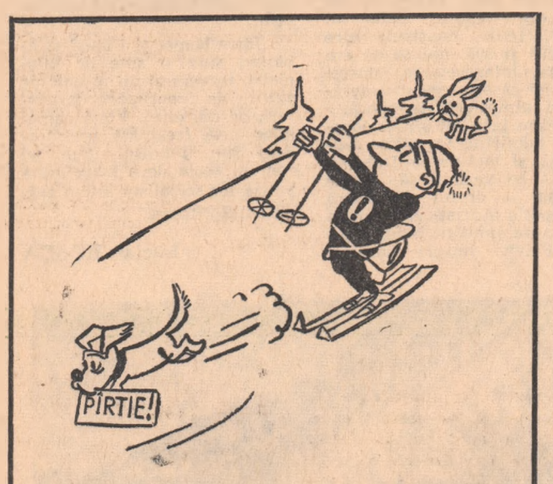

Fără cuvinte...

Desen de F. GRONSKI

buletin meteorologic

În primele zile ale acestei luni, vremea a continuat să fie, în general, umedă şi relativ călduroasă. Precipitaţiile căzute au fost atît sub formă de ploaie şi lapoviţă, cît şi sub formă de ninsoare.

Această situaţie s-a datorat unui transport de aer oceanic umed şi relativ cald. Temperatura aerului în această perioadă a atins valori destul de ridicate pentru luna ianuarie, înregistrîndu-se plus 13—14 grade pe litoral.

Procesul de încălzire a fost întocuit bruse, începînd de la 7 ianuarie, de un transport de aer mai rece, de origine polară, care a favorizat căderea precipitaţiilor mai ales sub formă de ninsoare, în cea mai mare parte a ţării.

Răcirea aerului a fost însoţită de intensificarea vîntului, care a spulberat zăpada în multe regiuni ale ţării. Stratul de zăpadă, care în zilele precedente a fost aproape inexistent, a crescut datorită ninsorii abundente ce a căzut. Temperatura aerului a scăzut brusc cu aproximativ 5—10 grade. Starea de umezeală a solului este asigurată pentru culturile agricole.

În perioada care urmează (11—17 ianuarie) la început timpul va fi rece, cu nopţi geroase, îndeosebi în jumătatea de nord a ţării. Cerul va fi schimbător. Înseninările ce se vor produce, precum şi efectul de radiaţie, vor face ca mercurul termometrelor să coboare pînă la aproximativ minus 20 de grade, în jumătatea de nord a ţării. La sfîrşitul intervalului, temperatura va creşte uşor. Precipitaţiile vor avea un caracter local şi vor fi atît sub formă de ninsoare, cît şi sub formă de lapoviţă.

ABONAŢI-VĂ LA REVISTA „AGRICULTURA SOCIALISTĂ"

Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii

I. C. C. A.
INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU PROTECŢIA PLANTELOR

ANUNŢĂ CONCURS

pentru ocuparea următoarelor posturi:

— un post de şef secţie cercetare ştiinţifică specialitatea fitofarmacie;

— un post de şef secţie cercetare ştiinţifică specialitatea fitopatologie;

— un post de şef secţie cercetare ştiinţifică specialitatea combatere biologică.

Toate posturile sînt cu locul de muncă la I.C.P.P. cu sediul în Bucureşti, B-dul Mărăşti nr. 61, raionul 30 Decembrie.

Candidaţii la concurs vor depune pînă la data de 4 februarie 1968, la sediul secretariatului I.C.P.P. cererea de înscriere împreună cu următoarele acte:

— copie legalizată de pe diploma de examen de stat sau diplome echivalente în specialitatea respectivă ale unor instituţii de învăţămînt superior din ţară, precum şi de pe diplome din străinătate echivalate de Comisia superioară de diplome din cadrul Ministerului Învăţămîntului;

— copie de pe diploma de doctor în ştiinţe dacă e cazul;

— memoriul de activitate împreună cu o listă de lucrări;

— cîte un exemplar (extrase) din cele mai importante lucrări tehnico-ştiinţifice ale candidaţilor;

— copie de pe certificatul de naştere;

— certificatul de sănătate;

— dovada situaţiei militare;

— dovada stagiului şi a restului perioadei de activitate în producţie sau cercetare;

— autobiografia;

— caracterizarea făcută de către conducerea instituţiei (întreprinderii) de la care provine candidatul.

La concurs pot participa:

a) doctorii docenţi în specialitatea respectivă cu o activitate de cel puţin patru ani în funcţie de cercetare;

b) doctorii în ştiinţe în specialitatea respectivă, cu o vechime în specialitate de zece ani din care cel puţin cinci ani în funcţie de cercetare;

c) şefii de laborator cu o vechime de zece ani în specialitate din care cel puţin doi ani în funcţia de şef de laborator, cu obligaţia ca în decurs de cinci ani de la numirea în funcţie să dobîndească titlul de doctor în ştiinţe;

d) absolvenţii cu diplomă de stat sau diplome echivalente în specialitatea agronomie sau biologie ale unor institute de învăţămînt superior din ţară, precum şi cei cu diplome din străinătate echivalente cu o vechime în specialitate de 12 ani (în producţie, învăţămînt) avînd o activitate ştiinţifică sau tehnică de conducere de cinci ani cu obligaţia ca în decurs de cinci ani de la numirea în funcţie să dobîndească titlul de doctor în ştiinţe.

Concursul va avea loc în ziua de 19 februarie 1968 la sediul Institutului de cercetări pentru protecţia plantelor, Bucureşti, B-dul Mărăşti nr. 61, raionul 30 Decembrie.

Concursul va consta din verificarea activităţii desfăşurate de candidat.

Alte informaţii se pot obţine la sediul Institutului.

INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU MECANIZAREA AGRICULTURII ANUNŢĂ PENTRU DATA DE 18 II 1968 ORELE 8 A.M. LA SEDIUL INSTITUTULUI DIN BD. AGRONOMILOR Nr. 6, BUCUREŞTI-BĂNEASA, RAIONUL 30 DECEMBRIE

CONCURS

pentru ocuparea următoarelor posturi de specialişti:

— un post cercetător ştiinţific principal la secţia Mecanizarea lucrărilor solului, de semănat şi întreţinerea culturilor (specialitatea inginer mecanic agricol).

— un post cercetător ştiinţific principal la secţia Aparate de măsurat şi analize (specialitatea inginer electronist).

Actele necesare pentru înscriere la concurs:

a) copie legalizată de pe diploma de examen de stat, sau diplomă echivalentă în specialitatea respectivă a unor instituţii de învăţămînt superior din ţară, precum şi diplomă din străinătate, echivalentă;

b) copie de pe certificatul de naştere;

c) certificatul de sănătate;

d) dovada situaţiei militare;

e) dovada stagiului;

f) autobiografia.

De asemenea cererea de înscriere la concurs va fi însoţită în afara actelor de mai sus şi de următoarele:

— copie de pe diploma de Doctor în ştiinţe (dacă este cazul);

— memoriu de activitate, împreună cu o listă de lucrări (dacă este cazul);

— un exemplar al celor mai importante lucrări ştiinţifice ale candidatului (dacă este cazul).

Actele de mai sus vor fi depuse cu cel puţin 15 zile înainte de data ţinerii concursului.

Pentru informaţii suplimentare, cei interesaţi se pot adresa Secretariatului ştiinţific din cadrul institutului — telefon 33.03.62.

ANUNŢ

INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU CULTURA CARTOFULUI ŞI SFECLEI DE ZAHĂR-BRAŞOV

Oferă spre vînzare fără repartiţie un număr de 276 bucăţi plăci de răsadniţe de beton prefabricate 4 x 30 x 150 cm a 124,30 lei bucata.

Doritorii se vor adresa Institutului din Braşov, str. Fundăturii nr. 2 sau prin telefon 12 620.

I. O. I. L. Nr. 1 Galaţi

produce şi livrează fără repartiţie

- **flori artificiale din mase plastice;**
- **adăpători şi hrănitori pui;**
- **mobilier comercial;**
- **mese, scaune pentru cantine, cluburi, teatre etc;**
- **tuburi, spaliere de beton.**

Cu repartiţie mai produce şi livrează conducte de irigaţie de orice dimensiune cu şi fără flanşe;

- **armături de bronz pentru centrele de vinificaţie.**

ÎN SPRIJINUL UNITĂŢILOR COOPERATISTE

Revista „Agricultura socialistă" publică informaţii publicitare care să înlesnească schimbul sau vînzarea între cooperative a unor produse agricole şi animale de producţie.

Se primesc informaţii de la cooperativele agricole care solicită ca, prin cumpărare ori prin schimb de cartofi, fructe şi alte produse, să obţină din oricare cooperativă agricolă din ţară grîu, secară, porumb sau făinurile acestora, atît pentru producţie, cît şi pentru consum. Totodată, revista primeşte informaţii publicitare şi de la cooperativele şi întovărăşirile din comunele de deal şi munte care vînd sau schimbă pe cereale, pentru nevoile producţiei şi consumului propriu, fructe, material lemnos, material de construcţie şi produse gospodăreşti luorate în activităţile anexe. În afara acestora, revista publică informaţii privind vînzarea de materiale şi utilaje ce prisosesc cooperativelor agricole şi altor unităţi din agricultură.

Schimbul intercooperatist, vînzarea de produse şi materiale se vor desfăşura pe baza reglementărilor legale în vigoare.

Textul anunţului, însoţit de comanda semnată de cei în drept, în care se vor indica condiţiile de apariţie şi numărul de cont din care urmează a se face plata prin virament, se vor trimite pe adresa: Agenţia de publicitate, Editura „Scînteia", Bucureşti, Oficiul poştal nr. 45, str. 13 Decembrie nr. 26, blocul 8, telefon 14 15 16.

Anunţurile al căror cost nu depăşeşte 100 de lei, se vor achita în numerar, prin mandat poştal expediat pe aceeaşi adresă, odată cu textul anunţurilor.

Costul unui cuvînt este de 3 lei. Pentru servicii speciale (text în chenar sau literă deosebită) la tariful de bază se percepe un spor de 50 la sută.

La solicitarea unităţilor, publicarea anunţurilor poate fi repetată ori de cîte ori este necesar, în condiţiile de plată arătate mai sus.

Anunţuri

● Trei GARDURI ELECTRICE VINDE cooperativa agricolă de producţie din comuna Sarichioi, raionul Istria, regiunea Dobrogea, şi CUMPĂRĂ, contra cereale, cherestea răşinoase şi bile manele. (3).

● Cooperativa agricolă de producţie „Avîntul" din comuna Bulgăruş, raionul Sinnicolau-Mare, regiunea Banat, VINDE:
— Un MOTOR Hentschel de 120 C.P., cu generator, în perfectă stare de funcţionare;
— Un INCUBATOR cu o capacitate de 2 500 ouă.
Ofertele se primesc pe adresa unităţii. (2).

● ELECTROÎNCĂLZITOR DE APĂ T-200 VINDE cooperativa agricolă de producţie din comuna Zebil, raionul Istria, regiunea Dobrogea. De asemenea OFERĂ, prin schimb, CEREALE contra cherestea răşinoase şi bile manele. (3).

din programul de radio şi televiziune

pe săptămîna 14–20 ianuarie

radio

RADIOJURNAL: duminică: programul I: 13,00; 20,00; 22,00; programul II: 14,00; 21,00; 23,00; programul III: 21,30. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 7,00; 12,45; 16,00; 19,00; 22,00; programul II: 14,00; 17,00; 23,00; programul III: 21,30.

EMISIUNI PENTRU SATE: duminică programul I: 9,50 — Transmitem pentru sate.

ÎN FIECARE ZI DE LUCRU: programul I: 5,50 — Jurnal agrar.

EMISIUNI MUZICALE:

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 9,30; 14,30; 16,00; 17,15; 19,00; 20,10; programul II: 6,00; 7,00; 7,45; 9,15; 10,30; 12,26; 16,30; 21,40; programul III: 21,00. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 8,00; 10,40; 11,05; 14,15; 15,00; 17,30; 18,00; 18,15; 18,30; 19,30; 21,00; 22,20; 22,40; 23,00; 0,05; 1,05—5,00; programul II: 7,37; 12,45; 14,10; 15,40; 17,00; 19,05; 21,10; 22,00; 0,07.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5,05; 5,35; 12,00; 12,55; 15,05; 20,17; programul II: 7,00; 7,45; 11,40; 14,08; 16,00; 19,00. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 5,25; 8,30; 9,05; 11,15; 12,20; 13,30; 14,45; 15,45; 19,30; 21,45; 22,20; 22,35; 0,05—5,00; programul II: 8,00; 10,33; 12,45; 15,15; 16,20; 17,15; 18,30; 20,00; 20,45; 22,00; 24,00.

MARŢI: Muzică populară: programul I: 5,05; 5,35; 12,00; 12,55; 15,05; 18,45; 20,17; programul II: 7,00; 7,45; 8,35; 14,08; 16,00; 18,00; **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 5,25; 8,30; 9,05; 11,15; 13,20; 14,50; 15,40; 19,30; 21,00; 22,20; 22,35; 23,00; 23,20; 0,05—6,00; programul II: 8,00; 9.30; 12,45; 13,15; 15,15; 16,42; 17,27; 18,30; 20,00; 20,45; 21,50; 23.07; 0,13.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5,25; 12,00; 12,55; 15,05; 16,55; 17,30; 18,50; 20,17; programul II: 7,00; 7,45; 13,30; 16,20; 18,00. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 5,05; 5,35; 8,30; 9,05; 10,00; 12,20; 13,50; 14,50; 15,45; 19,30; 21,00; 22,20; 22,35; 23,00; 0,05—5.00; programul II: 8,00; 9,30; 12,05; 12,45; 13,15; 15,15; 16,00; 16,45; 17,29; 17,50; 18,40; 20,00; 20,40; 24,00.

JOI: Muzică populară: programul I: 5,05; 5,35; 10,00; 12,00; 12,55; 15,05; 20,17; programul II: 7,00; 7,45; 8,35; 11,40; 14,08; 16,00; 18,30. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 5,25; 8,30; 9,05; 11,30; 12,20; 13,30; 14,50; 15,40; 19,30; 21,00; 22,20; 22,50; 23,30; 0,05-6,00; programul II: 8,00; 10,45; 12,45; 15,15; 18,00; 18,45; 22,30; 24,00.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5,05; 5,35; 12,00; 12,55; 15,05; 16,45; 18,50; 20,17; programul II: 7,00; 8,35; 13,50; 16,00; 18,00. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 5,25 8,30; 9,05; 11,30; 12,20; 13,30; 14,50; 15,45; 16,30; 18,15; 19,30; 21,00; 22,20; 22,45; 23,00; 0,05-5,00; programul II: 8,00; 9,30; 12,45; 13,00; 15,15; 17,30; 18,40; 24,00.

SÎMBĂTĂ: Muzică populară: programul I: 5,05; 5,35; 12,00; 12,55; 14,15; 15,05; 16.55; 18,30; 20.17; programul II: 7,00; 7,45; 10,45; 13,40; 16,00; 17,30; 22,30. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 5,25; 8,30; 9,05; 12,20; 13,30; 14,35; 19,30; 20,30; 21,00; 22,20; 22,35; 0,05-6,00; programul II: 8.00; 9,30; 10,30; 13,00; 14,08; 15,30; 16,45; 18,00; 19,15; 22,45; 23,07; 24,00; 1,00.

televiziune

DUMINICĂ: 9,00 — Ora exactă. Cum va fi vremea, astăzi; 9,10 — Emisiune pentru tineretul şcolar; 10,30 — EMISIUNEA PENTRU SATE. Din cuprins: ● Tribuna economică: Planul de producţie, oglindă a dezvoltării C.A.P. ● Reportajul emisiunii: Oameni, locuri, obiceiuri din regiunea Iaşi ● Concurs: „2×5 întrebări" ● De pretutindeni ● Un foileton pe săptămînă: Furaje risipite ● Buletin agro-meteorologic ● Muzică populară românească; 12,15 — Concert simfonic; 17,30 — Varietăţi folclorice; 18,00 — „Strune şi palete". Transmisiune de la Sofia; 18,30 — Magazin 111; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,50 — Desene animate; 20,00 — Mari interpreţi; 20,20 — Selecţiuni din spectacolele Teatrului de estradă din Ploieşti; 21,50 — Film artistic: „Bonanza"; 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23,00 — Telesport.

MARŢI: 18,00 — În direct... Pentru gospodăria dv. !...; 18,30 — Emisiune pentru copii; 19,10 — Emisiune pentru tineretul şcolar; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Aventurile lui Tarzan; 20,26 — Album de poezie: Mihail Eminescu; 20,35 — Melodii de iarnă. Muzică uşoară pe peliculă; 21,00 — Istoria teatrului românesc: Ion Slavici. Exemplificări din piesele: „Bogdan Vodă" şi „Fata de birău"; 22,30 — Romanţe şi şansonete. Cîntă Mia Braia; 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 18,00 — Telecronică economică; 18,30 — Emisiune pentru copii; 19,00 — Clubul tinereţii. „O clipă cît viaţa!"; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Interpretul preferat. Mezzosoprana Zenaida Pally; 20,15 — Transfocator; 21,00 — Avanpremieră; 21,15 — Tele-cinematecă: „Jezebel". Începînd din seara aceasta, tele-cinemateca va oferi o suită de filme artistice avînd ca interpretă principală pe celebra actriţă Bette Davis; 22,55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: 18,00 — La ordinea zilei. Organizarea ştiinţifică a producţiei şi a muncii; 18,30 — Studioul pionierilor; 19,00 — Mult e dulce şi frumoasă... Emisiune de limba română; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,10 — Tele-enciclopedia; 21,00 — Melodiile anului 1967; Muzică uşoară de compozitori români; 21,20 — Film serial: „Evadatul"; 22,10 — Studio uno cu Milva, Mina, Milly, surorile Kessler, Adriano Celentano; 23,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

VINERI: 18,00 — Stadion — emisiune de actualitate sportivă; 18,20 — Buletinul circulaţiei rutiere; 18,30 — Emisiune pentru copii; 18,55 — Emisiune pentru şcolari; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Atlas folcloric. Nestemate argeşene; 20,30 — Ecran literar; 21,00 — Reflector; 21,15 — Film artistic de aventuri: „A dispărut un fragonard". O producţie a studiourilor cehoslovace; 22,15 — Varietăţi pe peliculă; 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ: 17,30 — Pentru noi, femeile!; 18,00 — „La şase paşi de o excursie"; 19,00 — Polo pe apă. Finala Cupei campionilor europeni între echipele DINAMO—BUCUREŞTI şi MLADOST—ZAGREB. Transmisiune de la bazinul Floreasca; 20,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,10 — Tele-enciclopedia; 21,00 — Melodiile anului 1967; Muzică uşoară de compozitori români; 21,20 — Film serial: „Evadatul"; 22,10 — Studio uno cu Milva, Mina, Milly, surorile Kessler, Adriano Celentano; 23,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

AGRICULTURA PE GLOB

SPIRULINA se pregăteşte să încline balanţa

Hrănite cu apă, cu soare, cu bioxid de carbon, algele albastre, deosebit de bogate în proteine, pot fi cultivate pentru a da producţii de 10 ori mai mari decît cele de grîu.

La ultimul Congres mondial al petrolului, delegaţii institutului francez de specialitate au susţinut că algele reprezintă un mijloc important pentru a înmulţi resursele alimentare ale lumii.

Pentru ca această afirmaţie să poate fi făcută, cu toată competenţa şi seriozitatea, în faţa unui for internaţional atît de important, a fost nevoie ca un cercetător să facă o călătorie în Africa şi în cursul acestei călătorii să dea dovadă de un ascuţit spirit de observaţie. Cercetătorul se numeşte Max Yves Brandilly. Călătorind în zona lacului Ciad, el a remarcat că localnicii culegeau din bălţi sau eleştee, cu ajutorul coşurilor de nuiele, o algă albastră : Spirulina, care are forma unei serpentine şi este lungă de un sfert de milimetru. Din alge, femeile prepară un fel de chiftele pe care le usucă la soare sau o supă care este folosită ca sos pentru a întovărăşi perişoarele de mei. Brandilly a avut brusc intuiţia că această umilă chiftea ascunde în ea un secret de cea mai mare importanţă şi anume secretul supravieţuirii unei populaţii subnutrite, veşnic expuse pieirii prin înfometare. Şi Brandilly nu a greşit.

Specialiştii care au studiat problema au constatat că Spirulina conţine de 10 ori mai multă proteină decît grîul, de 3 ori mai multă decît carnea, de 30—35 de ori mai multă decît cartoful. Alga uscată cuprinde 68 la sută proteine, 18—20 la sută glucide, 2—3 la sută lipide, vitaminele : A, B_1, B_2, B_6, B_{12} şi C. O raţie zilnică de 90—100 de grame asigură tot necesarul de întreţinere pentru un om.

Există, aşadar, toate motivele ca minuscula algă să fie considerată interesantă. Tocmai de aceea, specialiştii Institutului francez al petrolului au iniţiat la Institutul naţional de cercetări agronomice (I.N.R.A.) de la Antibes experienţe în vederea studierii amănunţite a Spirulinei. Experienţele s-au efectuat într-un bazin de 100 mp. Plecînd de la analiza apei din bălţi, s-au adăugat mai întîi sărurile necesare, căci creşterea algei nu este posibilă decît în mediu alcalin. Pentru a accelera reproducerea plantei s-a recurs la bioxid de carbon. Stimularea creşterii plantelor cu ajutorul acestui gaz nu este, firește, un lucru nou. Totuşi, metabolismul fragil al plantelor superioare nu tolerează o concentraţie de bioxid de carbon depăşind 0,190 la sută (faţă de 0,003 la sută în aer), ceea ce limitează avantajul. Spirulina, deşi mică, are o constituţie mai robustă suportînd concentraţiile cele mai mari de gaz.

În experienţele de la Antibes, s-au obţinut producţii mergînd pînă la 14 g pe mp şi pe zi. Specialiştii Institutului francez al petrolului consideră că s-ar putea recolta anual 40—50 tone de alge albastre la hectar. Dacă se compară această cifră cu aceea a celor mai bune terenuri cultivate în Franţa, producţia este, după greutate, de 10 ori mai mare decît aceea de grîu. Ea e însă de 100 ori mai mare dacă se are în vedere valoarea nutritivă.

Studiile preliminare lasă se se presupună că preţul de cost al proteinei din Spirulină, la o cultură pe scară mare, ar trebui să fie de două ori mai mic decît cel al substanţelor obţinute din drojdii.

Avantajele sau, mai degrabă, însuşirile Spirulinei nu se opresc însă aici. Uşor de stocat după ce a fost uscată la soare, ea pune infinit mai puţine probleme de transport decît alte plante sau carnea, ceea ce, într-o lume în care circulaţia produselor este tot mai intensă, capătă o importanţă deosebită.

Firește, în stadiul actual al cercetărilor, Spirulina nu poate fi considerată un aliment propriu-zis, ci, mai curînd, un adaos care ridică valoarea nutritivă a hranei. Cei care se ocupă, în mod curent, de problemele luptei impotriva foametei şi subnutriţiei ştiu din experienţă că nu este suficient ca un produs să fie numai hrănitor. El trebuie să corespundă şi anumitor cerinţe dictate de tradiţie — e vorba de tradiţia alimentară — mai ales în rîndul unor populaţii puţin dezvoltate. Altfel nu se înţelege cum s-a putut întîmpla ca un aliment neobişnuit să fie pur şi simplu refuzat de fiinţe care mor de foame.

Spirulina are avantajul — poate la fel de mare ca şi conţinutul său nutritiv bogat — de a permite să se respecte obiceiurile alimentare ale tuturor. Cîteva grame din acest concentrat de proteină adăugate în mei, orez, sorg pot înclina în sensul dorit, la scară mare, balanţa subnutriţiei şi sănătăţii.

Cînd va fi în stare această algă minusculă să încline o asemenea uriaşă balanţă ?

R. CRISTIAN

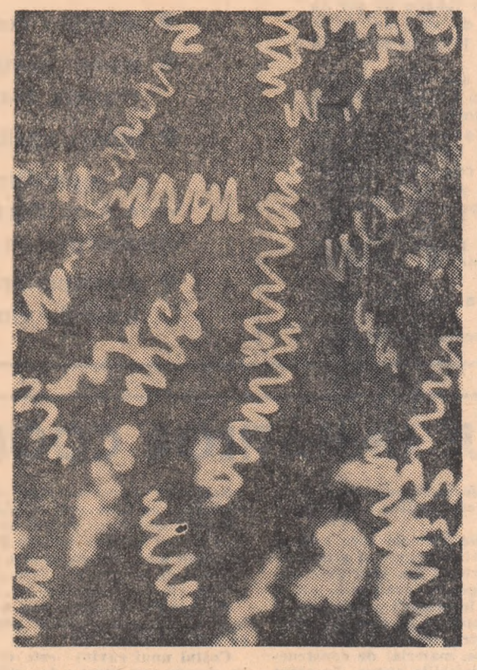

Frumuseţea simplă şi silueta elegantă a Spirulinei întregesc însuşirile minunate ale minusculei alge.

OUĂ ÎN BANDĂ RULANTĂ

În multe ţări europene, creşterea găinilor în ferme mari şi moderne a devenit o ramură industrială. Unică în felul ei este, probabil, pînă acum aşa-zisa fabrică de ouă cu 10 etaje, care şi-a început producţia în Berlinul apusean, la începutul anului trecut. În acest imens bloc îmbrăcat în aluminiu, 126 000 de găini dovedesc, prin hărnicia pe care o depun, că se simt destul de bine.

Fiecare etaj are o suprafaţă de 750 de metri pătraţi. Coteţele de găini din material plastic au dimensiunile de 36×55×43 de centimetri, sînt înşirate în şapte rînduri duble la fiecare etaj şi suprapuse cîte patru de fiecare dată. În fiecare din aceste coteţe trăiesc trei găini. În jurul lor, aproape totul se desfăşoară automat. Benzi transportoare aduc hrana — compusă din peste 30 de elemente nutritive — dintr-un siloz cu o capacitate de 300 de tone. La intervale regulate, benzile aduc şi calcar în coteţe.

Ouăle depuse sînt transportate imediat, tot cu ajutorul benzilor rulante, sînt sortate şi ambalate de maşini speciale şi sînt livrate comercianţilor cel mai tîrziu în 24 de ore. Robinete instalate în coteţe aprovizionează găinile în permanenţă cu apă proaspătă. O altă bandă rulantă trasportă excrementele, cam 20 de tone pe zi, într-o uscătorie unde această cantitate se transformă în şase tone de gunoi de bună calitate.

Lumina de neon mat-roşiatică, care arde între 8 şi 18 ore pe zi, înlocuieşte lumina zilei. Blocul este perfect aerisit şi are o temperatură constantă de 16°C. Un magnetofon transmite continuu muzică moderată care îndeamnă păsările la mîncare.

Un veterinar asistat de personal auxiliar — care totalizează 30 de oameni — controlează zilnic sănătatea „locatarilor". Găinile bolnave şi cele leneşe sînt scoase din coteţe şi înlocuite cu altele. Dar şi viaţa celor harnice ia sfîrşit după cel mult doi ani, în cursul cărora fiecare depune aproximativ 350 de ouă. După aceşti doi ani, ele sînt duse cu ascensorul la abatorul automat din subsol, iar un sfert de oră mai tîrziu se află gata de expediere, tăiate, jumulite şi împachetate igienic.

DEZIDERATUL ÎNTREGII OMENIRI PROGRESISTE de a se pune capăt războiului agresiv al S.U.A. în Vietnam a continuat să se afirme cu o deosebită forţă la acest început de an. Un puternic răsunet l-au avut în lumea întreagă declaraţiile lui Nguyen Duy Trinh, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R.D. Vietnam, care, reafirmînd poziţia guvernului ţării sale şi programul politic al Frontului Naţional de Eliberare din Vietnamul de sud a arătat că, dacă guvernul S.U.A. doreşte într-adevăr să trateze, el trebuie în primul rînd să pună capăt, fără condiţii, bombardamentelor şi tuturor actelor de război împotriva R.D. Vietnam. Numai astfel R.D. Vietnam va purta tratative cu S.U.A. în problemele care interesează.

Subliniind însemnătatea acestor declaraţii, secretarul general al O.N.U., U Thant, a arătat că ele îi întăresc convingerea în ceea ce priveşte posibilitatea reglementării situaţiei din Asia de sud-est.

Chiar şi în rîndurile aliaţilor S.U.A., poziţia adoptată de guvernul R.D. Vietnam a fost apreciată ca un act politic şi o importantă sursă pentru începerea negocierilor care să pună capăt războiului din Vietnam. Miniştri de externe ai Olandei, Belgiei, R.F. a Germaniei şi Italiei au făcut demersuri oficiale pe lîngă guvernul S.U.A., cerîndu-i să întreprindă măsuri constructive în problema vietnameză. Într-o reuniune specială, comitetul executiv al Partidului Social Democrat din Germania s-a pronunţat pentru încetarea imediată a bombardamentelor americane asupra Vietnamului de nord, ca o primă măsură în vederea creării condiţiilor pentru angajarea unor tratative de pace în Vietnam.

Din păcate, din partea sa, guvernul S.U.A. nu a întreprins pînă în prezent vreo acţiune care să demonstreze că ar fi interesat în reglementarea paşnică a conflictului vietnamez.

Opinia publică internaţională cere ca guvernul S.U.A. să renunţe la acţiunile agresive, deschizînd astfel calea soluţionării problemei vietnameze.

PROBLEMA ORIENTULUI APROPIAT CONTINUĂ SĂ REŢINĂ ATENŢIA OBSERVATORILOR POLITICI. Urmărind să pună în aplicare prevederile rezoluţiei Consiliului de Securitate, Gunnar Jarring, trimisul special al secretarului general al O.N.U., îşi continuă turneul său prin capitalele ţărilor din această regiune.

Între timp, potrivit instrucţiunilor primite din partea guvernului R.A.U., organismul Canalului de Suez pregăteşte deblocarea celor 15 nave străine imobilizate în apele canalului, după conflict.

Urmărind să-şi precizeze mai bine poziţiile, guvernele unor state arabe au propus amînarea reuniunii la nivel înalt care urma să înceapă la 17 ianuarie la Rabat.

În acelaşi timp, premierul izraelian, Levi Eshkol, a făcut o vizită în Statele Unite, în cadrul căreia a trecut în revistă, cu preşedintele Johnson şi alte oficialităţi americane, situaţia din Orientul Apropiat şi relaţiile bilaterale dintre cele două ţări.

ŞTIINŢA MEDICALĂ A FĂCUT NOI PAŞI ÎNAINTE. La Capetown, echipa profesorului Barnard, chirurgul care a înfăptuit prima operaţie de transplantare a inimii, a efectuat o nouă grefă cardiacă. Cel de-al doilea pacient, dr. Philip Blaiberg, în corpul căreia bate inima metisului Clive Haupt, se simte bine şi a început să treacă la o alimentaţie normală. În cadrul regimului alimentar sînt folosite şi indicaţiile prescrise în studiile profesorului român Iancu Gonţea, şeful catedrei de igiena alimentaţiei de la Institutul medico-farmaceutic din Bucureşti. Noua operaţie efectuată în Africa de Sud, ca şi cea care se pregăteşte a se efectua unui negru au dat o lovitură legislaţiei care separă aproape în toate domeniile „amestecul" raselor în această ţară. De altfel, autorităţile din R.S.A. au fost nevoite să accepte efectuarea de operaţii chirurgicale şi transfuzii sanguine între albi şi negri, dacă părţile sînt de acord.

Recent şi la Stanford, California, o echipă de medici, în frunte cu dr. Norman Shumway, a efectuat o operaţie de transplantare a inimii, într-o clinică pe care prof. Barnard a caracterizat-o ca „fiind cel mai bine înzestrată din lume pentru asemenea operaţie". Cu prilejul celor două noi operaţii au fost folosite unele metode noi, încercîndu-se a se evita o serie de defecţiuni înregistrate cu ocazia primului transplant.

I. MANEA

din actualitatea săptămînii

MOZAIC DALMAŢIAN

NOTE DE DRUM DIN R. S. F. IUGOSLAVIA

Între Koper şi Ulcinj, pe o distanţă de circa 700 de kilometri, străjuit de un veritabil colier de insule, hotarul sud-estic al Iugoslaviei îşi odihneşte malurile dantelate în albastrul curat al apelor ladran-ului, cum numesc localnicii Marea Adriatică.

Soarele şi marea, munţii maiestuoşi, ici golaşi, cu piscuri albicioase şi semeţe, ici coloraţi de verdele intens al pădurilor de pin, dau o frumuseţe captivantă acestui imens litoral.

Împlinind darurile naturii, deosebit de mărinimoasă, mîna harnică a omului a dăltuit, încă din cele mai îndepărtate timpuri, autentice monumente de artă, care, alături de edificiile moderne, încîntă ochiul.

Străbătînd riviera de la capătul nordic la cel sudic, trecînd în revistă zeci şi zeci de localităţi aflate pe ţărm sau în lanţul celor 1050 de insule care îl străjuieşte pe toată întinderea lui, am traversat un adevărat mozaic de stiluri, de preocupări, de gusturi, de obiceiuri. La Opatija, vechea Abazzie, statornicită pe un teren accidentat ca relief, vilele şi palatele elegante, ornamentate de palmieri şi cactuşi, descriu, în spirale, alei încîntătoare care i-au adus pe drept cuvînt renumele. La numai cîţiva kilometri, la Rijeka, arhitectura îmbracă conturul liniilor drepte, cu străzi străjuite de clădiri masive şi uniforme, dar şi de palmieri şi cactuşi, ca şi în Opatija. Liniştea generală a oraşului şi a periferiilor sale contrastează puternic cu clocotul portului, în care macarale uriaşe încarcă şi descarcă fără răgaz vapoarele, al căror şir se pierde în largul mării. Rijeka este, de fapt, cel mai mare port al Jugoslaviei.

Străbătînd, în continuare, riviera dalmată, cu scurte popasuri în Zadar, Sibenik şi în alte localităţi turistice, fiecare din ele bogate în frumuseţi originale, ne-am oprit la Split, capitala Dalmaţiei.

O veche legendă spune că la căpătîiul primului născut pe aceste meleaguri au vegheat patru ursitoare : Navigaţia, Industria, Arta şi Istoria ; una singură, Avariţia, mîniată că n-a fost invitată la ospăţ, şi-a întors definitiv spatele, rătăcind prin alte colţuri ale lumii. De aici, şi renumita ospitalitate a splitienilor şi în general a dalmaţienilor. Cît despre urseala celorlalte patru, aceasta s-a împlinit de-a lungul vecurilor. Între timp însă, în afara navigaţiei, a pescuitului, a diferitelor industrii, s-a dezvoltat şi agricultura. O bună parte din locuitori se îndeletnicesc cu cultura fructelor mediteraniene, a măslinelor şi a migdalelor, a portocalelor şi mandarinelor, a smochinelor şi piersicilor, a viţei de vie, plantate pe terase care ajung jos, pînă aproape de mare. Şi cît de gustos este renumitul vin rubiniu de Dalmaţia, mai ales însoţit de acordurile instrumentelor populare, care, prin inflexiuni melancolice, creează o atmosferă napolitană !

La Split şi în împrejurimile sale, pînă spre Zadar şi Dubrovnik, industria este, de asemenea, în plină dezvoltare. Aici activează în prezent un vast şantier naval. Întregul proces de producţie al şantierului poartă amprenta progresului tehnic al veacului nostru, a cuceririlor puterii populare. Valorificînd imensele rezerve locale, cinci mari fabrici de ciment aduc o contribuţie însemnată la asigurarea cu acest important material. Alte două bazine naturale, de la Zadar şi Sibenik, asigură importante cantităţi de bauxită. La Sibenik a luat fiinţă, pe această bază, o mare industrie de aluminiu. În insulele Brac, Korkula, Vis şi Dugi-Otoc s-au dezvoltat industrii moderne de conserve de peşte.

Continuator al unor tradiţii împlîntate în trecutul îndepărtat, Splitul este, în acelaşi timp, un puternic centru cultural, cu numeroase instituţii de învăţămînt superior. Întîlneşti aici şi renumite monumente ale antichităţii romane. Sub cerul liber, în teatrul roman, din vestitul palat al lui Diocletian, construit între anii 295 şi 305 înainte de era noastră, interpretarea operei Aida îşi găseşte cea mai desăvîrşită atmosferă de epocă.

Trecem prin alt şir de localităţi, admirînd tot atîtea frumuseţi, şi iată-ne la Dubrovnik — pe vechiul său nume Ragusa — oraşul de piatră sau „perla Adriaticei", cum a fost supranumit pe bună dreptate. Privit dinspre mare, el pare şi astăzi păzit cu străşnicie de impozanta cetate Sfîntu Laurenţiu, ale cărei ziduri masive şi crenelate deschid poarta vechiului port. Din marele turn, orologiul bate neobosit, amintind localnicilor şi vestind vizitatorilor existenţa sa de aproape cinci veacuri.

Pecetea autentică a trecutului este prezentă în fiecare colţişor al oraşului. O inscripţie romană, într-o uşă masivă, care închide palatul rectorului, pe vremuri căpetenia oraşului, ne-a reţinut în mod deosebit atenţia : „Obliti privatorum, publica curate" (Uitaţi de treburile voastre, cînd vă ocupaţi de cele publice).

În imediata apropiere a oraşului, în largul mării, insula Lokrum, fostă reşedinţă de vară a lui Maximilian de Habsburg, găzduieşte atăzi citeva din secţiile Institutului de biologie din Dubrovnik, ale cărui principale teme de cercetare sînt axate pe studiul planctonului, al biologiei marine şi vegetaţiei din această parte a ţării. Insula constituie un adevărat muzeu, în care s-au păstrat sau şi-au făcut loc cele mai variate specii de plante exotice, tropicale şi subtropicale. S-a reuşit — ne-a informat dr. Lew Raevski, şeful secţiei de botanică — să se aclimatizeze peste 500 de plante provenite din Australia : eucalipt, acaţia, diferite specii de pin etc. Multe le-am văzut. Alei întregi sînt împodobite cu leandri, orhidee, cactuşi şi palmieri.

— După ce le aclimatizăm şi le înmulţim la noi, plantele de care ne ocupăm îşi urmează drumul pe riviera Adriaticei, pentru continua ei înfrumuseţare.

...Între Koper şi Ulcinj, străbătînd sute şi sute de kilometri, traversezi un mozaic de stiluri, de preocupări, de gusturi, de obiceiuri. Viaţa oamenilor însă freamătă pretutindeni sub impulsul unui ţel comun, acela de a transforma patria lor socialistă într-o grădină înfloritoare.

Lucian ROŞCA

DARWIN a avut dreptate !

Să presupunem că vă cad privirile asupra unui titlu de articol de ziar, care sună cam aşa : „Răsunătorul succes al lui Darwin ! Teoria evoluţionistă — o realitate incontestabilă !"

Da, e perfect posibil. Probabil că asemenea titluri au apărut la jumătatea secolului trecut atunci cînd, după apariţia „Originii speciilor", darwinismul a devenit cunoscut lumii întregi.

Ei bine, nu ! Nu la jumătatea secolului trecut, ci la jumătatea secolului nostru, mai precis în 1967, în presa din statul american Tennessee, ale cărui autorităţi au hotărît, după matură chibzuinţă de... un secol, că, totuşi, Darwin a avut dreptate. Ca atare, interdicţia de a studia darwinismul în şcolile subvenţionate de stat a fost ridicată, ceea ce — trebuie să recunoaştem — pentru marele biolog englez este un succes puţin tardiv, totuşi colosal de important.

Lumea ştiinţifică este însă, în continuare, îngrijorată, chiar neliniştită de faptul că autorităţile statului Mississipi se menţin ferme pe poziţie : nu şi nu, clamează ele cu vehemenţa celor mai profunde convingeri, darwinismul nu e o ştiinţă, el nu poate fi predat în şcoli — pentru că omul nu este de origine animală !

Auzi Adame ? !

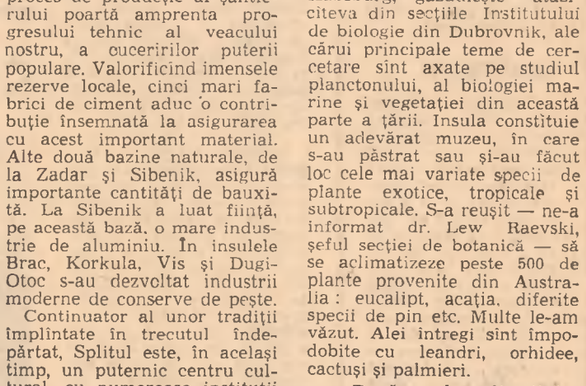

Şi la Dubrovnik, ca pe întregul litoral, palmierii împlinesc peisajul dalmaţian.

■ ORIZONTURI ■ ORIZONTURI ■ ORIZONTURI ■ ORIZONTURI

Folosirea maselor plastice în stabilizarea solurilor supuse eroziunii

În ultimii 3 ani, în Anglia s-au efectuat o serie de experienţe în vederea eliminării inconvenientelor provocate de eroziunea solului prin vînt. În acest scop s-a elaborat o metodă care urmăreşte refacerea terenurilor, cu cheltuială minimă şi cu un utilaj redus.

Noua metodă prevede aplicarea pe suprafaţa solului a unui amestec de granule de polimeri şi ulei mineral. În acest fel se creează un strat sub formă de pastă, care împiedică distrugerea şi transportul solului de către vînt.

S-a constatat că această peliculă gelatinoasă constituie în plus un factor care măreşte posibilităţile de germinare şi creştere ale plantei.

Se preconizează răspîndirea noii metode pe suprafeţe foarte mari, mai ales pe terenurile cu soluri nisipoase sau aride, care sînt cel mai mult afectate de eroziunile eoliene.

Tractor universal

Uzina constructoare de tractoare din Lipeţk (U.R.S.S.) produce un nou tip de tractor universal „T—5". Noul tractor va fi folosit atît în agricultură, cît şi în construcţii, putînd fi ataşate la el diverse maşini agricole şi maşini de construcţie.

Productivitatea acestui tractor este cu mult mai mare decît productivitatea altor tractoare similare. Totodată, el cîntăreşte cu 500 kg mai puţin decît alte tractoare de acest fel şi consumă mai puţin combustibil.

Mecanizarea legumiculturii

Bulgaria produce anual peste 2 milioane de tone de legume. Cu toate acestea specialiştii bulgari consideră că productivitatea muncii în această ramură este relativ mică. De aceea, în prezent se investesc fonduri importante pentru ridicarea productivităţii muncii şi sporirea rentabilităţii în cultura legumelor. Se desfăşoară pe scară largă mecanizarea complexă, se amenajează sisteme de irigaţie prin aspersiune, se procură maşini de calibrare şi ambalare.

Se prevede că pînă în anul 1969 legumicultura bulgară va fi complet mecanizată.

Maşină universală pentru recoltatul cartofilor

În Polonia a fost realizată o maşină universală pentru recoltatul cartofilor şi sfeclei. Maşina taie vrejurile, aşezîndu-le într-un rezervor special, curăţă mecanic cartofii şi sfecla de pămînt, aruncînd deoparte pietrele şi bulgării.

Maşina este deservită de un singur om. Randamentul ei este de 2-3 ha. pe zi.

Amestec de oţel şi sticlă pentru blindarea canalelor de irigaţie

O companie din California care livrează materiale necesare construirii canalelor de irigaţie a realizat în ultimii ani mai multe tipuri de prefabricate de oţel pentru blindarea lucrărilor de artă care se execută pe canalele de irigaţie, cum sînt : vanete, stăvilare etc. Aceste prefabricate au avantajul că se pot asambla cu uşurinţă la faţa locului, prin nituire, folosirea lor prelungind foarte mult timpul de utilizare a lucrărilor de artă respective.

Introducerea largă a acestor prefabricate în regiunea Kern, din California, a arătat eficienţa lor economică ridicată, atît prin prevenirea degradării lucrărilor de artă de pe canale, cît şi prin creşterea preciziei în conducerea apei şi în efectuarea irigaţiei. În anul 1966, această companie a introdus pentru prima dată prefabricate de acest fel confecţionate dintr-un amestec de oţel şi sticlă. Ele sînt mai ieftine şi mai uşor de asamblat, fără ca rezistenţa lor să se fi redus cît de cît.

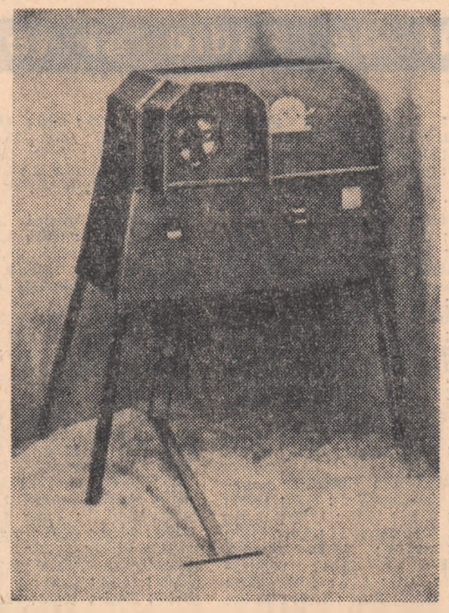

Maşină olandeză de sortat varză de Bruxelles. Verzele sînt smulse cu ajutorul unor degete de cauciuc în rotaţie. Debarasate de frunze, plantele sînt introduse în maşină prin extremitatea ei superioară.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

COLEGIUL DE REDACŢIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacţie), ing. Vasile Ciauşu (redactor şef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triţă Făniţă, ing. Eugen Grigorescu, ing Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureşan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor şef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon : 17 60 10 — 17 60 20. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. Abonamentele se fac la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii

40.000